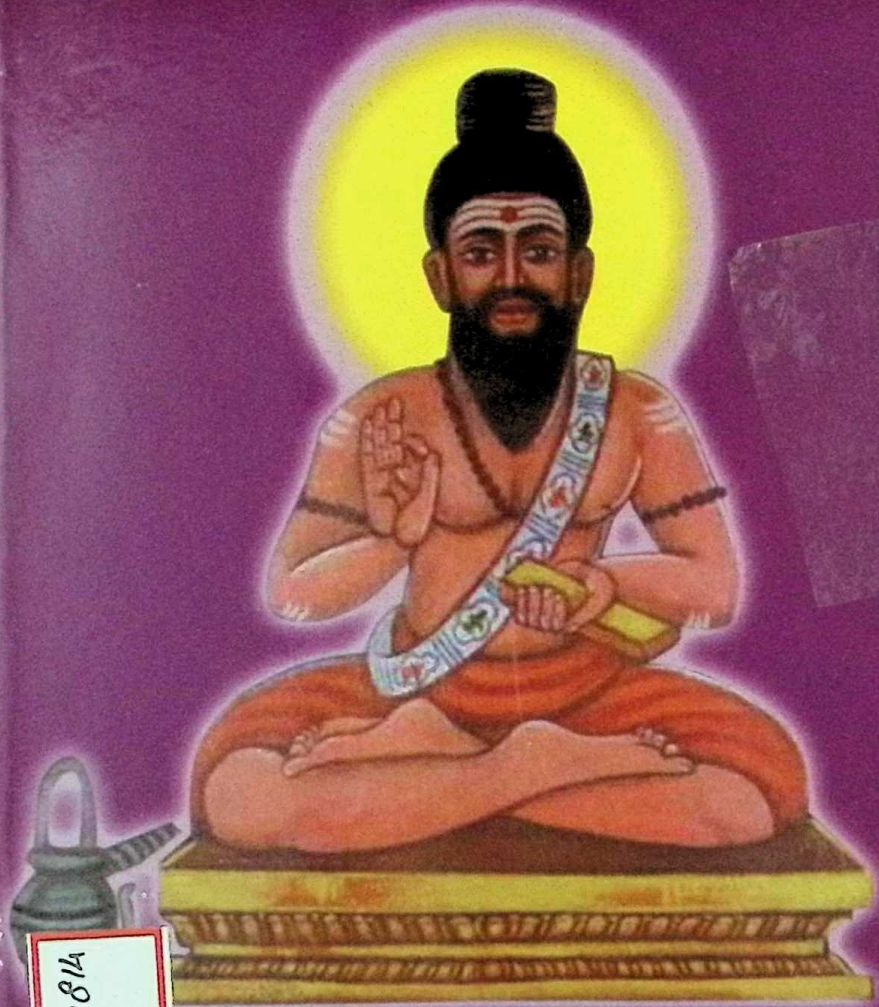

யுகமுன் பரீபூரணம் 400

Acc.No: A4814

R 689

தாமரை நூலகம்

சென்னை - 600 026.

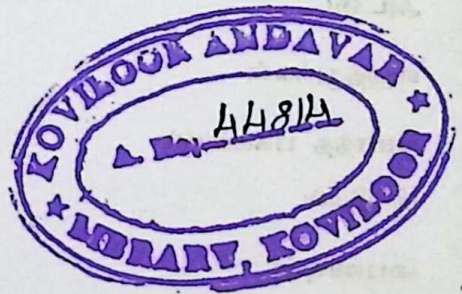
2

சிவமயம்

ஆண்டவர் துணை

யுகிமுனி பரிபுரணம் 400

பதிப்பாசிரியர்
ஆர். சி. மோகன்

தொலைபேசி எண் : 23620249

தாமரை நூலகம்
7, என். ஜி. ஓ. காலனி 3வது தெரு,
வடபழனி, சென்னை - 26.

தாமரை வெளியீடு : 293
 முதல் பதிப்பு : ஜனவரி 2007
 இரண்டாம் பதிப்பு : டிசம்பர் 2020

உரிமை பெற்றது © **நூல் விவரம்**

நூலின் பெயர் : யுகிமுனி பரிபுரணம் 400
 பதிப்பாசிரியர் : ஆர். சி. மோகன்
 வெளியிட்டோர் : தாமரை நூலகம்
 7. என். ஜி. ஓ. காலனி, 3வது தெரு,
 வடபழனி, சென்னை - 26
 பதிப்பு ஆண்டு : டிசம்பர் 2020
 உரிமை : பதிப்பகத்திற்கு
 நூல் வடிவம் : 21 செ.மீ x 14 செ.மீ
 அச்சத்தாள் : 14.4 வெள்ளைத்தாள்
 அட்டை : 13. 2 சேஷசாயி
 எழுத்துக்கள் : 11 புள்ளி
 மொத்த பக்கங்கள் : 98+2
 பிரதிகள் : 1200
 பைண்டிங் : செக்ஷன்
 விலை : ரூ- 50/-
 அச்சிட்டோர் : கிரியேட்டிவ் ஆப்செட்
 சென்னை - 36

யுகிமுனி பரிபுரணம் 400

யுகிமுனி பரிபுரணம் 400

பொருளடக்கம்

வெடியுப்புச் சுண்ணம்	2
தாளக பற்பம்	5
சூயம் காசம் போக அனுபானம்	7
சூய உலாந்தம் வாதபித்த சூயங்கள் போக	7
ரச பதங்கம்	8
வீரம் கைப்பெடுக்க	10
வெள்ளீயம்	13
வாலைரசபதங்க மெடுத்து வெள்ளீய சுண்ணம்	14
வாலைரச பதங்கம்	14
நாகக்கட்டு சகலவியாதிக்கும்	17
அயச்செம்பு ரவி	19
வீரஅயச்செந்தூரம் புகைநீறு	19
தீரும் வியாதிகள்	20
அயச் செந்தூரம்	21
அயச் செம்பு	22
புளியறிய	25
இரதகற்பூர சீரைசம்	27
சேங்கொட்டை வல்லாதி	28
வெடியுப்பு ஜெயநீர் விட்டால் பண்டிதமில்லை	29
காந்தச் செம்பு	30
வெள்ளி சுத்தி	32
காந்தச் செம்பில் வேதை	34
இரண்டு நோய்விபரம்	36
காந்த செந்தூரம்	36
மாத்துயர லிங்கக்கட்டு	38
செந்தூரம்	38
பிணிதீர பத்தியம்	40
லிங்கம் கட்ட	40
வீரம் கட்ட	41
தாளகக் கட்டு	41
மனோசிலை கட்டு	41
கௌரி சுத்தியும் கட்டும்	42
துருசு வெள்ளையில் முழுக்கட்டு	42
அயத்தில் வேதை	42
அயக்களங்க செந்தூரத்தில் வேதை	43

யுகிமுனி பரிபுரணம் 400

நாக சுத்தி	45
நாகக்கட்டு	45
நாகம் விட்டால் ஏம்மஇல்லை	46
நாகத்தில் - பரி	46
சிவசொத்து - சிலவுபண்ண	48
பச்சை வாதத்திற்கு பச்சைவெட்டு	48
சுரத்திற்கு பாஷாணக் கட்டு	49
பாகம் தப்பினால் 3 தரம் செய்யவும்	49
சுரங்களுக்குப் பதங்கம் தலைமுழுசுத்தைலம்	50
பித்தவெட்டை, பிரமேக வெட்டைச்சூடு, வாத சூலைக் கெண்ணை	51
வங்க வெட்டை	53
தாளகச் சுன்னம்	53
வாதவைத்தியத்தைப் பொய்யென்றால் நரகம்	55
சுரவாதம், சூலை, அண்டவாய்வு பித்த வெட்டை, சோகை	
மூலம் போக மண்டூரம்	56
பத்தியங்கூறல்	58
கோழித் தைலம்	60
அயச்செம்பு	62
பஞ்சமித்திரம்	63
வீமரச கற்பூரம்	64
சேரரச கற்பூரம்	66
வெடியுப்பு ஜயநீர்	67
சேனச் சுன்னம்	68
வீமரசவாலை	70
கல்லுப்பு உருக்க	71
உப்பு ஈயம்	71
தாம்பூர பற்பம்	74
சூதமணி	75
நாகரச கெந்தி	77
கெந்தக சுத்தி	78
நாக செந்தூரம்	79
பேதிக்கு ஜய உலாந்தகன்	82
வீரம் கைப்பெடுக்க	83
ஞானவழியும் ஆசியும் கூறல்	88
வெடியுப்புச் சுன்ன ஜெயநீர்	91
வெள்ளிவேலை	91
பிரட்டுவெள்ளி	95

புத்தகத்தை அளித்து உதனியவர்

திரு. இல. தேவசங்கர் அவர்கள் பரம்பரைச் சித்தமருத்துவர். இவருடைய முன்னோர்கள் குருமருந்து (முப்பு) தயார்செய்து, நவபாஷாணம் மற்றும், இரசகெந்தகங்களை புகையாமல் செய்து பல தீராத கர்மவியாதிகளுக்கு மருத்துவம் செய்துள்ளார்கள், மேற்படிமுறைகளை கையாண்டு இவரும் மருத்துவம் செய்து வருகிறார். தற்சமயம் இவர் அனைத்து சித்தமருத்துவர்களுக்கும் பயன்பெறும் நோக்கத்துடன், இதுவரைக்கும் இரகசியமாக இவர்கள் பரம்பரையில் செய்துவந்த மருத்துவ முப்பு செய்முறை, பாஷாணங்கள் கட்டும்முறைகள், இரசம் உருக்கும் முறைகள் பெரும் மருந்துகள் செய்யும் செய்முறைகளையும் கற்றுத் தருகிறார்.

தெரிந்துகொள்ள விருப்பம் உள்ளவர்கள் தொடர்பு கொள்ளவும்.

இல. தேவசங்கர்ஜி

பரம்பரை மருத்துவர்,
வள்ளலார் சித்த மருத்துவம்,
எண். 2235, அரண்மனை திட்டல்,
தஞ்சாவூர் - 613 009.

கைபேசி : 9894267153
9486634542

உ

சிவமயம்

ஆண்டவர் துணை

யுகிமுனி பரிபூரணம் 400

வித்தகருக்கு முன்னின்ற கணேசன்பாதம்
 வீரியமாய் நிறைந்தமயில் முருகன்பாதம்
 பித்தராய் விடையேறும் அய்யர்பாதம்
 பேருலகம் படைத்தருளும் ஆயிபாதம்
 நித்தராய் நிறைந்த பரிபூரணத்தை
 நினைத்தெழுந்தோன் பாதமலர் நினைவிலுண்ணிச்
 சித்தனாய்க் கைதொழுது போற்றிசெய்து
 சின்மயமாய் பூரணத்தின் நானூறுகாப்பே.

நாநூறாய் நிறைந்த பரிபூரணத்தை
 நலமான சிவன்றானம்மைக்குச் சொல்ல
 வாநூறா யம்மைதான் மனமகிழ்ந்து
 வடிவாக அசுவினிக்குச் சொன்னாரப்பா
 தேநூறல்போல அசுவனியேதானும்
 திடமாகவிகவனுக்கே யருளிச்செய்ய
 பாநூறலாகவே விகவன்றானும்
 பார்த்திட்டுத் தன்மந்திரிக்கு உரைத்தவாரே.

2

வாறுகேள் தன்மந்திரி மனமகிழ்ந்து
 வடிவாக அகஸ்தியர்க்கு வரிசையாகக்
 கூறுகேள் வகைவிபரம் சொன்னாரப்பா
 குணமான அகஸ்தியருந் தேர்ந்துபார்த்துப்
 பாறுகேள் புலத்தியருக்குச் சொன்னபோது
 பதிவாகப்பூரணத்தைப் பரிந்துகொண்டு
 நீறுகேள் தேரருக்குச் சொன்னவாறு
 நிலைக்கவே தேரையரும் நினைந்தார்தாமே.

3

தாமேதான் தேரையரும் சந்தோஷித்துத்
 தலையாதிஅந்தம் வரைபுதலத்தில்
 காமேதான் யுகிமுனி தனக்குச்சொல்லக்
 கருணைபெற யுகிமுனி கருணைகூர்ந்து

யுகிமுனி பரிபுரணம் 400

ஆமேதான் சாஸ்திரங்களெல்லாம் பார்த்து
அடைவாகக் கைபாகம் நிலையைக்கண்டு
வாமேதான் உலகத்தோர் சித்தராக
வடிவாக பூரணத்தை மருவினோமே.

4

மருவாக உபரசங்கள் சுன்னமாக
மயமான பாஷாணம் யெல்லாம்கட்ட
திருவாகக் களங்கமொடு செந்தூரங்கள்
ஜெயமாக் ஷழலையது சுன்னமாக
உருவாகச் செம்புகட்ட சூதம்சாக
உணர்வாகஇவைகளுக் கிங்குறுதியாகக்
கருவாக அனலுக்கும் ஓடாமேதான்
கணக்காகவெடியுப்புச் சுண்ணம்கேளே.

5

வெடியுப்புச் சுன்னம்

சுன்னமது வெடியுப்புச் சுண்ணங்கேளு
சுயமாக வெடியுப்பு அஞ்சாங்காச்சல்
நன்னயமாய் பலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு
நலமான சீனமது பலமும்ஒன்று
சொன்னபடி சாரமது பலமும்ஒன்று
சுயமாக வருஷமது சென்றதாகும்
இன்னிலத்தில் பழம்புளிதான் பலமும்ஐந்து
இதமாகக் கல்லுரலில் இட்டிடாயே.

6

இட்டுமே உலக்கையிட் டிடித்துநைய
இதமாகவில்லை போல்வேசாய்ச் செய்து
வட்டுமே கதிரிலிடுஉலர்ந்த பின்பு
வடிவாக புதுச்சட்டி அடுப்பிலிட்டு
முட்டுநீ அடுப்பெரித்து ஒவ்வொன்றியே
முனிவாகப்பற்றியே யெரிந்து சுன்னம்
நட்டுமே பார்த்திடவே கருத்துநிற்கும்
நல்லதீ யெரித்துக்காண் வெளுக்கும்பாரே.

7

பாருநீ பனிபடவே வைத்துப்பாரு
பதிவாக ஜலமாகும் ஜலத்தைத்தானும்
காருநீ பீங்கானில் அடைத்துக் கொண்டு
கனிவாக தூபதீபங்கள் காட்டிச்

சாருநீ வழலையது முடிக்கக்கேளு
 சத்தியமாய் வழலையது பூநீராச்சு
 கூருநீ பூநீறுபதக்கு வாரி
 குணமாக ஆகாச கங்கைகேளே.

8

கங்கையது பனிநீரே ஆகும்நேர்மை
 கடியாகப் பூநீறு பதக்குத்தானும்
 தங்கையால் படிபத்து விட்டுப்பின்பு
 தராவினே பருதியிலே வைத்துப்பாரு
 மங்கையால் முத்ததுபோல் மேலேதானும்
 மயமாக உப்பாகும் வழித்துவாங்கு
 செங்கையால் யெடுத்துநீ பலமும்பத்து
 சிறப்பாக சீனமது பலமும்பத்தே.

9

சீனமது பலம்பத்து சட்டியிட்டு
 சிறப்பாக யெரியிடவே நீர்கள்போகும்
 ஞானமதாய் கரியில்வைத்து வுதிப்பாரு
 நலமாக கடுஞ்சன்ன மாகும்பா
 கானமதில் முன்புத்த பூவினேரே
 கனிவாக இடைசமனாய் சேர்த்துக்கொண்டு
 தானகமாய் வெடியுப்பு நீராலாட்டித்
 தாஷ்டிகமாய் வில்லைதட்டிக் கதிரில்வையே.

10

கதிரிலே வைத்தபின்பு யெடுத்துநீயும்
 கனிவாக ஐந்து சுன்னத்துள்ளேயிட்டு
 வதிராகப் பத்தெருவில் புடத்தைப்போடு
 வகையாக வழலையது கடுமையாகும்
 நிதிபெறவே துருசதுவும் நீறிப்போகும்
 நிலைத்ததே வாதமது சித்திமெத்த
 கதியேறு சகலசித்தி யாகும்பாரு
 கடியான வாதசித்தி வருகுந்தானே.

11

வருகுமே துருசதுவைச் சுன்னஞ்செய்ய
 வடிவாகக் கைபாக மார்க்கங்கேளு
 தருகுமே துருசதுவும் பலமும்ஒன்று
 தாஷ்டிகமாய் களிம்பகல தன்மைகேளு
 பருகுமே வெள்ளீயம் பலமும்நாலு
 பதிவாக அந்திடைக்குச் சூதம்சேரு

குருகுமே பிட்டாகும் பிட்டுக்குத்தான்
குணமாக வெடியுப்பு எடையேசேரே. 12

சேர்த்துநீ வெடியுப்பு ஜெயநீராலே
சித்திபெற அரைத்துநீ துருசின்மேலே
பார்த்துநீ பூசியே உலரவைத்துப்
பதிவாக உலர்ந்தபின்பு பாகங்கேளு
நார்த்துநீ அயச்சட்டி அடுப்பிலிட்டு
நலமாக இரும்பினரப் பொடியைக்கேளு
சார்த்துநீ சட்டிதனக்குள்ளே தானும்
தனிவாக இரண்டு விரற்கனம்பரத்தே. 13

பரத்தியே உண்டைதனைத் தூக்கிவைத்து
பதிவாக அரப்பொடியை போட்டுமேலே
நிரத்தியே கையாலே அம்மிநீயும்
நிலையாக வாலையென்ற அடுப்பிலேற்று
நரத்தியே முச்சாமம் யெரித்துவாங்கு
நலமாக மேல்கவசம் பிரித்துப்பாரு
வரத்தியே துருசிக்குள்ளிருந்த செம்பு
வடிவாக மேல்கவசம் இனிதாம்பாரே. 14

பார்த்திடவே துரிசதுவும் வெளுத்துநிற்கும்
பதிவான சுன்னமது செய்யக்கேளு
கார்த்திடவே முன்வைத்த வழலைச் சுன்னம்
கனிவாக வீரமிட்டுக் கல்வத்திட்டு
வார்த்துநீ-அரைத்துவெள்ளை துருசுக்கப்பி
வடிவாக உலரவிட்டுப்பின்பு கேளு
சார்த்திடவே பத்தெருவில் புடத்தைப்போடு
சரியான கண்டரது சுன்னமாமே. 15

ஆமெனவே துருசதுவும் நீறிற்றானால்
ஆடலாம் ஒருகோடி வேதைமார்க்கம்
தாமெனவே சகலசரக்கதனைக் கட்டும்
சமுசயங்க ளெண்ணாதே தங்கமாகும்
பாமெனவே முன்னேதான் துருசில் நின்ற
பதிவான செம்பெடுத்துப் பின்னேதானும்
நாமெனவே சவுக்காரம் கட்டிநீயும்
நல்லபுடம் வைத்திடவே சுன்னமாகும். 16

சுன்னமதை கண்டரைத்தான் சுன்னம்பண்ண
 சுருக்காக இந்நூலில் திறந்துசொன்னேன்
 நன்னயமாய் பெருநூலில் சொல்லவில்லை
 நலமாக தொந்தவகை அனேகம்சொன்னேன்
 சுன்னமிலா இதுவிரண்டும் தோய்ந்துபார்த்துக்
 கருவாளி யானாக்கால் கண்டுகொள்வான்
 இன்னிலத்தில் கண்டவர்க்கு வாதசித்தி
 இதமாக சகலசித்தி யாகுங்கானே.

17

தாளகபற்பம்

காணவே வாதசித்தி கிடையாவிட்டால்
 கனிவாக பண்டிதத்தின் சித்திகேளு
 நாணவே தாளகத்தின் சுன்னந்தன்னை
 நலமாக வைத்துநீ பண்டிதத்தை
 ஊணவே பார்த்திடவே சித்தியாகும்
 உறுதியாய் ஜீவனத்தைப் பண்ணிக்கொண்டு
 தோணவே சவுக்காரச் சுன்னம்வைத்து
 தொடுகுறிபோல் வாதசித்தி ஆடிப்பாரே.

18

ஆடியே வெகுசுருக்குத் தாளகத்தின்
 அடவான சுன்னத்தை அறையக்கேளு
 நாடியே வெடியுப்பு அஞ்சாங் காய்ச்சல்
 நலமாக பலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு
 தேடியே பழம்புனியும் பலமும்ஐந்து
 திடமாக நையவே இடித்துக்கொண்டு
 வாடியே லேசாக வில்லைதட்டி
 வடிவாக உலரவைத்து மார்க்கங்கேளே.

19

மார்க்கமாய் புதுச்சட்டி அடுப்பிலிட்டு
 மயமாக வில்லைதனைப் போடப்பற்றும்
 ஆக்கமாய் வில்லையெல்லாம் போட்டுத்தீரு
 அடவாக பற்றியே எரிந்துபோகும்
 ஊக்கமாய் மேலேதான் கருத்துநிற்கும்
 உறுதியாய் உள்ளேதான் சுன்னம்போலாம்
 ஏர்க்கவே இதையெடுத்துப் பீங்கான்தன்னில்
 இதமாக உடைத்துநீ பரப்பிவையே.

20

உடைத்துநீ பரப்பியே குழியிலேதான்
 உறுதியாய் வைத்துநீ மூடிப்போடு
 படைத்துநீ யெட்டுநாள் சென்றபின்பு
 பளபளெனச் செயநீராம் பரிந்தெடுத்து
 நடைத்துநீ பீங்கானிலடைத்துக் கொண்டு
 நலமாக சரக்கெல்லாம் தோய்த்துவாட்டு
 முடைத்துநீ சரக்குதனை அரைத்து வில்லை
 முயற்சியாய்ப் போடச் சுன்னமாமே.

21

சுன்னமாம் தாளகந்தான் பலமும்ஒன்று
 சுத்திசெய்து சுன்னத்தில் கழுவிவாங்கி
 நன்னயமாய் வெடியுப்பு நீரிலேதான்
 நலமாகத்தான் தோய்த்துக் கர்ப்பூரத்தில்
 பன்னயமாய் வாட்டிநீ பின்னும்தோய்த்து
 பதிவாக வாட்டிநீஜாம மொன்று
 கன்னயமாய் பொன்னிறம்போல் வாட்டிப்பாரு
 கனிவாக தாளகமும் சிவந்துபோமே.

22

சிவந்துநின்ற தாளகத்தைக் கல்வமிட்டு
 செயமாக வெடியுப்பு செயநீராலே
 தவழ்ந்துஇரு சாமமரைத்துப் பின்பு
 தாஷ்டிகமாய் வில்லைதட்டி காயவைத்து
 உவந்துநீ ஒட்டிலிடுகீழ்மேல் கிளிஞ்சிற்குன்னம்
 உயர்வாக வில்லைவைத்துச் சுன்னமுடி
 நிவந்துநீ மண்சீலை வலுக்கச்செய்து
 நிலையாகப் பத்தெருவில் புடத்தைப்போடே.

23

போடவே புடமாறியெடுத்துப் பாரு
 புகலரிதாய்க் கறுத்ததுவும் களங்குபோலாம்
 நாடவே யிடையதுதன் போகமாட்டா
 நலமாக வில்லைதனைக் கல்வத்திட்டுக்
 கூடவே வெடியுப்பு நீரலாட்டிக்
 குணமாக வில்லைதட்டிக் காயவைத்து
 ஊடவே யகல்தனிலே கிளிஞ்சிநீறு
 உறுதியாய் வைத்துமேல் வில்லைவையே.

24

வில்லைவைத்து இருபதெரு அடுக்கிப்போடு
 வெற்றிபெற அதைஎடுத்துப் பார்க்கும்போது

யுகிமுனி பரிபுரணம் 400

கல்லையாய் வெண்ணீராய்ப் பொருமிநிற்கும்
 கனிவாக வெளுக்காதே போனால்கேளு
 நல்லையாய் பின்னொருக்கால் அரைத்துப்போடு
 நலமாக வெண்கன்னம் தாளகந்தான்
 வெல்லையாப் பிணியெல்லாம் தெரித்துப்போகும்
 வேதாந்தம் இதுக்குள்ளே வருகும்பாரே. 25

வருகும் சிலவுக்கு வைத்துக்கொண்டால்
 வடிவாக யோகசித்தி ஞானசித்தி
 பெருகுமே யெட்டுரெண்டும் சித்தியாகும்
 பெருமையாய் யெல்லாமும் சித்திமெத்த
 குருகுமே சிலவுக்கு இல்லாமற்போனால்
 கூட்டுறவு தானுமில்லை ஞானமில்லை
 பருகுமே தாளகத்தின் சுன்னத்தாலே
 பதிவாக எல்லாமும் சித்தியாமே. 26

கூடியம்காசம் போக அனுபாசம்

ஆமேதான் தாளகத்தின் சுன்னத்தன்னை
 அடவாக பணவீதம் நாள்கள்எட்டு
 காமேதானு ண்டிடவே புளியைத்தள்ளி
 கடைவாக தீருகிற பிணியைக்கேளு
 சாமேதான் பித்தத்தின் காசமோடு
 னீனியான மந்தார காசம்போகும்
 பாமேதான் எலிகடிகள் இறப்புப்போகும்
 வாகாக இருமலொடு இரைப்புப்போமே. 27

இரைப்புமுதல் ஓடிவிடும் கொடுக்குமுன்னே
 இதமாக பத்தியத்தைக் கைவிடாதே
 துரைப்பாக இப்படிக்கு நோய்கள்தீர்ந்து
 குணமாக விட்டுமே பொன்னைவாங்கி
 நரைப்பாக உண்டுடுத்து ஞானம்பாரு
 நமன்றனையும் ஒட்டிவைக்கும் தாளகந்தான்
 வரைப்பாக வாதமென்ன வைத்தியமாகும்
 வலிவாக சித்திதரும் பண்புமாமே. 28

கூடியஉலாந்தம் வாதமீத்த கூடியங்கள் போக

பண்பாக கூடியவுலாந்த கனைக்கேளு
 பதிவாகச் சகலநோய் எல்லாந்தீர

நண்பாகத் தாளகந்தான் பலமும்பத்து
 நலமான பவளத்தை ஊதநீறும்
 உண்பாகத் தாளகத்தினிடையே சேர்த்து
 உறுதியாய் பவளமென்ற சுன்னந்தன்னை
 வண்பாகச் சேர்த்துநீ அரைப்புக்கேளு
 வடிவாக வெடியுப்பு நீராலாட்டே.

29

நீராலே யிருசாமம் அரைத்துவில்லை
 நேராகச் செய்துநீயுலர வைத்து
 கூராகவுலர்ந்த பின்பு சுன்னத்துள்ளே
 குறிப்பாக உள்வைத்து எரித்துநீயும்
 சாராக நின்றுவிடும் யெடைபோகாது
 சமுசயங் களெண்ணாதே வெளுத்துச்சுன்னம்
 சீராக இச்சுன்னம் காலனொக்கும்
 சிறப்பாக திரிகடுகி லுண்டிடாயே.

30

உண்டிடவே வாதபித்த கூயங்கள்போகும்
 உறுதியாய் வசிவாத கூயங்கள்ஓடும்
 கண்டிடவே தாளகத்தின் சுன்னங்கண்டால்
 கடல்புகுமே பத்தியத்தைக் கருதிப்பாரு
 முண்டுநீ சொல்லாதே பண்டிதத்தை
 முறையோடே செய்திடவே வாதமாகும்
 வண்டுபோல் பறக்காதே கைபாகத்தை
 வடிவாகச் செய்திடவே வண்மையாமே.

31

வண்மையாய் வாதத்தில் கைபாகந்தான்
 வரிசையாய்த் தப்பிடிலோ தாளகத்தை
 உண்மையாய் வைத்துநீ ஜீவனத்தை
 உறுதியாய்ப் பண்ணவென்றால் உப்பைப்பாரு
 கண்மையாய் வெடியுப்பு நீரில்லாக்கால்
 கனிவாக சரக்கெல்லாங் கட்டமாட்டான்
 தன்மையாய் இதையறிந்து வைத்துக்கொள்ள
 சகலமுந்தான் சுண்ணாம்பாம் தாக்கிப்பாரே.

32

ரசபதங்கம்

பாருநீ யின்னமொரு குதபற்பம்
 பண்பாகச் சொல்லுகிறேன் பாரிலோர்க்கு

தீருமே நோயெல்லாம் தீர்ந்துபோகும்
 திறமாகக் கைபாக வரிசைகேளு
 தாருமே சூதமது பலமும்நாலு
 தாட்டிகமாய்க் கல்லுப்பு படியும்நாலு
 வாருமே பொடியாக்கி வறுத்துக்கொண்டு
 வடிவாகச் சட்டிதனில் நிறையப்போடே. 33

போட்டுநீ யழுத்தியே நடுவேதானும்
 புகலரிய சூதத்தை நடுவேயிட்டுக்
 காட்டுமே மேல்சட்டிக் கவிழ்த்துமூடிக்
 கனிவாகச் சீலைமண் வலுக்கச்செய்து
 மூட்டுமே வாலையென்ற அடுப்பிலிட்டு
 முனிவாகத் தீயெரிப்பாய் பன்னிரண்டுசாமம்
 நாட்டுநீ தீயாற்றிப் பிரித்துப்பாரு
 நலமாக மேலேறிப் பதங்கமாமே. 34

ஆமேதான் சூதமது பதங்கமானால்
 அடவாக வெள்ளையது சங்குபோலாம்
 காமேதான் மயிர்க்குச்சு தன்னினாலே
 கனிவாக வழித்துநீ பின்புகேளு
 நாமேதான் சூதபற்பம் பலமும்பத்து
 நலமாகத் தாளகத்தின் சுன்னம்பத்து
 தாமேதான் இதுவிரண்டும் கல்வத்திட்டு
 தாஷ்டிகமாய் வெடியுப்பு நீராலாட்டே. 35

ஆட்டியே வில்லைதட்டிக் கதிரில்வைத்து
 அடவாகக் காய்ந்தபின்பு சொல்லவேதான்
 நீட்டியே உப்புக்குள் உள்ளேயிட்டு
 நிலையாக சாமமது நாலுதானும்
 கூட்டியே யெரித்துநீ தீயையாற்றிக்
 குணமாகப் பார்த்திடவே தும்பைப்பூவாம்
 மூட்டியே நெருப்புக்கு ஓடிடாது
 முனையாக யிதையெடுத்து வைத்துக்கொள்ளே. 36

கொள்ளவே அந்திசந்தி பணமவ்விதம்
 குணமாகத் தீருகின்ற நோயைக்கேளு
 நள்ளவே குன்மமொடு பித்தகுன்மம்
 நலமான வாதகுன்மம் குலையெல்லாம்

விள்ளவே ஓடிவிடும் வாதமெல்லாம்
 விசையாகத் தமர்வாதம் பித்தவாதம்
 கள்ளமாய் ஓடிவிடும் பக்ஷவாதம்
 கனிவாக நரித்தலையின் வாதமாமே.

37

வாதமாம் அண்டத்தின் வாதம்தீரும்
 வடிவாக பித்தத்தின் வாதம்தீரும்
 காதலாய்ப் பித்தமொடு வாய்வுதீரும்
 கனிவாக மகோதரமும் கண்டுபோகும்
 நாதமாம் இருமலொடு வாய்வுபோகும்
 நலமில்லா பித்தமகோதரமும் போகும்
 பாதமாம் இவையெல்லாம் ஓடிப்போகும்
 பதிவாகப் புளியுந்தான் தள்ளிப்போடே.

38

போடவே குஷ்டமொடு திமிருகுஷ்டம்
 புகலாதே ஓடிவிடும் வெண்குஷ்டந்தான்
 நாடவே சிலேற்பனத்தின் குஷ்டம்போகும்
 நலமான பவுத்திரமும் நாடாதோடும்
 கூடவே தமரகமாம் குஷ்டம்போகும்
 குணமாக மண்டலத்தில் தீரும்நோய்கள்
 வாடவே பத்தியமாய் உண்டுதேற
 வடிவாகச் சித்திதரும் வண்மைதானே.

39

தானென்ற பத்தியத்தைச் சாற்றக்கேளு
 தாஷ்டிகமாய் பாவக்காய் எருமையாகா
 வானென்ற மிளகாயும் வெள்ளைப்பூண்டும்
 வடிவாக யிவையெல்லாம் கூட்டலாகா
 பானென்ற அரைக்கீரை முருங்கைப்பிஞ்சு
 பதிவாகக் கத்தரிக்காய் கூட்டிக்கொள்ளு
 நானென்ற பசுவின்நெய் கூட்டிக்கொள்ளு
 நலமாக யெல்லாமும் சித்தியாமே.

40

வீரம் கைப்பெடுக்க

சித்தியாம் சகத்திரத்தின் வாய்வுபோக
 ஜெகதலத்தில் சொல்லுகிறேன் சூசும்கேளு
 சத்தியாம் வீரத்தின் கைப்பெடுக்கச்
 சரியாக கைபாக வரிசைகேளு

யுகிமுனி பரிபூரணம் 400

நத்தியே செம்பதுவும் பலமும்பத்து
 நலமாகக் கந்தகமும் பலமும்நாலு
 பத்தியே எருக்கம்பால் தன்னாலாட்டிப்
 பலமாகச் செம்புமேல் பூசிடாயே.

41

பூசியே கதிரிலிட்டுக் காயப்போடு
 போக்கோடே புடமுமிட்டு எடுத்துப்பாரு
 வாசியே கரிபோலத் தூளுமாகும்
 வடிவாகக் காரமிட்டு உருக்கியாட்ட
 நேசியே சத்தாகும் சத்தெடுத்து
 நிலையாக வீரத்தை எடையேசேர்த்துப்
 பேசியே கல்வமிட்டு அரைத்துப்பாரு
 பிசுகாமே மஞ்சளது ஆகும்பாரே.

42

ஆகுமேயிருசாமம் அரைத்துக்காய
 அடைவாகப் பொடித்துமே கலையத்திட்டு
 பாருமே மேல்முடி சீலைசெய்து
 பதிவாகத் தீயெரிக்க சாமம்ரண்டு
 வாகுபெற எரித்துநீ பிரித்துப்பாரு
 வடிவாகத் தும்பைமலர் போலேயேறும்
 சாகுமே அதையெடுத்துத் தூரவைத்து
 சரியாக பூரத்தின் பதங்கங்கேளே.

43

கேளுமே பூரமது பலமும்பத்து
 கெடியாக கல்வத்தில் பொடித்துப்பின்பு
 வாளுமே கடத்திலிட்டு மேலேமுடி
 வடிவாகத் தீயெரிக்க பதங்கமேறும்
 நீளுமே பதங்கத்தை யெடுத்துக்கொண்டு
 நினைவாக இம்மூன்றும் சேர்க்கக்கேளு
 தாளுமே தாளகத்தின் சுன்னம்ஒன்று
 தாட்டிகமாய்ப் பூரத்தின் பதங்கமொன்றே.

44

ஒன்றாக வீரத்தின் கைப்பெடுத்த
 உறுதியாம் பதங்கம் ஒன்று
 நன்றாக மூன்றும்நேரே கல்வத்திட்டரைத்து
 நலமாக வெண்கருவா லரைத்துத்தட்டி
 இன்றாகக் கதிரிலிட்டுக் காயப்போட்டு
 இனிதாகக் கிளிஞ்சிலென்ற சுன்னத்துள்ளே

கன்றாக வைத்துநீயெரி யோர்சாமம்

கனிவாகத் தீயாத்தி யெடுத்துப்பாரே.

45

எடுத்துப்பார் மூன்றுமே யெரிந்துநிற்கும்

இதமாகயெடுத்துநீ வைத்துக் கொண்டு

அடுத்துநீ திரிகடுகி லுண்ணும்போது

அடவாகப் பக்ஷமொன்றி லறிந்துபாரு

கடுத்துமே யெலிகடிகள் பித்தரோகம்

கனமான பெருநோய்கள் காணாதோடும்

விடுத்துமே அடைப்போடு உதிரவாய்வும்

வேறாக வலிப்போடு போகுந்தானே.

46

போகுமே வலிகுன்மம் அஷ்டகுன்மம்

பொல்லாத நீர்க்கட்டு மந்தகாசம்

யேகுமே குலையொடு வாதகுலை

இதமான கிரிச்சனமும் நொடியிலேகும்

வாகுபெறு பவுத்திரமும் முசல்வலிப்பும்

வடிவான அண்டத்தின் வாய்வுபோகும்

பாகுபெறு வெட்டையொடு கிராணிபோகும்

பதியான க்ஷயமீளையிரிந்து போகும்.

47

இரிந்துபோம் மேகப்புண் எல்லாம்போகும்

ஏகாத குஷ்டமுதல் பாரிலேகும்

விரிந்துபோம் குமரகண்ட வாய்வுபோகும்

விசையான சிலேற்பனங்கள் விரைந்துபோகும்

பொரிந்துபோம் அட்டவலி கிருகிருப்பு

போகாத கிருமிகளும் ஓடிப்போகும்

பரிந்துமே நாளெட்டு கொண்டபோது

பத்தியத்தைக் காத்திடவே பலனுமாமே.

48

ஆமெனவே வாதமது சிவயோகிக்காம்

அப்பனே சாஸ்திரங்கள் கற்றோர்க்காகும்

வாமெனவே கைபாகம் தெரிந்தோர்க்காகும்

வடிவாக யிதையறிந்தால் வண்மையாகும்

நாமெனவே வைத்தியங்கள் எல்லார்க்காகும்

நலமாக சரக்குவகை யறிந்தோர்க்காகும்

தாமெனவே வுப்புலகை முடிப்பானப்பா

தன்மையாய்ப் பண்டிதத்தின் சார்புமாமே.

49

சார்பாக வெடியுப்புச் சுன்னந்தன்னைச்
 சரியாக வைத்துநீ சரக்கைத்தானும்
 நார்வாக வாட்டியே கல்வத்திட்டு
 நலமாக அரைத்துநீ புடமேபோடு
 பார்வாக சுன்னமது ஆகும்பாரு
 படுமுன்னே நோவதுதான் ஓடிப்போகும்
 கூர்வாகக் கூறரிந்து செய்துகொள்ள
 குணமாகும் தனமாகும் குருவைப்பாரே.

50

குருவதுதான் ஏதென்றால் சொல்லக்கேளு
 கூர்மைதரும் பூரணமும் நானூரப்பா
 திருவான இதையறிந்து பிடித்துப்பாரு
 திட்டமாய்ப் பண்டிதங்கள் நிலைத்துப்போகும்
 உருவாகும் ஜீவனத்துக் கிடமுமாரும்
 உற்றுமே சகலமுந்தான் சித்தியாகும்
 பெருவாழ்வு உண்டாகும் பண்டிதத்தின்
 பெலனறிய சகலசித்திப் பெருமையாமே.

51

ஆமேதான் வெடியுப்பு ஜெயநீராலே
 அடைவாக சரக்கெல்லாம் அரைத்துப்போட
 நாமேதான் சுண்ணாம்பாம் பிணிகள்போகும்
 நலமாக பின்சொன்ன வழலையாலே
 சாமேதான் சரக்கெல்லாம் கட்டியாகச்
 சரியாகச் சுண்ணாம்பாம் நவலோகத்தில்
 போமேதான் பாச்சிடவே லோகந்தானும்
 புவியோர்க்குத் தங்கமது ஆகுந்தானே.

52

வெள்ளியம்

ஆகுமே யின்னமொன்று வெள்ளியந்தான்
 அடைவாகச் சுன்னவகை யறையக்கேளு
 பாகுபெற நோவெல்லாம் ஓடிப்போகும்
 பதிவாக வெள்ளியம் பலமும்நாலு
 ஏகுமே குகையிலிட்டு உருக்கிக்கொண்டு
 இதமாக அந்திடைக்குச் சூதம்தாக்கு
 வாகுபெற பிட்டாகும் பிட்டில்பாதி
 வடிவாகச் சிலாசத்து ஊதிச்சேரே.

53

சேராக மூன்றும்ஒன்றாய் கல்வத்திட்டு
 சித்திபெற வெடியுப்புச் செயநீராலே
 வாராக அரைத்துநீ வில்லைதட்டி
 வளமாக உலர்த்தியே ஒட்டிலிட்டுக்
 கூராக பெரியபுடம் போட்டுத்தீரு
 குணமாக வெள்ளியம் சுன்னமாகும்
 நேராக பின்பொருக்கால் அரைத்துப்போடு
 நிலையற்ற கடுமையாம் நிலைக்கும்பாரே.

54

**(வாலைரச பதங்கமெடுத்து வெள்ளிய சுண்ணம்
 கிராணி வகைக்கு)**

நிலைக்கின்ற வெள்ளியச் சுன்னம்தன்னை
 நேராகப் புறமேதான் வைத்துக்கொண்டு
 தொலைக்காதே லிங்கமதின் பதங்கந்தன்னைத்
 துணிவாகச் சொல்லுகிறேன் கைபாகத்தை
 நிலைக்காதே லிங்கமது சேரும்ஒன்று
 கனிவுகக் கல்வத்தி லிட்டுத்தானே
 மலைக்காதே *துணியதுவும் சேரும்காலாம்
 மயமரக் இடித்துநீ அரைத்திடாயே.

55

*** துணி - பட்டை**

அரைத்துநீ பாணிவிட்டு நேகவாட்டி
 அதை ரவியிலுலரவைத்துக் கடத்திலிட்டு
 கரைத்துமேல் கடமுடி சீலைசெய்து
 கதராதே நால்சாமம் எரித்துப்பாரு
 வரைத்துமே வாலைரசம் உயரயேறி
 வடிவாக இருந்திடுமே யதைவழித்து
 உரைத்துமே பதங்கவகை செய்யும்மார்க்கம்
 உறுதியாய்ச் சொல்லுகிறேன் பாருளோர்க்கே.

56

வாலை ரசபதங்கம்

பாரிலே பாண்டமது சட்டிரண்டு
 பாகமாய் அடிகனத்த சட்டிவாங்கி
 நாரிலே சட்டிதனில் உப்பைநேராய்
 நலமாக நிறையவே யிட்டமுக்கி
 வாரிலே நடுவுதனில் பள்ளம்பண்ணி
 வடிவாக வாலைரசம் அதிலேயிட்டு

யுகிமுனி பரிபுரணம் 400

கூரிலே மேல்முடிச் சீலைசெய்து
குணமாக வாலையென்ற அடுப்பிலேற்றே. 57

அடுப்பதனி லேற்றியே தீயைத்தானும்
ஆண்மையாய் யெரியிடுநீ அன்பாய்க்கேளு
விடுத்துநீ பன்னிரண்டு சாமந்தானும்
விதமாகத் தீயெரிப்பாய் தீயைப்பார்த்து
படுத்துநீ பரணிவிட்டு அவித்திறக்கிப்
பதிவாக மேல்சட்டிப் பிரித்துப்பாரு
தொடுத்துநீ அண்ணாத்திப் பார்க்கும்போது
துணிவாகத் தும்பைமலர் போலாம்பாரே. 58

பாருமே வாலைரசப் பதங்கந்தன்னை
பதிவாக வழித்து நீ பலமும்நாலு
சேருநீ முன்வைத்த வெள்ளீயச்சுன்னம்
சிதையாமே நாலுபலம் கூடச்சேர்த்து
ஏருநீ வெடியுப்பு நீரைவார்த்து
இதமாக இருசாமம் அரைத்துக்கொண்டு
கூருநீ வில்லைதட்டி உலரப்போடு
குறியாக உலர்ந்தபின்பு குணத்தைக்கேளே. 59

குணமாகக் கல்லுப்பு பொடியாய்ப்பண்ணி
கூறுகிறேன் அதைவறுத்துச் சட்டியிட்டு
உணர்வாக வில்லைதனை உள்ளேயிட்டு
உறுதியாய் அதன்மேலே முடித்தானும்
மணமாகச் சீலைமண் வலுக்கச்செய்து
மாட்டியே முச்சாமம் யெரித்தெடுக்கக்
கணமாக வெள்ளையதாய் இறுகிவில்லை
கனிவாக ஓடாமல் இருக்கும்பாரே. 60

இருக்கின்ற வில்லையது ஓடாமேதான்
இதமாக இருக்குமதை யெடுத்துப்பின்பு
நருக்கியே பொடித்ததனை வைத்துக்கொண்டு
நலமாக அந்திசந்தி திரிநாள்கொள்ள
பெருக்கின்ற மூலத்தின் கிராணியெல்லாம்
பேசாதே யோடிவிடும் திரிபலாதி
தடுக்கின்ற அதிசார கிராணிபோகும்
தன்மையாய்ப் போகுமிது சார்ந்துபாரே. 61

சார்ந்துபார் வாதமொடு கிராணிபோகும்
 ஜலமாகச் சுரந்துநிற்கும் கிராணி தீரும்
 வார்ந்துமே பித்தவெட்டை கிராணிபோகும்
 வாடாத உப்பிசமும் வெருவியோடும்
 ஆர்ந்துநீ உடலறிந்து உண்டுதேரு
 அடைவாகப் புளிதள்ளி அனைத்துங்கூட்டு
 கூர்ந்துபார் மயங்காதே பண்டிதத்தை
 குணம்பெறவே செய்திடநீ கருதுவாயே.

62

கருதவே பஞ்ச தீபாக்கினிதன்னில்
 கனிவாக கொண்டுவிட வெட்டையெல்லாம்
 வருதவே ஓடிவிடும் மேகரோகம்
 வகையாக நீரடைப்பு கிரிச்சினங்கள்
 பொருதவே வலிகுன்மம் ஓடிப்போகும்
 புலம்பாதே நீரிழிவு குஷ்டம்போகும்
 உருதவே கண்டுநீ கொடுத்துத்தேரே
 உண்மையிது சத்தியமாம் உண்டுதேரே.

63

உண்டுநீ தேரிடவே வெள்ளீயத்தை
 உத்துமே சுண்ணாம்பு செய்யச்சொன்னோம்
 கண்டுநீ கைபாக வரிசையாலே
 கணக்கறிந்தால் யெல்லாமும் சித்தியாகும்
 பண்டுநீ பழகினது போலேசெய்து
 பதிபாச விலங்கைநீ தள்ளிப்போடு
 வண்டுபோல் அலையாதே வாதிபோல
 வகையாக அலையாதே வண்மைதானே.

64

வண்மையாய் ரசவாதி யோகவாதி
 வடிவாகச் சாத்திரத்தின் வாதிமார்கள்
 உண்மையாய்ச் செய்வார்கள் பாகந்தன்னை
 உற்றுநீ செய்திடவே சித்திசித்தி
 தண்மையாய் வெள்ளீயச் சுண்ணத்தாலே
 தாஷ்டிகமாய் நோயெல்லாம் தீர்ந்துபோகும்
 பெண்மையாய் வாதவித்தை செய்யவேண்டாம்
 பிசகாமல் பண்டிதத்தை பெருமைபாரே.

65

நாகக்கட்டு சகலவியாதிக்கும்

பெருமையாம் நாகத்தின் சுன்னந்தன்னைப்
 பேசக்கேள் பூர்ண நாநூறுதன்னில்
 அருமையாய்ச் சொல்லுகிறேன் உலகத்தோர்க்கு
 அடைவாகப் பிசகாமல் பார்க்கச்சித்தி
 பருமையாய் எட்டெட்டும் சித்தியாகும்
 பலமாக நாகத்தின் நீற்றைதாறும்
 வருமையாய் அறிந்தவனே வாதியாவான்
 வடிவாக கைபாக வரிசைகளே.

66

வரிசையாய் நாகமது பலமும்பத்து
 வடிவாக இலுப்பெண்ணை தனிலேசுத்தி
 உரிசையாய் சுத்திபண்ணி யெடுத்துத்தானும்
 உண்மையாய்க் குகையிலிட்டு உருக்கும்போது
 கரிசையாய் சூதத்தை எடையேதொந்தி
 கனிவாகப் பிட்டாகும் பிட்டைத்தானே
 பரிசையாய்க் கல்வத்திலிட்டுப் பின்பு
 பலமாகப் பவளத்தை ஊதிச்சேரே.

67

ஊதியே பிட்டிடைக்கு சமனாய்ச்சேர்த்து
 உத்துமே வெடியுப்பு நீராலாட்டி
 நாதியே யிருசாமம் ஆட்டிவில்லை
 நலமாகக் கதிரிலிட்டு உலர்ந்தபின்பு
 வாதியே புடம்போட்டு எடுத்துப்பாரு
 வடிவாக வெண்ணீறு போலாமப்பா
 நீதியாய் யிதையெடுத்துப் புறமாய்வைத்து
 நிலையாக வன்னியுடைப் பதங்கம்கேளே.

68

கேளுநீ பதங்கநாகெடையே சேர்த்துக்
 கெடியாக வெடியுப்பு நீராலாட்டி
 வாளுமே வில்லைதட்டி காயப்போடு
 வடிவாக முன்போல உப்புக்குள்ளே
 நாளுநீ வைத்தெரிக்க யெடைபோகாது
 நலமாக இச்சுன்னம் காலனொக்கும்
 பாளுமே போகாது நாகபற்பம்
 பதிவாக உண்டிடவே பலனுமாமே.

69

ஆமேதான் அந்திசந்தி மண்டலத்தில்
 அடவாக உண்டிடவே தீரும்நோய்கள்
 வாமேதான் கசநோவு பித்தவெட்டை
 கனிவாகக் காசமுதல் கண்டமாலை
 நாமேதான் குலைபதினெட்டும் போகும்
 நலமாக எண்பத்துநாலும் போகும்
 காமேதான் வலிகுன்மம் அந்தரவாய்வு
 கனிவாக யெல்லாமும் சித்தியாமே.

70

சித்தியாம் பித்தகுன்மம் பித்தவாய்வு
 சிறப்பாக மேகத்தின் வாய்வுபோகும்
 உத்தியாம் அண்டத்தின் வாய்வுபோகும்
 உறுதியாய் விரைவாதம் வாய்வுபோகும்
 புத்தியாம் குலைநோய் விஷவாய்வுபோகும்
 புகலரிய காமநோய் மிகவுண்டாகும்
 சத்தியமாய் நாகத்தின் சுன்னம்உண்ணச்
 சகலநோய் எல்லாமும் தீர்ந்துபோமே.

71

போகுமே சேங்கொட்டை வல்லாதிதன்னில்
 போக்கோடே வைத்துண்ண குட்டந்தீரும்
 வாகுமே திமிர்குஷ்டம் மந்தகாசம்
 வடிவாகத் தீருமே கூயங்கள்போகும்
 பாகுபெற பத்தியமாய் உள்ளேகொள்ள
 பதிவாகத் தீருமது புளியைத்தள்ள
 ஏகுமே யெப்பிணியும் தீர்ந்துபோகும்
 இதமாக காமவிர்த்தி யின்பமாமே.

72

ஆகுமே உலகத்தோர் வாதிமார்கள்
 அடைவாக வாதத்தைப் பண்ணிப்பார்த்து
 போகுமே கைபாகம் தெரியாதாலே
 இதமாக பண்டிதத்தை பாராமல்தான்
 வாகுபெற சாஸ்திரத்தைப் பொய்என்பார்கள்
 வடிவாக மானிடர்க்குப் புத்தியில்லை
 பாகுபெற பண்டிதத்தை பாராவிட்டால்
 பதிவாக ஒன்றுமில்லை பாகந்தானே.

73

தானென்ற வெடியுப்பு சுன்னந்தன்னை
 தாஷ்டிகமாய் முன்னேதான் வைத்துக்கொண்டு

யுகிமுனி பரிபுரணம் 400

வானென்ற சகல சரக்கதனை நீத்து
 வடிவாக நோய்களெல்லாம் பொடியாய்ப்போகும்
 நானென்ற கைபாகம் தனையறிந்து
 நலமாகச் செய்திடவே சித்திமெத்த
 கானென்ற ஐமுகனைக் கருணைகூர்ந்து
 கனிவாக நாகத்தை வைத்துத்தேரே.

74

அயச்செம்பு ரனி

தேரவே நாகத்தின் சுன்னந்தன்னைத்
 திடமாகச் செம்புருக்கு முகத்திலீய
 ஊரலே தூரலத்துச் செம்புதானும்
 உத்துமே ஏமமது ஆகும்பாரு
 காரவே புடமதனிலிரங்கும் பாரு
 கனிவாக இதைவைத்து ஜீவனத்தை
 நேரவே செய்திட்டு ஞானம்பாரு
 நிலையாக ஆடினதோ ராதியாமே.

75

ஆதியாம் நாகத்தின் சுன்னத்தாலே
 ஆடலாங் கவர்கோடி யாதியாதி
 நீதியாம் பிணிபலவுமோடிப் போகும்
 நிலைக்குமே வாதமென்ற அங்கந்தானு
 சோதிபெற சூத்திரத்தை யறியாமேதான்
 சொக்கியே மனமதுவும் நிலையாமேதான்
 பாதிமதி சடையாரே நொந்துநொந்து
 பதிவாக அலைவார்கள் பாரில்தானே.

76

(நீர் அயச்செந்தூரம் புகைநீறு)

பாரிலேயிது லெகுவு அயத்தின்போக்கு
 பாகமாய்ச் சிந்தூரம் செய்யக்கேளு
 வாரியே அரப்பொடியும் பலமும்பத்து
 வடிவாகப் பீங்கானிலிட்டுக் கேளு
 நாரியே புகைநீறு ஒன்றுகேளு
 நலமும் வெடியுப்பு பலமும்பத்து
 கூறியே சீனமது இருபத்தைந்து
 குணமாக இரண்டுமொன்றாய் பொடித்திடாயே.
 பொடித்திட்டு கலயத்திலிட்டுக் கேளு
 பொருந்தவே வாலையென்ற சட்டிமுடி

77

நடித்துமே உளுந்தாலே சீலைசெய்து

நலமான அடுப்புதனிலேத்திப் பின்பு
படுத்துமே தீயெரிக்கப் புகைநீர்வெள்ளை
பதிவாகத் தள்ளிப்பின் நீரைவாங்கு
குடித்துமே மஞ்சளென்ற நீர்தானாகும்
குணமாகக் குப்பிதனில் வாங்கிடாயே.

78

வாங்கியே முன்னெடுத்த அயத்திலுத்தி

வளமாகப் பீங்கானில் திரிநாள்வைத்து
தூங்கியே திரியாதே கல்வத்திட்டு
துடியாக வீரமது யெடையேபோட்டு
பாங்கியே பன்னிரெண்டு சாமமாட்டு
பதிவாகச் சட்டிதனிலிட்டுக் கேளு
தாங்கியே பொன்போல வருத்துநீயும்
தாஷ்டிகமாய்க் கல்வத்திலிட்டுத் தானே.

79

தானேதான் சரக்குவகை சொல்லக்கேளு

தாஷ்டிகமாய் சுக்கோடு மிளகுதிப்பிலி
வானேதான் வால்மிளகு கடுக்காய்தானும்
வடிவாக முள்ளியொடு தந்திதானும்
கானேதான் சிந்தாரம் இடையேசேர்த்து
கனிவாகப் பழச்சாற்றாலம்மியிட்டு
ஆனேதான் இருசாமம் அரைத்துப்பின்பு
அடைவாக ரவிதனிலே காயவையே.

80

காய்ந்தபின்பு செந்தூரம் முருக்கம்பூவாம்

கனிவாக யிதையெடுத்து வைத்துக்கொண்டு
ஆய்ந்துமே அந்திசந்தி பணமவ்வீதம்
அளவாகக் கொண்டிடவே மண்டலத்தில்
மாய்ந்துமே தீருகின்ற நோயைக்கேளு
மதியாக வலிகுன்மம் பித்தகுன்மம்
பாய்ந்துமே யோடிவிடும் பூரணத்தை
பதிவாக நானூறும் பத்திபாரே.

81

தீரும் வியாதிகள்

பத்தியே வாதத்தின் குலைபோகும்

பதிவாகப் பித்தத்தின் குலைபோகும்

யுகிமுனி பரிபுரணம் 400

நத்தியே முடக்கோடு சூலையெல்லாம்
 நலமாகும் சூலைபதினெட்டும் போகும்
 வித்திலே விளைந்ததொரு மரத்தைப்போல
 வேராகும் அயத்தினுட சிந்தூரந்தான்
 சித்தியே வாய்வதற்குப் பலனுமாகும்
 சிறப்பாக வாதியவர் வைத்தியமாமே.

82

ஆமென்ற சிந்தூரத்தாலே யெல்லாம்
 அடவாக வாதமொடு அண்டவாதம்
 நாமேதான் முடக்கோடு வாதந்தீரும்
 நல்லதொரு யோனியது புத்துந்தீரும்
 காமேதான் புண்வெட்டை மேகம்போமே
 கனிவாக இரும்பினது பெருமைமெத்த
 சாமேதான் சகலநோய் தீர்ந்துபோகும்
 சரியாகச் சகலசித்தியாகும் பாரே.

83

பாருலகில் கல்லடைப்பு மகோதிரங்கள்
 பதிவாக சிலேற்பனங்கள் பாரிலேகும்
 ஏருமே ஊற்றுப்போல் பண்டிதங்கள்
 இதமாகப் பெரும்பாடு அனைத்தும்போமே
 சாருமே சகலசித்தி யுடல்பெருக்கும்
 சமுசயங்க ளெண்ணாதே சார்ந்துபாரு
 காருமே கைப்போடு புளிப்பைத்தள்ளு
 காரணமாய் சித்திக்கும் கருவிதாமே.

84

அயச்செந்தூரம்

கருவாக அகண்ட பரிபுரணத்தை
 கருத்துள்ளே வைத்துமெள்ள கருவையூர்ந்து
 திருவாக மௌனவொளி பிறப்புக்கண்டு
 திடமாகச் சிலம்பொலியைத் தேடிப்பாரு
 உருவாகச் சுழிமுனையை வருத்துப்பாரு
 உற்றுநீ நாதாக்கள் உணர்வுசொல்வார்
 குருவாகு மெப்பொருளுங் குணமுமாகும்
 கூடியே பார்த்திடவே கூர்ந்துபாரே.

85

பாருநீ முன்அயத்தின் செந்தூரத்தை
 பதிவாக அந்திசந்தி யுண்டுபாரு

சாருநீ விந்திறுகும் மேனிதானும்

சரீரத்தில் நரம்பினுக்குப் பச்சைமாலாம்

காருமே நரைதிரைகளற்றுப் போகும்

கனிவாகும் திரேகமது கற்றுணாகும்

வாருமே தைரியங்கள் மிகவுண்டாகும்

வடிவாகப் பண்டிதமும் வண்மையாமே.

86

வண்மையாய்ப் பத்தியத்தை மருவிக்கேளு

வடிவாகக் கத்தரிக்காய் முருங்கைப்பிஞ்சு

தண்மையாய் அரைக்கீரை கொத்துமல்லி

தாஷ்டிகமாய் அவரையொடு காளிவத்தல்

உண்மையாய்ச் சுண்டையொடு பசுவின்நெய்யாம்

உறுதியாய் வெங்காயம் மிளகுங்கூட்டும்

பெண்மையாய் இவையெல்லாம் கூட்டிக்கொண்டு

பேசாதே உண்டிடவே பிரியமாமே.

87

பிரியமா யிப்படிக்குக் கூட்டிக்கொண்டு

பிசகாது நோய்களுக்கு கொடுத்துப்பின்பு

அரியவே ஓடிவிடும் நோய்கள்தீரும்

அடைவாக கைமுறையை அறிந்துபாரு

தெரியவே வாதிக்குச் சொல்லிடாதே

தெரியாத பண்டிதத்தை நிஜத்தைச்சொல்லு

வரியவே வலியவாக்குச் சொல்லவேண்டாம்

வடிவாகு மெளியவர்க்கு வளமைகாணே.

88

அயச்செம்பு

காணவே உலகத்தில் பண்டிதங்கள்

காரணமாய் தெரியாவிட்டால் பின்புகேளு

தோணவே அயத்தினுட் செம்பைவைத்து

துடியாகப் பொன்செய்து கடையில்விற்று

நாணவே யுண்டுடுத்தி வாசியோகம்

நலமாகச் சுழிமுனையை நாடிப்பாரு

பூணவே உறுதியிது அன்பாய்க்கேளு

உத்துநீ பார்க்கவே வுண்மைதானே.

89

தானென்ற அயச்செம்பை சொல்லக்கேளு

தாஷ்டிகமாய் இதுலெகுவு முன்னேபாரு

ஊனென்ற அரப்பொடியும் பலமும்பத்து
 உறுதியாய்ப் புவதுவும் பலமும்பத்து
 கானென்ற காரமது பலமும்பத்து
 காதலுடன் இதுமூன்றும் அரைப்பதற்கு
 வானென்ற பழச்சாற்றால் சாமமாட்டி
 வகையாகக் குகையிலிட்டு உருக்கிடாயே.

90

உறுக்கிடவே ரவிமதிபோல் கண்விட்டாடும்
 உற்றுநீ இதையெடுத்து காரங்கூட்டி
 நொறுக்கியே கல்வத்தி லிட்டரைத்து
 நுவலாதே குகையிலிட்டு உறுக்கித்தீரு
 பெருக்கவே வெண்கலத்தின் மணிபோலாகும்
 பேசாதே மணியெடைக்கு நீலன்சேரு
 வறுக்கவே பூப்பதுவும் முக்கால்சேரு
 வடிவாகக் கல்வத்தி லரைத்திடாயே.

91

அரைத்துமே குகையிலிட்டு உருக்கிப்பாரு
 அடைவாக வெள்ளிபொன்போல் கண்விட்டாடும்
 பரைத்து நின்றக்காரத்தை பாதியிட்டு
 பண்பாகப் பாதியிட்டு பதியவாட்டு
 நரைத்துமே வில்லுலதட்டிக் காயப்போடு
 நலமாகப் பத்தெருவில் புடத்தைப்போடு
 குரைத்துநீ குகையிலிட்டு வருக்கிப்பாரு
 குணமாக இரும்பதுவும் கழலுந்தானே.

92

தானேதான் கழன்றுமே இருக்கும்பாரு
 தப்பாதே கழலாமல் போனால்கேளு
 வானேதான் பின்பொருக்கால் காரங்கூட்டு
 வடிவாக அரைத்துநீ புடத்தைப்போடு
 நானேதான் வெள்ளியது போலாஞ்சத்து
 நலமாகச் சத்தைத்தான் பிரிக்கக்கேளு
 ஊனேதான் 'சி' காரமது பாதிசேர்த்து
 உற்றுநீ யரைத்திடவே மஞ்சளாமே.

93

மஞ்சளாம் பழச்சாறு விட்டரைத்து
 மதியாக ஓட்டிலிட்டு வோடுமுடி
 தஞ்சவே சீலைமண்தான் வலுக்கச்செய்து
 தாஷ்டிகமாய்த் தீயெரிக்கப் பதங்கமேறும்

உஞ்சவே பதங்கததைத் தள்ளிப்போடு
 உறுதியாய் அடியில்நின்ற மருந்துநேரே
 வஞ்சவே வெண்காரம் பொரித்துக்கூட்டி
 வடிவாகச் சமன் கல்வத்திட்டிடாயே.

94

இட்டுமே சமனாகப் பாணிவிட்டு
 இதமாகச் சாமமொன்று அரைத்துவில்லை
 நட்டுமே செய்துமுன்னே காயவைத்து
 நலமாக வோட்டிலிட்டுப் புடத்தைப்போடு
 பட்டுமே செத்தசெம்பு குகையிலிட்டு
 பதிவாக உருகியது சிவப்புமாகும்
 முட்டுமே செம்புதான் சோதியாகும்
 முனிவாகச் செம்பாலே பொன்னுமாமே.

95

பொன்னாகும் வெள்ளிதனில் நாலிலொன்று
 போக்கோடே கொடுத்துருக்க மாத்துகேளு
 நன்னாக மாத்ததுவும் ஆறுமாகும்
 நலமாக மாற்றேழு பொன்னைத்தானும்
 கன்றாக சேர்த்தெடைதான் சேர்த்துருக்கு
 கனிவாக மாற்றேழு காணும்நன்றாய்
 சொன்னாற் போல்யிதைவிற்பச் சிலவுக்குத்தான்
 துடியாக வைத்துநீ தொன்மைகேளே.

96

தொன்மையாய்ச் செம்பைமுன்னே வைத்துக்கொண்டு
 திடமாகப் பொன்னைநீ செய்துவிற்று
 நன்மையாய் வுண்டுடுத்திப் பின்புதானும்
 நலமாகப் பண்டிதத்தை நாடிப்பாரு
 இன்னிலத்தில் எல்லாரும் போற்றுவார்பார்
 இதமாக வுனக்கவரும் துதியேசெய்வார்
 கன்னிகை யோடிணங்காதே காதலாகக்
 கனிவாகப் பண்டிதத்தின் கருணைபாரே.

97

பாருநீ சவுக்காரம் முன்னேவைத்து
 பதிவாகத் துருசதுவைச் சுன்னம்பண்ணு
 காருநீ குதத்தைக் குளிகைகட்டிக்
 கனிவாக வாசியோகத் தைப்பாரு
 சாருநீ வாசியென்றா லெளிதோவல்ல
 சரியான வாசிதனை மரித்துப்பாரு

கூருநீ குணமாகும் குருவைப்பாரு
கூடியே குணமாகக் கூர்ந்துபாரே.

98

கூர்ந்து வெடியுப்பாலே யெல்லாமாச்சு
குணமாக ஆகாசம் முருகிப்போச்சு
வார்ந்துமே அண்டரண்ட மிடியலாச்சு
வடிவாகச் சரக்கெல்லாம் சுன்னமாச்சு
ஆர்ந்துமே கட்டாச்சு மெழுகுமாச்சு
அவமான பலபினியும் தீர்ந்துபோச்சு
நேர்ந்துமே வித்தைகளும் பாகமாச்சு
நிசமாக வெடியுப்புச் சுன்னத்தாட்டே.

99

புளியறிய

ஆட்டான வெடியுப்புச் சுன்னம்பண்ண
அடைவாகப் புளியதனைத் திறமாய்ச்சொல்ல
கூட்டான வுலகத்தில் வாதிமார்கள்
குணமாக மலமதனை புளியதென்பார்
நாட்டான சீனமதைப் புளியதென்பார்
நாடியே யிதுதன்னை யறியாதாலே
மூட்டான பூட்டையவர் காணாமேதான்
மூவுலகம் சுற்றியே அலைவார்பாரே.

100

அலையாமல் புளியதனை யறியக்கேளு
ஆண்மையாய் மனிதருண்ணும் புளிதானாச்சு
வலையான திந்திரிணி புளிக்குப்பேராம்
வண்மையாய் இதுதானும் வெடியுப்போடு
கலையாக சேர்ந்தாக்கால் சுன்னமாகும்
கனிவாக யிதைவிட்டோர் காணாவாரு
உலைதனிலே பூச்சியது போலுமாண்பர்
உறுகினது போலொக்கும் உண்மைதானே.

101

தானென்ற வடமொழியைப் பிரித்துப்பார்த்துச்
சமுசயங்களில்லாமல் உப்பைத்தானும்
ஊனென்ற உறுதியாய்ச் சொன்னேன்பாரு
உற்றுநீ பலநாளும் உணர்ந்துகாரு
நானென்ற ஆணவத்தை விலக்கிவிட்டு
நலமாகப் பெருநூலை ஆய்ந்துதேறிப்

யுகிமுனி பரிபுரணம் 400

பானென்ற பூரணம் நானூரும்பார்க்கப்
பகற்கதிரு மாடுமது பண்புமாமே.

102

பண்பாக எந்தனுட நூலுக்குள்ளே
பதிவாக இந்தநூல் கிரீடமாகும்
உண்பாகச் சவுக்காரம் இதிலேதானும்
உரிசையாய்ச் சொல்லிவிட்டேன் உத்துகண்டால்
நண்பாகப் பண்டிதங்கள் வாதசித்தி
நலமாகக் கட்டெட்டும் சித்தியாகும்
அன்பாகப் பார்த்தோர்கள் பண்டிதரேயாவர்
அடைவாகப் பாராதார் அறிவில்லாரே.

103

அறிவாகச் சாத்திரத்தைக் கற்றுணர்ந்தோர்
ஆதியாய் வழலையது முடிப்பாரப்பா
குறியான குறியறிந்து கூடுவோர்கள்
குணமாக அயச்செம்பு செப்புவார்கள்
நெறியாக இரதபற்பம் செய்வாரப்பா
நிலையான பண்டிதத்தை நேர்ந்துபார்த்து
உறியிலே நெய்யதனை வுண்டபூனை
ஊருயது போலவே செய்வார்தானே.

104

தானென்ற பூரணம் நானூர்தன்னில்
தப்பாதே சொன்னதெல்லாம் சித்தியாகும்
வானென்ற பண்டிதர்களித்தைப் பார்த்து
வடிவாகச் சரக்கெல்லாம் வைத்துக்கொண்டு
கானென்ற வுலகத்தில் பிணிதனக்கு
கருணைபெறக் கொடுத்திடவே பிணிகள்தீரும்
ஊனென்ற திரேகமது சித்தியாகும்
உற்றபிணி தீர்த்தவன் பண்டிதனுமாமே.

105

ஆமேதான் பிணிதீர்க்கும் பற்பம்கேளு
ஆதரவாய்க் கற்பூரம் ஒன்றுகேளு
நாமேதான் சொல்லுகிறோம் கைபாகத்தை
நாடியே இரத கற்பூரந்தன்னை
வாமேதான் கடைதனிலே வாங்கிவந்து
வடிவாகப் பலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு
தாமேதான் பொடியாக்கிக் கடத்திலிட்டு
தாஷ்டிகமாய் மூடியே சீலைசெய்யே.

106

சீலையது யெழுசீலை மண்ணும்செய்து
 சிறப்பாக வாலையென்ற அடுப்பிலிட்டு
 காலையாம் நேரத்தில் இருசாமம்தான்
 கணக்காக யெரியிட்டுப் பிரித்துப்பாரு
 நாலையாம் மேலேறிப் பூப்போலாகும்
 நலமாகப் பதங்கத்தை வழித்துப்பின்பு
 சாலைபடச் சீனமது பலமும்பத்து
 சரியாகப் பொரித்து நீயுதிடாயே.

107

இரதகற்பூர சீரரசம்

ஊதியே அண்டமென்ற கருவாலாட்டி
 உற்றுமே வில்லைதட்டிக் காயப்போடு
 நீதியே பத்தெருவில் புடத்தைப்போடு
 நிலைக்குமே சீனமது கடுமையாகும்
 சாதிபெற முன்செய்த பூரந்தன்னை
 சரியாக யெடைசமனாய்ச் சீனஞ்சோத்து
 கோதிபெற கல்வத்திலிட்டு நீயும்
 குணமாக வெண்கருவா லரைத்திடாயே.

108

அரைத்துநீ வில்லைதட்டிக் காயப்போடு
 ஆதியாய் நன்றாகக் காயந்தபின்பு
 வரைத்துநீ வில்லைதனை எடுத்துப்பாரு
 வடிவாக வெண்கலம்போல் நாதமாகும்
 தரைத்துமே கல்லுப்புப் படியுமெட்டு
 தாஷ்டிகமாய்ப் பொடியாக்கிப் பாண்டத்திட்டு
 யரைத்துநீ பாணியது படியுமெட்டு
 பதிவாக யூத்தியே அடுப்பிலேற்றே.

109

ஏற்றியே பொங்காமல் காய்ச்சிநன்றாய்
 இதமாகத் துணிதனிலே வடியுங்கட்டி
 பாத்தியே சட்டியிட்டு வொட்டக்காய்ச்சிப்
 பதிவாக உப்பாக நீரில்லாமல்
 வாத்தியே வருத்ததனை தொட்டால்கேளு
 வடிவாக ஓடாமல் வறுத்துக்கொண்டு
 நாத்தியே சட்டிதனில் பாதியிட்டு
 நலமாக அமுக்கியே வில்லைவையே.

110

வைத்துநீ வில்லைதனை மேலேவைத்து
 வடிவாக வுப்புடனே மேலேயிட்டு
 கைத்துநீ மூடியதை யழுக்கிப்பின்பு
 கனிவாகச் சட்டிகொண்டு மேலேமூடி
 நைத்துமே சீலைமண் வலுக்கச்செய்து
 நலமாக வாலையென்ற அடுப்பிலிட்டு
 பைத்துநீ யிருசாமம் எரித்திட்டாக்கால்
 பதங்கமாது ஏறாது பாரிலோர்க்கே.

111

பதங்கமாது ஏறாது அடியில்நிற்கும்
 பதிவாக வுப்பைத்தான் கலைத்துமெள்ள
 கதங்கமாய்ப் பார்த்திடவே வில்லையாகக்
 கனிவாக யிருக்குமது யிடையுந்தானே
 நதங்கமாய் குறையுமது ரசம்போகாது
 நலமாக சீனமது குறையும்பாரு
 வதங்கமாய் யிதையெத்து வைத்துக்கொண்டு
 வடிவாகச் சொல்லுகிறேன் மகிழ்ந்துகேளே.

112

சேங்கொட்டை வல்லாதி

கேட்டிடவே பிணிபலவும் தீரவேண்டி
 கெடியாக வல்லாதியொன்று கேளு
 நாட்டிடவே சேங்கொட்டை பலமீரெட்டு
 நலமாக மூக்குவெட்டி சாணிப்பாலில்
 ஊட்டியே அவித்துநீ காயப்போடு
 உறுதியாய் எள்ளைத்தான் யிடையேசேர்த்து
 மாட்டியே யிடித்துவிடு எடுத்துவைத்து
 வடிவாக இன்னமொரு வகையைக்கேளே.

113

வகையென்ன பரங்கியுடைப் பட்டைதானும்
 வடிவாகப் பலம்ஒன்று சுக்குஒன்று
 தொகையாக மிளகுஒன்று புளியுமொன்று
 துப்புறவாய் கொத்தமல்லி வாய்விளங்கம்
 பகையான சிறுகடுகு ஏலமாஞ்சி
 பதிவாக வாலுளுவையரிசி கூட்டி
 வகையாக வகைக்கொன்று பலமுங்கூட்டி
 நலமாக வருத்திடித்து நன்மைகேளே.

114

நன்மையாய் சேங்கொட்டை தன்னிலிட்டு
 நலமாக யிடித்துப்பின் நன்மைகேளு
 வன்மையாய் கொப்பரைக்காய் நாலுபோட்டு
 வடிவாக யிடித்துநீ வண்மையாக
 உண்மையாய் இடித்துப்பின் சொல்லக்கேளு
 உறுதியாய் வெறுகடிதான் எடுத்துவைத்து
 பெண்மையாய் சீனரச பற்பந்தன்னை
 பேசியபின் பணவீதம் வைத்துஉண்ணே.

115

உண்ணவே மண்டலத்தில் தீரும்நோய்கள்
 உறுதியாய் திமிர்குஷ்டம் அந்திரவாய்வு
 நண்ணவே வெண்குஷ்டம் கருடகுஷ்டங்கள்
 நாடாது மேககுஷ்டம் நழுகிப்போகும்
 பண்ணவே குலையது முடக்குக்குலை
 பதிவாகப் பசுமுடன் வாதம்போகும்
 துண்ணவே அண்டத்தின் வாதம்போகும்
 துடியாக பித்தவெட்டை போகுந்தானே.

116

தானென்ற ரெத்தபித்த மேகரோகம்
 தருகாது காமாலை வாய்வுகட்டி
 ஊனென்ற வலிகுன்மம் பித்தகுன்மம்
 உறுதியாய்ச் சுஷ்யமோடு காசரோகம்
 தேனென்ற மேகநீர்ப்பாய்ச்சல் போகும்
 சிவனறிய சீனரசங் கண்டபோது
 வானென்ற உடலுறுதியாகும் பாரு
 வடிவான சித்திதரும் வண்மையாமே.

117

வண்மையாம் மண்டையிடி மண்டைக்குத்து
 வடிவான சீதமோடு மூலரோகம்
 உண்மையாய் போகும்து உடலின் நோய்கள்
 உற்றுமே இருகிவிடும் காயசித்தி
 தண்மையாய் சீதபேதிகளும் போகும்
 தவிக்காதே சீனரசம் வைத்தேவுண்ணு
 பெண்மயிலாள் தன்னைவிடு சித்தியாகும்
 பேர்பெரிய எல்லாமும் சித்தியாமே.

118

(வெடியுப்பு ஜெயநீர்விட்டால் பண்டிதமில்லை)

காணவே வெடியுப்பு ஜெயநீர்விட்டு
 கனிவாகப் பண்டிதத்தைப் பார்த்திடாயே

ஊனவே பார்த்தாக்கால் சித்தியில்லை

உறுதிமிக வாராது வுண்மைசொன்னேன்

தோணவே யிதையறிந்து வல்லோர்தானும்

துடியாகக் கைப்பாகம் தன்னைவிட்டு

வாணவே செய்யாதே வழியுமில்லை

வகையறிந்த பண்டிதத்தை வணங்கிப்பாரே.

119

வணங்கவே சீனரச கற்பூரத்தை

வடிவாக வுண்கையிலே பத்தியத்தை

உணங்கவே சொல்லுகிறேன் வற்றுக்கேளு

வறுதியாய் விளாம்பழமா முற்றுப்பாரு

துணங்கவே புளிதள்ளி வுண்டுதேறு

தொல்லுலகில் கத்தரிக்காய் கூட்டிக்கொள்ளு

கணங்கவே முருங்கையுடப் பிஞ்சங்கூட்டு

கனிவாக காளிவற்றல் கூட்டிக்கொள்ளே.

120

கூட்டிடு நீ நல்லெண்ணை தள்ளிப்போடு

குணமாக விளக்கெண்ணை தன்னைக்கூட்டு

நாட்டியே பசவின்பால் கூட்டிக்கொள்ளு

நலமாக மணடலத்தில் சகலகுஷ்டம்

வாட்டியே வோடுமது வண்மையாகும்

வைரம் போல் சீனரச கற்பூரத்தை

மூட்டியே ஒருவருடன் சொல்லாமேதான்

முனைவாகச் செய்துவுண்ண முத்தியாமே.

121

காந்தசீ செம்பு

முத்தியாம் காந்தத்தின் செம்புசொல்வேன்

முனிவோர்கள் சொல்லார்கள் முனைந்துகேளு

நத்தியே கல்காந்தம் பலம்ஈரெட்டு

நலமாக வுடைத்துநீ கல்வத்திட்டுப்

புத்தியினால் வெங்காரம் பாதிசேர்த்து

போக்கோடே கெந்தியு மவ்விடையேசேரு

சத்தியே கல்வத்திலிட்டுத் தானே

சரியாக எலுமிச்சைச் சாறுதானே.

122

தானென்ற பழச்சாறு விட்டுத்தானே

தாஷ்டிகமா யிருசாமம் நேகஆட்டி

வானென்ற குகைதனிலே யிட்டுத்தானே

வடிவாக சரவுலையி லிட்டுருக்கு

யுகிமுனி பரிபுரணம் 400

கானென்ற மணிமணியா யிரங்கும்பாரு
 கனிவாக மணியெல்லாம் பொறுக்கிப்பின்பு
 நானென்ற கல்வத்தி லிட்டுத்தானே
 நலமாக வெங்காரம் கூடப்போடே. 123

கூடவே யிட்டுநீ சாமமாட்டு
 குணமாக வுலரவைத்துப் பின்புகேளு
 ஆடவே குகையிலிட்டு வருக்கியாட்டு
 அடைவாக வெள்ளிபொன்போல் கண்விட்டாடும்
 நாடவே யிச்சத்துத் தங்கமாகும்
 நலமாகச் சத்துமது பலமும்ஐந்து
 வாடவே பூவதுவும் பலமும்முன்று
 வடிவாகச் சேர்த்துநீ சாமங்கேளே. 124

சாமம்தான் யிருசாமம் ஆட்டிப்பின்பு
 சரியாகக் குகையிலிட்டு வருக்கியாட்டி
 வாமந்தானிரண்டுமே மணியாய்க் காணும்
 வடிவாகக் காரத்தை ரொம்பக்கூட்டி
 காமந்தான் பாணிவிட்டு அரைத்துநன்றாய்
 கனிவாக வில்லைதட்டி புடத்தைப்போடு
 பாமந்தான் கருப்பாக யிருக்கும்பாரு
 பதிவாகக் குகையிலிட்டு வருக்கிடாயே. 125

உருக்கிடவே காந்தமது கனிந்துபோகும்
 உருதியாய் வெள்ளிபோல் திறமுமாகும்
 பெருக்கிடவே யிச்சத்தில் செம்பெடுக்கப்
 பேசாதே சொல்லுகிறேன் பின்புகேளு
 நிருத்திடவே சத்ததுவும் பலமும்ஒன்று
 நிசமாகயிது ரெண்டும் நேகஆட்டி
 கருக்கவே பழச்சாறு சாமம்நாலு
 கனிவாக அரைத்துமே கண்டுபாரே. 126

கண்டுபார் அரைத்துநீ காயவைத்து
 கதிபெறவே பொடியாக்கிச் சட்டிதன்னில்
 முண்டுநீ யிட்டுநன்றா யெரித்துப்போடு
 முடிவாக அடிதனிலே நின்றதொக்க
 துண்டுமே யெடுத்துநீ காரங்கூட்டி
 துடியாக நேகஅரைத்து வில்லைதட்டி

பண்டுமே ஓட்டிலிட்டு ஓடுமூடிப்
பதிவாகப் பெரியபுடம் போட்டிடாயே.

127

போட்டுநீ யெடுத்துப்பார் கருத்துநிற்கும்
பிசுகாதே குகையிலிட்டு வருக்கிப்பாரு
நாட்டுமே அலரியது பூப்போல்செம்பு
நலமாக வெங்காரம் தன்னைக்கூட்டி
மூட்டுமே மூணைந்து தரமுருக்கி
முதியாமல் பஞ்சமித்திரத்தில் சாய்க்க
வாட்டுமே செம்பதுவும் சிவந்துகாணும்
வடிவாக இதையெடுத்து வைத்துக்கொள்ளே.

128

வெள்ளி சுத்தி

கொள்ளவே வெள்ளியது குற்றம்நீங்கிக்
குணமாக இருந்தாக்கால் செம்புதானும்
துள்ளவே பழுக்குமது சொன்னேனப்பா
துடியாக வெள்ளியதில் செம்புதானும்
எள்ளளவு மிருந்தாலும் காந்தச்செம்பை
இதமாகக் கூடுதலாய்க் கொடுக்கும்போது
வள்ளவே வழுவழுக்கும் ஊறிப்போகும்
வாதமொன்று மில்லையப்பா மருவிப்பாரே.

129

மருவவே சீனவெள்ளி தனையெடுத்து
மகத்தான குகைதனிலே வைத்துருக்கி
நருகவே காரியம் எடையேகொடுத்து
நன்மையாய் வங்கமென்ற நாளத்தாது
பெருகவே நல்லாக வுதிப்போடு
பிசுகாமல் யெடுத்தடித்துப் பின்புகேளு
சிருகவே தகடாக தட்டிக்கொண்டு
திடமாக அப்புதனில் காய்ச்சித்தோயே.

130

காய்ச்சியே தோய்த்தபின்பு தகடாய்த்தட்டிக்
கனிவாக ஒருசேரு வுப்புக்குள்ளே
பாய்ச்சியே வைத்திட்டுப் புடத்தைப்போடு
பதிவாக யெடுத்துநீ பார்க்கும்போது
நாய்ச்சியே கருத்திருக்கும் வெள்ளிதன்னை
நலமாக வெங்காரம் விட்டுருக்கி

யுகிமுனி பரிபுரணம் 400

வாய்ச்சியே வெள்ளியது சங்கு போலாம்
வடிவாக யிருக்குமது வண்மைகளே. 131

வண்மையாய் இந்தவெள்ளி தன்னைத்தானும்
வடிவாக லேசாகத் தகடுதட்டி
உண்மையாய் தகட்டித்து முக்கால்கெந்தி
உறவாக வீரமது காலுமிட்டுத்
தண்மையாய்ப் பழச்சாறு விட்டரைத்துத்
தாட்டிகமாய் சாமந்தான் நாலுமாகும்
பெண்மையாய் அரைத்திடவே கெந்தியீயம்
பிசகாமல் சாகுமது பெருமைதானே. 132

பெருமையாய் வழித்துநீ சொல்லக்கேளு
பேசாதே வெள்ளியென்ற தகட்டில்கட்டு
அருமையாய்ப் பூசியே புடத்தைப்போடு
அஞ்சவிசை போடவே வெள்ளிதானும்
நருமையாய் விளங்கியே தூளுமாகும்
நலமாகத் தூளெடுத்துக் காரங்கூட்டி
வருமையாய் உருக்கிடவே குற்றமற்று
வடிவாக மாசற்ற சாயமாச்சே. 133

ஆச்சப்பா வெள்ளியிது சாயமாக
அடைவாக யிருக்குமது நீர்களற்று
நாச்சவே சுருங்காது கம்பிக்குத்தான்
நலமாக வந்துடனே நல்லதாகும்
வாய்ச்சப்பா யிருந்தவெள்ளி செம்புக்காதி
வடிவாக குதத்துக் காதியாகும்
பாய்ச்சப்பா போகாது புடமிறங்கும்
பதிவாகயிப்படிக்கு வைத்துக் கொள்ளே. 134

கொள்ளவே யிப்படிக்கு வெள்ளிதன்னை
கூடவே செய்யாட்டால் புடமிறங்கா
மெள்ளவே செய்யாமல் வாதிமார்கள்
மேன்மையாய் பச்சைவெள்ளி தன்னிலேதான்
கன்னமாய்க் கொடுத்திட்டுப் பார்க்கும்போது
கனிவாக லுரல்வந்து கலந்தபோது
துள்ளவே வாதமது பொய்யோவென்று
தூஷிப்பார் ரெண்டுமில்லை வாதிதானே. 135

தானென்ற பூரணம் நானூர்பார்த்து
தவிக்காதே யிதிலுள்ள சார்புகண்டு
வானென்ற கைபாக வரிசைகண்டு
வடிவாக சாஸ்திரத்தின் மதிப்புக்கண்டு
ஊனென்ற உட்பொருளைப் பார்த்துத்தேறி
ஒருவருடன் பேசாதே மௌனமுற்று
கானென்ற வாதத்தை மிகவுங்கண்டு
கனிவாகத் தேறிடவே கண்டுபாரே.

136

காந்தச் செம்பில் வேதை

கண்டுபார் முன்செய்த வெள்ளிநாலு
காந்தத்தின் செம்பொன்று கூடச்சேர்த்து
பண்டுநீ யுருக்கியே தட்டிப்பாரு
பதிவாக மாற்றேழு காணும்பா
முண்டுநீ செய்யாதே யித்தைவிற்று
முடவான ஜீவனத்துக் கிடமேசெய்து
குண்டுபோல் ஞானவழி அடுத்துக்கூடு
குவலயத்தி லிருக்கலாம் கோடிதானே.

137

கோடானுகோடிதான் வைத்திருக்க
குணமான காயசித்திப் பண்ணிநிற்கும்
வாடதே பூப்போலே யிருக்கலாகும்
வடிவாகச் சுழிமுனையை மருவினாக்கால்
ஊடாக உலகத்தி லிருக்கலாமே
உறுதியாய் கவுனத்திலிருந்து கூடு
பாடாக அலையாதே காந்தந்தன்னைப்
பதிவாகச் செம்பெடுக்க பலனுமாமே.

138

செம்பெடுத்து வெள்ளிதனி லீய்ந்தாயானால்
ஜெகஜால குருவாகும் தெளிந்துபாரு
நம்பியே கைபாகத்துடனே செம்பை
நாடியே எடுத்தாக்கால் ராஜாவாகும்
தம்பிரான் செயலாலே ராஜயோகம்
தாஷ்டிகமா யாகுமது தன்மைபாரு
தும்பிமுகன் தன்னையே பூசித்தேறு
துப்புரவாய் செம்புவந்து நிலைக்கும்பாரே.

139

யுகிமுனி பரிபுரணம் 400

பாருநீ ஜீவனத்துக் கிடமேபண்ணு
 பண்பாகச் செம்புபண்ணிப் பரிந்துபாரு
 காருநீ பிணிபலவும் தீர்க்கவேண்டி
 கனிவாக சீனரசுக் கற்புரத்தை
 சாருநீ கைபாகமாக வைத்துச்
 சாப்பிட்டுப் பிணிபலவும் தீர்த்துக்கொள்ளும்
 கூருமே துருசதுவை நீத்தவென்றால்
 குணமாகச் சவுக்காரச் சுண்ணம்பண்ணி

140

பண்ணவே சவுக்காரச் சுண்ணம்தன்னைப்
 பதிவாக யெல்லாமும் சித்திகாணும்
 உண்ணவே சீனரசு கற்புரத்தை
 உடலிருகும் காந்தியாம் வுணர்வுமாகும்
 நண்ணவே பசுநரம்பு மின்னும்பாரு
 நலமாக நரைதிரை களற்றுப்போகும்
 கண்ணவே சட்டைநீக்கும் பாலையாகும்
 கனிவாகக் கருத்துடனே கண்டுபாரே.

141

கண்டுபார் சூதமது நெருப்பில்நின்றால்
 கனிவாக வுடலிருகிக் கருணையாகும்
 கொண்டுபார் சூதமதைக் கருக்கிநல்லாய்க்
 குணமாக வுண்டிடவே கூர்ந்துகேளு
 துண்டுபார் நோவுகளும் ரொம்பவுண்டாம்
 துடியாக வொளிவுமில்லை சூசும்பாரு
 பண்டுபழங் கதையல்ல சூதந்தன்னைப்
 பதிவாக வுண்டிடவே பரிந்துதேரே.

142

பாரப்பா நூல்விவரம் கண்டுதேறப்
 பதிவாக வெகுநாள்தான் செல்லும்பாரு
 வாடப்பா கைபாகம் வந்தபோது
 வடிவாகச் சிவயோகம் தவம்நிலைக்கும்
 கோரப்பா மன்னவராய்ச் சித்தராகிக்
 கோடியிலே ஒருவராய் இருந்து வாழ்வார்
 நீரப்பா சொல்லிவிட்டேன் நானுறைத்தான்
 நிலையாகப்பார்த்திடவே நேர்மையாமே.

143

இரண்டுநோய் விபரம்

ஆமேதான் மானிடற்கு யிரண்டுநோயாம்
 அறிவாக அதுயென்ன சொல்லக்கேளு
 வாமேதான் தரித்திரியமோர் நோயுமாச்சு
 வடிவாகப் பிணிபலவு மொருநோயாச்சு
 காமேதான் இதுவிரண்டும் போவதற்குக்
 கனிவாக வுண்டுக்கச்செம்பு சொன்னேன்
 தாமேதான் நோய்தீர ரசத்தைச்சொன்னேன்
 தாக்ஷியில்லாதவன் பார்க்கச் சித்தியாமே.

144

சித்தியாய் நோய்தீரச் செந்தூரங்கேளு
 ஜெயமாக பண்டிதத்துக் காணியாச்சு
 முத்திபெற யிதைவைத்து வுண்டவேர்க்கு
 முனிவாகக் காயசித்தி யோகசித்தி
 நத்தியே யெட்டெட்டும் சித்தியாச்சு
 நலமாகப் பண்டிதங்கள் மிகவேசித்தி
 புத்திரரும் பேறானபொன்னே சித்தி
 பூதலத்தி லிவையெல்லாம் போதாமே.

145

காந்த செந்தூரம்

போதமாம் வோட்டினுடை காந்தந்தானும்
 போக்கோடே பலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு
 பாதமாம் கல்வத்திலிட்டு டைத்துப்
 பதிவாகக் கொள்ளுத்தான் படியும்பத்து
 சாதகமாய்ப் பாணியது படியைக்கேளு
 சரியாக நாலுபத்துப் படியுமாகும்
 வாதமாய் யெட்டொன்றாய்க் காய்ச்சித்தானே
 வடிவாகக் காந்தத்திலிட்டுக் கேளே.

146

இட்டுநீ யிருசாமம் நேகஆட்டி
 இதமாக வில்லைதட்டிக் காயப்போடு
 பட்டுமே நன்றாகக் காய்ந்தபின்பு
 பதிவாக பத்தெருவில் புடத்தைப்போடு
 நட்டுநீ புடமாறி யெடுத்துப்பாரு
 நலமாக சிவந்த நிறமாகும்பாரு
 கட்டுநீ கல்வத்தி லிட்டுத்தானே
 கனிவாகக் கொள்ளென்ற கஷாயமாமே.

147

யுகிமுனி பரிபுரணம் 400

ஆமேதான் இதைவிட்டு அரைத்துநன்றாய்
 அடைவாக நாலுசாமம் சென்றபின்பு
 வாமேதான் வில்லைதட்டிக் காயப்போடு
 வடிவாகக் காய்ந்தபின்பு வரிசைகேளு
 நாமேதான் பத்தெருவில் புடத்தைப்போடு
 நலமாகப் புடமாறி யெடுத்துப்பாரு
 சாமேதான் முருக்கம்பூப் போலேயாகும்
 சரியான காந்தமதை யெடுத்துத்தானே.

148

தாமேதான் இதையெடுத்துத் தூரவைத்து
 தப்பாமல் சொல்லுகிறேன் தரணியோர்க்கு
 வாமேதான் அரப்பொடியும் பலமும்பத்து
 வடிவாகக் கல்வத்திலிட்டுத் தானே
 காணேதான் பழச்சாறு விட்டரைத்து
 கனிவாக வில்லைதட்டிக் காயப்போடு
 மாணேதான் காய்ந்தபின்பு கல்வத்திட்டு
 மயமாகப் பழச்சாறு தன்னாலாட்டே.

149

ஆட்டியே இருசாமம் சென்றபின்பு
 அடைவாக வில்லைதட்டிக் காயப்போடு
 வாட்டியே காய்ந்தபின்பு அகலிலிட்டு
 வடிவாகப் பத்தெருவில் புடமும்யிட்டு
 கூட்டியே புடம்மாறி யெடுத்துப்பாரு
 குணமாக மாதுளம்பூ நிறமுமாகும்
 நாட்டியே யிதையெடுத்து நன்றாயக்கேளு
 நலமாகப் பலமிரண்டு நிறுத்திடாயே.

150

நிறுத்திட்டுக் காந்தசெந்தூரம் ரண்டு
 நேராக இதுரெண்டும் கல்வத்திட்டுக்
 குறுத்துநீ பொற்றலையின் சாறுவிட்டுக்
 குணமாக யிருசாமம் நேகஆட்டிப்
 பொறுத்துநீ வில்லைதட்டிக் காயப்போடு
 புகழாகக் காய்ந்தபின்பு ஓட்டிலிட்டுப்
 பறுத்துநீ பத்தெருவில் புடமும்போடு
 பரிதிபோல் நிறமாகும் பார்த்திடாயே.

151

மாத்துயர லிங்கக்கட்டு

பார்த்துநீ லிங்கமது கட்டக்கேளு
பரிவாக லிங்கமது சேருவொன்று
காத்துமே கம்பியாய் கட்டக்கேளு
கனிவாக முலைப்பாலும் பழச்சாற்றாலே
நாத்துநீ சுருக்கிட்டு நாலுசாமம்
நலமாக யெடுத்துநீ கழுவிப்போட்டு
வாத்துநீ வெடியுப்புச் ஜயநீராலே
வடிவாகத் துடைத்துநீ வாட்டக்கேளு.

152

வாட்டவே வெடியுப்பு நீரில்தோய்த்து
வடிவாகக் கற்புரத் தீபத்திட்டு
நாட்டவே முறுமுறுக்க வாட்டுவாட்டு
நலமாக வாட்டியே பின்புகேளு
கூட்டவே வளையலுப்பு பலம்இரண்டு
குணமாக வெடியுப்பு நீராலாட்டி
மூட்டவே லிங்கத்தின் மேலேகட்டு
முனிவாக அதன்மேலே மண்ணைக்கட்டே.

153

செந்தூரம்

கட்டியே அஞ்செருவில் புடத்தைப்போடு
கனிவாக லிங்கமது வருகிக்கட்டும்
முட்டியே கரிதனிலே வருக்கினாக்கால்
முனிவாக வருகிநின்று ஆடுந்தானும்
வட்டியே யிந்தலிங்கம் தங்கம்தன்னில்
வடிவாக உருக்குமுகந் தன்னிலேதான்
குட்டியே கொடுத்துருக்க மாற்றுத்தானும்
குணமாகப் பத்தாகும் கடந்துபாரே.

154

பாருமே முன்வைத்த அயக்காந்தத்தின்
பண்மையாம் செந்தூரம் பலமும்நாலு
கூறுமே லிங்கமது பலமுமொன்று
குணமாகயிது ரெண்டும் கல்வத்திட்டு
சாருமே வெடியுப்பு நீராலாட்டிச்
சரியாகக் காயவைத்துப் புடமும்போடு
நாருமே பத்தெருவில் புடத்தைப்போட
நலமாக முருக்கம்பூப் போலேயாமே.

155

யுகிமுனி பரிபுரணம் 400

ஆமேதான் சிந்தாரம் முருக்கம்புவாம்
 அடைவாக யிருக்குமது சிந்தாரத்தை
 நாமேதான் அந்திசந்தி பணமவ்வீதம்
 நலமாக வுண்டுவர மண்டலந்தான்
 பாமேதான் தீருகிற நோயைக்கேளு
 பதிவாகக் குஷ்டமொடு மேகவாய்வு
 பூமேதான் அண்டமுதல் வாய்வுபோகும்
 பொல்லாத கரப்பனொடு மேகம்போமே. 156

மேகம்போம் அஸ்தி சுரவெட்டைபோகும்
 மேதினியில் சுரம்சன்னி போகும்பாரு
 ஆகம்போம் நரைதிரைகளற்றுப் போகும்
 ஆண்மை மிகவுண்டாகும் குன்மம்நீங்கும்
 தாகம்போம் சத்திகுன்ம வலிகள்போகும்
 தடையறவே மண்டலத்தில் தாக்கியோடும்
 பாகமாய் வெட்டைகளும் பாரிலேகும்
 பரப்பிரம்மம் சிவன்போலே இருக்கலாமே. 157

இருக்கவே பேதியொடு குசிவாய்வு
 இதமான கடுப்புமுதல் மூலம்போகும்
 பெருக்கவே பலமுண்டாம் உஷ்ணம்போகும்
 பேருலகில் கிராணிமுதல் நோய்கள்போகும்
 வருக்கவே மதுமேகத்தோடு நீர்கள்
 வகைகெட்ட மகோதரமும் கவுசைபோகும்
 குருக்கவே கொடிதான யோனிப்புத்து
 குணமாகும் நோய்களறும் சூர்மைதானே. 158

தானென்ற லிங்கமுதல் புத்துப்போகும்
 தடையில்லாப் புண்ணுகளும் தானேபோகும்
 வானென்ற செவியடைப்பு வீக்கரோகம்
 வடிவாகும் வயிறேரி வாங்கிப்போகும்
 கானென்ற மகோதரங்ள் காணாதோடும்
 கனிவான அஜீரணங்களற்றுப் போகும்
 மானென்ற மான்போல மேனியாகும்
 மயமான குருவாகும் வண்மைபாரே. 159

பிணி தீர பத்தியம்

வண்மையாம் பத்தியத்தை மருவக்கேளு
வடிவான அரைக்கீரை முருங்கையாகும்
உண்மையாய் துவரைதனின் பருப்புமாகும்
உறுதியாய்ப் பசும்பயறு தானுமாகும்
தண்மையாய் முளைக்கீரை காளிவத்தல்
தாஷ்டிகமாய்ப் புளியதனைத் தள்ளிப்போடு
கண்மையாய் இப்படிக்குக் கூட்டிக்கொள்ளே
கனிவாக பிணி பலவுந் தீருந்தானே.

160

தீருதற்குப் பிணிபலவும் அயக்காந்தத்தைச்
செம்மையுடன் வைத்துநீ யுண்டுதேறு
கூருமே சகலநோய் எல்லாம்போகும்
குணமாக யெப்பொருளும் கூறுமாகும்
ஏறுதற்கு படிப்படியு மிதுவுமாகும்
ஏழைபோல் திரியாதே அயக்காந்தத்தை
பாருதற்குப் படியேறச் சொன்னேன்பா
பதியான விதியாளி காணுவானே.

161

காணவே வாதமது கண்டபோது
கனிவாக லாகிரியினாலே கேளும்
ஊணவே பெண்ணோடே யனுபவித்து
உர்ப்பனமாய்த் திரிந்தாக்கால் வாதந்தானும்
வாணவே வராது மோசம்பண்ணும்
வடிவாகக் கைபாகம் தப்பிப்போகும்
நாணவே நான்கண்டபடியே சொன்னேன்
நாடினால் யெல்லாமும் நன்மைபாரே.

162

லிங்கம் கட்ட

நன்மையாய்ப் பாஷாணம் காரசாரம்
நலமாகக் கட்டுவகை நன்மைகேளு
வண்மையாய் லிங்கமது பலமும்நாலு
வடிவாக எடுத்துமெள்ள மார்க்கங்கேளு
உண்மையாய் முலைப்பாலும் பழச்சாற்றோடு
உறுதியாய்க் கரிஓட்டில் வைத்துநீயும்
தன்மையாய் யிருசாமம் சுருக்குப்போட்டு
தாஷ்டிகமாய் கழுவியதைத் தாக்கக்கேளு.

163

தாக்கவே வெடியுப்புச் செயநீர்தன்னில்
 தாஷ்டிகமாய் துவைத்துநீ கற்புரத்தில்
 வாக்கவே யிருசாமம் பூட்டிவாட்டி
 வடிவாகக் கனியவே வாட்டுவாட்டு
 ஏக்கவே யிப்படிக்கு வாட்டவாட்ட
 இதமாக லிங்கமது உருக்கட்டாகும்
 பாக்கியமாய்க் கரிதனிலே வைத்துருக்க
 பதிவாக வருகுமது லிங்கந்தானே.

164

வீரம் கட்ட

தானென்று வருகினதோர் லிங்கந்தன்னை
 தாஷ்டிகமாய் யெடுத்துநீ அப்பால்வைத்து
 வானென்ற வீரமது கட்டைக்கேளு
 வடிவாக வீரமது பலமும்தூக்கு
 நானென்ற வெடியுப்பு தன்னிலேதான்
 நலமாக தோய்த்து நீகற்புரத்தில்
 கானென்று வாட்டியே சாமமானால்
 கண்போலே யாடுமது கருணைபாரே.

165

தாளகக்கட்டு

ஆடுகின்ற வீரமதை வேறேவைத்து
 அடைவாகத் தாளகமும் பலமுமொன்று
 கூடுகின்ற வெடியுப்பு ஐயநீர்தன்னில்
 குணமாக துவைத்துநீ கற்புரத்தில்
 நாடுகின்ற சாமமொன்று வாட்டிநன்றாய்
 நலமாக யெடுத்துப்பார் சிவந்துகாணும்
 ஊடுகின்ற கட்டாகும் நல்லகட்டு
 உறுதியாய்ப் பார்க்க இனிஉற்றுக்கேளே.

166

மனோசிலை கட்டு

உற்றுக்கேள் மனோசிலைதான் பலமுமொன்று
 உறுதியாய் யெடுத்ததனை வுண்மைகேளு
 நத்தியே வெடியுப்பு ஐயநீர்தன்னில்
 நலமாகத் துவைத்துநீ வாட்டவாட்ட
 கத்தியே ரொம்பவுந்தான் சிவந்துகாணும்
 கனிவாக முருக்கம்பூப் போலேயாகும்

சித்தியாய் இதையெடுத்துத் தூரவைத்துச்
சிறப்பாக இன்னமொன்று செப்பக்கேளு.

167

கௌரிசுத்தியும் கட்டும்

செப்பவே கௌரியது பலமும்ஒன்று
சிறப்பாக எடுத்துநீ முலைப்பாலாலே
நைப்பவே யிருசாமம் சுருக்குப்போடு
நலமாகக் கௌரியது சுத்திஆச்சு
இப்பவே வெடியுப்பு சயநீர்தன்னில்
இதமாகத் தோய்த்துமே கற்பூரத்தில்
தப்பாதே வாட்டிநீ பார்க்கும்போது
தாஷ்டிகமாய் மஞ்சளநிற மாகும்பாரே.

168

துருசுவெள்ளையில் முழுக்கட்டு

பாருமே வெடியுப்பு ஐயநீராலே
பதிவாகத் தோச்சதெல்லாங் கட்டுங்கேளு
வாருமே துருசதுவும் சேருரெண்டு
வடிவாகப் பொடித்துமெள்ள சட்டியிட்டு
காருமே யெரியிடவே வெள்ளையாகும்
கனிவாக அதனுள்ளே சரக்கைவைத்து
கூருமே யிருசாமம் எரித்துவாங்கு
கொள்ளையாம் முழுக்கட்டு ஆகும்பாரே.

169

ஆகும்நீ கட்டியதோர் சரக்குதன்னில்
அடைவாக கோடிவித்தை ஆண்மைபாரு
பாகுபெற இரும்பினுடன் சேர்ந்தபோது
பதிவாக யெல்லாமும் கூடிணத்தில்கித்தி
காகுமே சொல்லுகிறேன் சரக்கைதானும்
கைபாகமாகவே சொல்லக்கேளு
வேகுநீ அடிதொடுத்து செய்துபாரு
வித்தையிது வாகுமம் விரும்பிடாயே.

170

அயத்தில் வேதை

விரும்பியே அரப்பொடிதான் பலமும்நாலு
விதமாக எலுமிச்சம் பழச்சாறுதன்னில்

யுகிமுனி பரிபுரணம் 400

நரும்பவே லுரவைத்துப் பின்பலம்பி
 நலமாகக் கௌரியது யெடையேசேர்த்து
 திரும்பியே வெடியுப்பு நீரினாலே
 திடமாக யிருசாமம் ஆட்டிப்பின்பு
 வரும்பியே சரவுலையில் வைத்துலுத
 வளமாக மணிபோலே யாடுந்தானே.

171

ஆடுகின்ற தானான அயத்திலேதான்
 அப்பனே நாலுக்கு ஒன்றுதங்கம்
 கூடுகின்ற தங்களை நாகம்போடு
 குணமாக நாகயெடை லிங்கம்போடு
 தேடுகின்ற லிங்கயிடை வீரம்போடு
 திடமாக வீரவெடை தாளகந்தான்
 வாடுமே போட்டுருக்கக் காரந்தன்னை
 வடிவாக அடிக்கடிக்குக் காரந்தாக்கே.

172

தாக்கியே அடிக்கடிக்குக் காரந்தன்னை
 தாட்டிகமாய் எடுத்துப்பார் களங்கமாகும்
 வாக்கினால் சொல்லாதே நவலோகத்தில்
 வடிவாக நூற்றுக்கு ஒன்றுபோடு
 தூக்கியே பார்த்திடவே தங்கமாகும்
 துலையாகப் பத்தரைதான் தொன்மையாகும்
 பாக்கியமே வந்துவிடும் பாகமாகும்
 பாலகனே பத்தரையு மாகுந்தானே.

173

தானென்ற காவிக்கோடாது பாரு
 தடையறவே யிதைவித்துச் சிலவுசெய்து
 வானென்ற வாசியோகத்தைப் பாரு
 வடிவாக ஞானத்தை மருவிப்பாரு
 கானென்ற சுழிமுனையின் நாட்டம்பாரு
 கனிவாக வாதமது திறந்தவெள்ளம்
 ஊனென்ற உறுதியாய்ச் சொன்னேனப்பா
 உற்றுநீ பார்க்கவே வறுதியாமே.

174

அயக்களங்க செந்தூரத்தில் வேதை

உறுதியாங் களங்க செந்தூரம்செய்ய
 உற்றுமே சொல்லுகிறேன் உறுதியாக

வருதியாய் களங்குக்கு நாலத்தொன்று
 வடிவாகக் கட்டினதோர் கெந்திதன்னை
 நருதியாய் யிட்டுநீ அரைப்புக்கேளு
 நலமாகப் பொற்றலையின் நீரினாலே
 கருதியாய் அரைத்துஅதனை வில்லைதட்டி
 கனிவாகப் பத்தெருவில் புடத்தைப்போடே. 175

போடவே புடம்மாறி யெடுத்துப்பாரு
 போக்கான முருக்கம்பூ நிறமுமாகும்
 கூடவே நவலோகம் நூற்றுக்கொன்று
 குணமாக இட்டுருக்கிப் பார்க்கும்போது
 ஊடவே மாற்றென்ன பனிரெண்டாகும்
 உறுதியாய் இதைவிற்றுச் சிலவுசெய்து
 நாடவே வுண்டுடுத்திச் சிலம்பொலியைப்பாரு
 நாதாந்தம் சித்திக்கும் நடத்தைப்பாரே. 176

நடத்தையாஞ் சிந்தாரம் குன்றியுண்ண
 நமனுடைய கற்பமது நானுமுண்டேன்
 படமெடுத்த பாம்புதான் கடித்தாலுந்தான்
 பதிவாக விஷந்தானும் ஏறிடாதே
 திடத்தையாம் நரைதிரைகளெல்லாம் போகும்
 திடமாகப் பசுநரம்பு மின்னிக்காணும்
 குடத்தையாம் நோய்தீர வகையைக்கேளு
 குணமாகச் சொல்லுகிறேன் கூர்மைபாரே. 177

கூர்மையாய் வாதமொடு வாய்வுகன்மம்
 கொடிதான வலிகுன்மம் வாதகுன்மம்
 வார்மையாம் பித்தகுன்மம் பித்தகுலை
 வடிவாக முடக்கென்ற குலைபோகும்
 நார்மையாம் யோனியுட புத்துப்போகும்
 நலமாகச் சட்டைகக்கும் மேகம்போகும்
 தார்மையாய் நோவெல்லாம் தவிடுபோலாம்
 தடையறவே சித்திதரும் தன்மையாமே. 178

தன்மையாம் பத்தியத்தைச் சாற்றக்கேளு
 தாஷ்டிகமாய் கைப்போடு புளியாகாது
 வண்மையாய்ப் பெண்ணாகா வடிவுமாகா
 வகையான அரைக்கீரை முருங்கைப்பிஞ்சு

யுகிமுனி பரிபுரணம் 400

உண்மையாங் காளிவத்தல் கூட்டிக்கொள்ளு
உற்றுமே பருப்போடு சுண்டைக்காயாம்
பெண்மையாய் கறிபலவும் கூட்டிக்கொள்ளு
பெரிதாகும் இன்னமொன்று புகலக்கேளு. 179

புகலவே நல்லெண்ணைப் புண்ணாக்காகா
புதிதான விளக்கெண்ணை கூட்டிக்கொள்ளு
நகலவே பசுவின்பால் பசுவின்றெய்யாம்
நலமாகத் துவரையுட்பருப்பு நன்றாம்
பகலவே கூட்டியே வுண்டுபாடு
பகலிரவு தாதுகளும் புஷ்டியாகும்
வகலவே பெண்ணோடு ஆணுஞ்சேர்ந்தால்
வடிவாக யிருக்குமது வண்மைதானே. 180

நாகசுத்தி

தானென்ற நாகமதைக் கட்டக்கேளு
தாஷ்டிகமாய் நாகமது சேருஒன்று
வானென்ற இலுப்பையெண்ணை சேருஒன்று
வடிவாக நாகத்தைக் கரண்டியிட்டு
ஊனென்று உருக்கியே சாரமிட்டு
உறுதியாய்க் கலந்துநின்ற நெய்யில்சாய்ப்பாய்
கானென்று இப்படிக்குத் தரமுவேழு
கடிதாகச் சாய்த்துமே சொல்லக்கேளே. 181

சொல்லவே நாகமது சுத்தியாகும்
சொற்பெரிய நாகத்தைக் குகையிலிட்டு
நல்லவே கெந்தியது பலமும்ஒன்று
நவச்சாரம் பலம்ஒன்று குடம்ஒன்று
வல்லவே இதுமூன்றும் குமரிநீரால்
வடிவாக அரைத்துநீ வுண்டைபண்ணி
சொல்லவே நாகமதை யறுக்கித்தானும்
சிறப்பாக வுண்டைதனைக் கிராசம்போடே. 182

நாகக்கட்டு

போடவே நாகமது வருகிவாங்கும்
போக்கோடே யிப்படிக்குத் தரமும்அஞ்சு

நாடவே போட்டுநீ பார்க்கும்போது
நலமாக நாகமது கண்ணடங்கும்
தேடவே தேட்டென்ன வெகுதேட்டாகும்
திடமாக வாதத்திற் குருதியாகும்
ஊடவே கைபாகந்தன்னைக் கண்டு
உற்றுமே நாகமதை யெடுத்திடாயே.

183

எடுத்திடவே நாகத்தை குகையிலிட்டு
இதமாக வருக்கியே சாரமிட்டு
கடுத்திடவே மூவேழுதரமும் நன்றாய்
கடிவாக வெடியுப்பு சயநீருள்ளே
தடுத்துநீ சாய்த்திடவே நாகந்தானும்
தாஷ்டிகமாய் ஊரலது கட்டிப்போகும்
விடுத்துமே நாகமது மணியுமாகும்
விதமாக நாகமணி கோடியாமே.

184

நாகம் வீட்டால் ஏமம் இல்லை

நாகமது கட்டினால் வாதமாகும்
நலமாகக் கோடி கவராடும்பாரு
வாகமது வாதத்துக் காதிநாகம்
வடிவாகப் பொன்னெல்லாம் நாகத்தாலே
பாகமது நாகமென்றால் எளிதோவல்ல
பதிவாக வாதத்துக் காதியாகும்
போகமது வுண்டாகும் நாகத்தாட்டு
பூதலத்தி லாதியாம் நாகமாமே.

185

நாகத்தில்-பரி

நாகத்தைப் பலம்நிறுத்து வைத்துக்கொண்டு
நலமாகத் தங்கமது பலத்திலீய
பாகமாய் நாகமுடனிரண்டுந் தானும்
பதிவாக வருகியே பிட்டாய்ப்போகும்
வேகமது ரொம்பவுந்தான் மிகவுமுண்டு
வெற்றிபெரும் குருவாகும் மேன்மைமெத்த
தாகமாய் கல்வத்தி லிட்டுத்தானே
தாஷ்டிகமாய் உடைத்துநீ தன்மைகேளே.

186

யுகிமுனி பரிபுரணம் 400

தண்மைகேள் சூதமதன் பதங்கந்தன்னை
 தாஷ்டிகமாய் யெடைசேர்த்துக் கல்வத்திட்டு
 உண்மையாய் வெடியுப்புச் ஐயநீராலே
 உற்றுநீ நேகரைத்து வில்லைபண்ணி
 வண்மையாய் முன்போலே வுப்புக்குள்ளே
 வடிவாக வைத்துநீ சாமம்நாலு
 எண்மையாய் எரித்துநீ பிரித்துப்பாரு
 இதமாக யிடையதுதான் போகாவாரே.

187

வாறுக்கேளி தையெடுத்துப் பூசைசெய்து
 வடிவாகச் செம்புதனில் நூற்றுக்கொன்று
 கூறுகேள் கொடுத்திடவே மாற்றுகேளு
 குணமாகப் பத்தரைதான் ஆணிக்கொக்கும்
 வேறுகேள் சொல்லாதே தங்கத்தாயை
 விதமாக வைத்துநீ பூசித்தேறு
 நாறுகேள் இதையெடுத்து நன்மையாக
 நாடியே பூசையது பண்ணிடாயே.

188

பூசைபண்ணி யிதைவிறுச் சிலவுசெய்து
 போக்கோடே வுண்டுடுத்தி பின்புதானும்
 வாசியாய் சிந்தாரம் அந்திசந்தி
 வடிவாக மண்டலந்தான் வுண்டுதேறு
 பாசையாய்க் கைப்போடு புளியைத்தள்ளு
 பதிவாக நெய்பாலுங் கூட்டிக்கொள்ளு
 தாசையாய் நரைதிரைகளற்றுப் போகும்
 தாஷ்டிகமாய் மண்டலத்தில் சித்திகாணே.

189

காணவே முன்னேதான் களங்கம்பண்ணி
 கனிவாக நவலோகந் தன்னிலேதான்
 வாணவே கொடுத்திட்டு அதனைவிறு
 வடிவாகச் சிலவுக்கு வைத்துக்கொண்டு
 தோணவே சிந்தாரம் உண்டுதேறு
 தொல்லுலகில் காயசித்தி துடியாமெத்த
 ஊணவே நரைதிரைகளற்றுப் போகும்
 உறுதியாய்ச் சிலைபோல தேகமாமே.

190

தேகமது கல்லாகும் குளிகைசெய்து
 திட்டமாய்ச் சபதபங்கள் பண்ணித்தானே

பாகமா யஞ்செழுத்தைப் பதிவாயோது
 பகலிரவு வோதுகுரு பின்புபாரு
 தாகமாய் வாசியோகத்தைப் பாரு
 தாஷ்டிகமாய் மனதிலுண்ணிக் கவனமாக
 யோகமாய்க் குருபதத்தை யுற்றுத்தேறு
 உற்றுமே சிவசொத்து வறுமைதானே.

191

சிவசொத்து - சீலவுபண்ண

வறுமைபோல் உண்டுடுத்திப் பெரியோர்தம்மை
 வடிவாகச் சேவித்து வணங்கிநீயும்
 கறுமையாய் குளிகைக்கு வகையைக்கேளு
 கனிவாக யெல்லாமும் கனிந்துகூற
 உறுமையாய் எல்லாமும் சொல்லுவார்கள்
 உற்றுமே மனதிலுன்னி உற்றுப்பாரு
 குருவாகும் எல்லாமும் குணமுமாகும்
 கூட்டியே செய்திடவே சித்தியாமே.

192

சித்திதான் ஏதென்றால் சொல்லக்கேளு
 ஜெகதலத்தில் பண்டிதங்கள் செய்யவேணும்
 முக்திபெற அயச்செம்பை செய்யவேணும்
 முனிவாக சாஸ்திரங்கள் படிக்கவேணும்
 நத்தியே யெல்லாரும் புகழவேணும்
 நலமாக தேசத்திலிருந்து வாழ்ந்து
 புத்தியாய் சகலநூல் எல்லாம்பார்த்து
 புவியிலே சித்தராய்த் திரியலாமே.

193

ஆமேதான் முன்சொன்ன சவுக்காரந்தான்
 அப்பனே கைபாகம் தெரியாப்போனால்
 நாமேதான் வெடியுப்புச் சுண்ணந்தானும்
 நலமாகக் கைபாகம் தெரியாப்போனால்
 வாமேதான் முன்சொன்ன சூதபற்பம்
 வகையாகக் கைபாகம் தெரியாப்போனால்
 தாமேதான் தனிவேத பண்டிதத்தைத்
 தப்பாமல் பார்த்திடவே தன்மைகளே.

194

பச்சைவாதத்திற்கு பச்சைவெட்டு

தண்மையாய் வுலகத்தில் பச்சைவெட்டு
 தாஷ்டிகமாய் பண்டிதத்தின் சார்புகேளு

யுகிமுனி பரிபுரணம் 400

வண்மையாய்க் கண்ணதுதான் தெரியார்தாமும்
வைத்துமே வுலகத்தில் பண்டிதத்தை
உண்மைபோல் செய்வார்கள் வுலகத்தோர்க்கு
உற்றுமே ஜீவனத்துக்கிடமே செய்ய
கண்மையாய்ச் சொல்லுகிறேன் கைபாகத்தைக்
காரியமாய்ப் பார்த்தறிந்து காணுவாயே.

காணவே எலிகொல்லி பலமும்பத்து
காரணமாய்க் கல்வத்தி லிட்டுத்தானே
தோணவே கல்லுப்புப் பலமும்நாலு
துடியாக இரண்டுமொன்றாய் மாவதாக்கி
ஊணவே கடமதிலே யிட்டுமுடி
உறுதியாய்ச் சீலைமண் வலுக்கச்செய்து
நாணவே அடுப்புதனில் சாமம்நாலு
நலமாக எரியிட்டு எடுத்திடாயே.

196

சுரத்திற்குப் பாஷாணக்கட்டு

எடுத்திடவே வெள்ளைப் பாஷாணந்தன்னை
இதமாகக் கக்கியே விஷங்கள்போகும்
அடுத்துமே பாஷாணப் பதங்கந்தானும்
அடைவாகப் பலம்நிறுத்து கல்வத்திட்டு
கடுத்துமே மிளகதுவும் பலமுமொன்று
கனிவாக யிரண்டுமொன்றாய்க் கல்வத்திட்டு
நடுத்துநீ யிஞ்சியென்ற நீராலாட்டி
நலமாகக் கடலைபோலுண்டைபண்ணே.

197

பண்ணியே வுலரவைத்துப் பாகம்கேளு
பதிலாக முலைப்பாலி லிழைத்திட்டாக்கால்
உண்ணியே நாளாறு வுண்ணும்போது
உற்றுமே பக்ஷத்தின் வாதம்போகும்
நண்ணியே வாதத்தின் சுரங்களெல்லாம்
நாடாது இந்தவித்தை நல்லதாகும்
கண்ணியமாய்ச் செய்துநீ வுலகத்தோர்க்கு
கதியாகக் கொடுத்துநீ பொன்வாங்கிடாயே.

198

பாகம் தப்பினால் 3 தரம் செய்யவும்

வாங்கியே வுண்டுடுத்து வாதம்செய்து
வடிவாகக் கைபாகம் தப்பிப்போனால்

தாங்கியே பின்னொருக்கால் வைத்துப்பாரு
 தாஷ்டிகமாய் மும்முறைதான் செய்தாயானால்
 பாங்கியே கைபாகம் தெரியப்போகும்
 பலிக்குமே வாதத்தின் பண்புமார்க்கம்
 தூங்கியே திரியாதே வந்துகூடும்
 தோணவே கைபாகமாகச் செய்யே.

199

செய்யவே கைபாகம் தப்பிற்றானால்
 சிறப்பாக பண்டிதத்தைச் செம்மையாக
 நையவே பிணிகளுக்கு மருந்துதாக்கு
 நலமாகப் பிணிதீர்த்துப் பொன்னைவாங்கு
 பையவே சொல்லுகிறேன் பச்சைவெட்டு
 பதிவாக மயங்காதே செய்துகொள்ளு
 கையவே சித்திதரும் பொருளுமாகும்
 கனிவாகக் கைபாகமாகச் செய்யே.

200

சுரங்களுக்குப் பதங்கம்-தலைமுழுகத்தலைம்

செய்யவே யின்னமொரு பதங்கங்கேளு
 செப்பார்கள் ஷலகத்தில் சொல்லக்கேளு
 பையவே எலிக்கொல்லிப் பதங்கமொன்று
 பதிவாக லிங்கமது பலமும்ஒன்று
 நையவே கல்வத்திலிட்டுக் கொண்டு
 நலமாக மிளகினுட கஷாயத்தாட்டி
 வையவே கடலையுட பிரமாணந்தான்
 வடிவாக வருட்டிநீ கதிரில்வையே.

201

வைத்துநீ காய்ந்தபின்பு வகையைக்கேளு
 வடிவாக மேதியென்ற சிமிளில் வைத்து
 நைத்துமே யிஞ்சிறீர் தன்னிலேதான்
 நலமாக மூன்றுநாள் யிழைத்துவுண்ண
 பைத்துமே சுரமனைத்து மோடிப்போகும்
 பதிவான பத்தியத்தை நல்லாய்க்காரு
 கைத்துநீ பத்தியத்தை கார்க்கும்போது
 கனிவாகப் பிணிபலவும் தீரும்தானே.

202

தீருமே தலைமுழுகத் தைலம்கேளு
 திரமாக நல்லெண்ணை படியுமொன்று

யுகிமுனி பரிபுரணம் 400

காருமே பொன்னினுட கண்ணிச்சாறு
 கனிவாகப் படியொன்று கூடவிட்டு
 நாருமே வெண்மிளகு பலமுமொன்று
 நலமான சுக்கோடு கடுக்காயொன்று
 சேருநீ சந்தனமும் யேலந்தானும்
 சிறப்பாகப் பறங்கியுட பட்டைதானே. 203

பட்டைதான் வகைக்கொன்று பலம்நிறுத்து
 பதிவாகப் பொடித்துநீ அம்மியிட்டு
 நிஷ்டையாய்ப் பசுவினுட பாலாலாட்டி
 நிலையாக நேகவரைத் தெண்ணைதன்னில்
 கட்டையாய்க் கரைத்திட்டு அடுப்பிலேற்றி
 காரணமாய்த் தீமூட்டி மெள்ளத்தானே
 இட்டையாய் எண்ணைபதம் பார்த்துத்தானே
 இதமாக வடித்துநீ முழுகிடாயே. 204

வடித்துநீ சுரந்தணிந்த போதுதானும்
 வடிவாக முழுகிடவே சித்தி ரொம்ப
 படித்துமே வாதபித்த சுரங்களெல்லாம்
 பதையாம லோடிவிடும் பண்புமாகும்
 முடித்துமே வாதசுரம் கபாலவெட்டை
 முனிவாகச் சுரமெல்லாம் விட்டேயோடும்
 நடித்துநீ பத்தியத்தை நழுவாமல்தான்
 நலமாகப் பார்த்திடவே நல்லதாமே. 205

**பீத்தவெட்டை, பீரமேக வெட்டைச்சூடு,
 வாதசூலைக்கெண்ணை**

ஆமேதான் இதைவைத்து ஜீவனத்தை
 அடைவாகச் செய்திடவே சொன்னேன்பாரு
 காமேதான் பின்னாலே சவுக்காரத்தைக்
 கனிவாக வெடியுப்புச் செயநீர்வைத்துப்
 பாமேதான் செம்பைவைத்துப் பிழைத்துக்கொள்ளு
 பதிவாகக் கைபாகந் தப்பிற்றானால்
 நாமேதான் இன்னமொன்று யெண்ணைமார்க்கம்
 நாடியே சொல்லுகிறேன் நடத்தைபாரே. 206

எண்ணை

நடத்தைபார் முத்தினுட கொட்டைதானும்
 நலமாகப் படியெட்டு அளந்துதானும்
 விடத்தையாய் தேங்கின்னீர் தன்னிலேதான்
 விதமாக அவித்துநீ யெண்ணையூற்று
 வடத்தையாய் கொழுகொழிப்பு ஒடிப்போகும்
 வடிவாக விளக்கெண்ணை படியொன்றுக்கு
 துடத்தையாய் வல்லாரை புளியினாரை
 துடிநிலா வாரையுந்தான் கூட்டிக்கொள்ளே.

207

கொள்ளவே கையாந்தகரையுந் தானும்
 கூடவே வகைக்கொன்று படிதான்சாறு
 மெள்ளவே யிட்டுநீ திரிநாள்வைத்து
 மேன்மைபெற கடைச்சரக்கு விரும்பிக்கேளு
 துள்ளவே சுக்கோடு மிளகுதானும்
 துடியாக வால்மிளகு கடுக்காயோடு
 நள்ளவே கிராம்போடு கடகசிங்கி
 நலமான கொத்தமல்லி விளங்கமாமே.

208

ஆமேதான் பரங்கியுட பட்டைகேளு
 அடவான செண்பகப்பூ பேரரத்தை
 நாமேதான் சீரகத்தோட சுவகந்தி
 நலமான அதிமதுரம் சாதிக்காயும்
 தாமேதான் வகைதனக்குச் சேருகாலாம்
 தாஷ்டிகமாய் யிடித்துப்பின் தன்மைகேளு
 வாமேதான் சலந்தூணி விட்டுநன்றாய்
 வளமாக யெட்டொன்றாய்க் காய்ச்சிடாயே.

209

காய்ச்சியே விளக்கெண்ணை தன்னில்விட்டுக்
 கனிவாக எண்ணைபதம் எரித்துவாங்கி
 பாய்ச்சியே ஒருகரண்டி கொண்டாயானால்
 பதிவாக தீரும்நோய் பகரக்கேளு
 வாய்ச்சியே பித்தவெட்டை பிரமிபோகும்
 வடிவாக வெட்டையொடு குடுபோகும்
 நாய்ச்சியே வாதமொடு குலையெல்லாம்
 நாடாது வோடிவிடும் நடத்தைபாரே.

210

வங்கவெட்டை

நடத்தையாய் வங்கவெட்டை சொல்லக்கேளு

நலமாக யிதுலகுவு முன்னேபாரு

விடத்தைபார் காரீயம் பலமும்பத்து

விதமாகத் தாழைநீர் அதனில்கத்தி

தடத்தையாய் அமுரியுப்பு நாலத்தொன்று

தாஷ்டிகமாய் காரீயயெடை துருகசேரு

துடத்தையாய் இதுமுன்றும் கல்வத்திட்டு

துப்புரவாய் இருசாமம் அரைத்திடாயே.

211

அரைத்துநீ வில்லைதட்டிக் காய்ந்தபின்பு

அடைவாகப் பெரியபுடம் போட்டுத்தீரு

வரைத்துமே காரீயம் வெட்டையாகும்

வடிவாகச் செயகுருவாம் வண்மைபாரு

நயத்துநீ அயச்சத்து கெந்திச்சத்து

நலமாக அந்திடைக்குச் சேர்த்தரைத்து

பரைத்துமே வில்லைதட்டிக் காயப்போடு

பதிவாக உருகிடவே செம்புமாமே.

212

ஆமேதான் இச்செம்பு தங்கம்போலாம்

ஆதியா யிருக்குமது வுப்புக்குத்தான்

வாமேதான் இறங்கிவிடும் இந்தவங்கம்

வடிவாக வெட்டையது நல்லதாகும்

சாமேதான் இந்தவங்க வெட்டையில்லா

தாஷ்டிகமாய்ப் போனாலே வர்ணமில்லை

நாமேதான் சொல்லிவிட்டேன் பூரணத்தில்

நலமாகப் பார்த்தறிய நன்மைதானே.

213

தாளாகச் சுன்னம்

பார்த்திடவே தாளாகத்தைச் சுன்னம்செய்ய

பரிவாகச் சொல்லுகிறேன் பாரிலோர்க்கு

ஏத்திடவே வெடியுப்பு அஞ்சாங்காய்ச்சல்

இதமாகப் பலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு

நார்த்திடவே பழம்புளியும் அதனிற்பாதி

நலமாக இடித்துநீ சட்டியிட்டு

காத்திடவே எரியிட்டுப் பனியில்வைக்க

கனிவாகப் பலபலன்னச் ஜயநீராமே.

214

ஆமேதான் சீனத்தை ஊதிக்கொண்டு
 ஆண்மையாய் வெடியுப்பு நீராலாட்டித்
 தாமேதான் வில்லைதட்டி யுதிப்போடு
 தாஷ்டிகமாய் கடுஞ்சுன்னம் சீனச்சுன்னம்
 வாமேதான் குழம்பாக அரைத்துக்கொண்டு
 வடிவாக தாளகத்தை துவைத்துவாட்டே
 நாமேதான் வெளுத்துமே நீறிப்போகும்
 நன்றாகத் தாளகத்தின் பெருமைதானே.

215

பெருமையாம் கூடியகாசம் ஓடிப்போகும்
 புகலரிய சகலசித்தி யுடனேயாகும்
 அருமையாய் நோவெல்லாம் தீர்ந்துபோகும்
 அடைவான வாசியது இறுகிஏறும்
 வருமையாம் வாதசித்தி யுடனேயாகும்
 வாகான கைபாகம் வரிசையாகும்
 நருமையாம் செம்புவந்த இடங்களெல்லாம்
 நலமாகச் செய்திடவே சித்தியாமே.

216

ஆமேதான் அயச்செம்பு சொன்னேனப்பா
 அடைவாக அதன்பின்னே வங்கஞ்சொன்னேன்
 நாமேதான் வழலையுட மார்க்கமெல்லாம்
 நடப்பறிந்து பூரணத்தின் நன்மைசொன்னேன்
 காமேதான் நானாறுதனில் குருவுஞ்சொன்னேன்
 கனிந்துமே சாஸ்திர சூத்திரத்தைப்பாரு
 தாமேதான் வாதமது யேவல்கேட்கும்
 தனிச்செம்பு யெடுக்கவே சார்புபாரே.

217

சார்பாக நம்முடைய சூத்திரத்தில்
 சரியான களங்குசெம்பு சொன்னேனப்பா
 வார்வாக இவையெல்லாம் ஒத்துப்பார்த்து
 வடிவாகக் கடுங்குருவைப் பாத்துநீயும்
 கோர்வாக வாமமொடு பண்டிதங்கள்
 குணமாகக் கைபாகம் வரிசையாக
 பார்வாகச் செய்திடவே சித்தியாகும்
 பண்பாகும் கைவசமாம் பாரிலோர்க்கே.

218

வாதவைத்தியத்தைப் பொய்யென்றால் நரகம்

பாரிலே வாதமொடு வசியமார்க்கம்

பண்பாக் வுலகத்தில் பொய்யென்பார்கள்

கூறியே ரவிகோடி நரகமெய்தும்

குணமாக வங்கிசங்கள் நரகில்வீழும்

நாரியே நன்மனதாய்ச் சொன்னேன்பா

நாடாது கர்மிக்கு வாதமில்லை

தேரியே ஞானவழி கண்டோர்க்கெய்தும்

திடமாகும் வாதமுடன் தீர்க்கமாமே.

219

ஆமேதான் வழலைதொட்டு வாதம்பாரு

அடைவாக உப்பாலே வுப்பைக்கட்டி

நாமேதான் சுன்னம்வைத்து ஜயநீராக்கி

நன்றாகக் களங்கோடு செம்புக்கெல்லாம்

வாமேதான் விட்டரைத்துச் செம்பெடுக்க

வகையாகும் வெள்ளிமுதல் பழுத்துப்போகும்

பாமேதான் பூரணம் நானாறுதன்னில்

பதிவாக யெல்லாமும் பகர்ந்திட்டேனே.

220

பகரவே செத்தசெம்பு யெடுக்கும்மார்க்கம்

பதிவாகச் சொல்லுகிறேன் வாதியோர்க்கு

தகரவே முன்னேதான் களங்குசேரு

தாஷ்டிகமாய் குகையிலிட்டு காரங்கூட்டி

நகரவே உருக்கிவிடு நாலத்தொன்று

நலமாகச் செம்பாகும் குறையும்பா

உகரவே குறைந்ததென்று மயங்கவேண்டாம்

உறுதியாய் யின்னமொரு பாகங்கேளே.

221

பாகமா மின்னமொரு செம்புசெய்தால்

பதிவாக அதைஉருக்க வேண்டாமப்பா

தாகமாய் வுருக்கினால் செம்புபோகும்

தவிக்காதே சாஸ்திரத்தைப் பொய்யெண்ணாதே

ஆகமாய் முன்னெடுத்த செம்புதன்னை

அடைவாகக் குகையிலிட்டு உருக்கிக்கொண்டு

வேகமாய் உருக்குமுகந் தன்னிலேதான்

விரைவாகச் செம்பெடுத்து களங்கையே.

222

நாயவே முன்செம்பு இழுத்துக்கொள்ளும்
 ஏங்காதே ஓடாதே உள்ளேவாங்கும்
 நாயன்மார் சொன்னபடி போலேபாரு
 நலமாகக் கைபாகம் நடத்தைகாணும்
 தாயகமாய் அவசரத்தில் பார்க்கவேண்டாம்
 தப்பியே வாதமது தலைகீழாகும்
 ஞாயமாய்ச் சொல்லிவிட்டேன் ரசவாதிக்கு
 நன்றாக நானூறும் நடத்தைபாரே.

223

பாருமே முன்அயத்தின் செம்புசெய்து
 பதிவாக வெள்ளிதனி லீய்நதிட்டாக்கால்
 நாருமே மதிபழுக்கும் சிலவுசெய்து
 நன்றாக வுண்டுடுக்க நல்லதாகும்
 சோருமே தின்னாலோ வுயிரிருக்கும்
 சுனைகெட்ட வாதிக்குச் சொல்லும்புத்தி
 கூறுமே வெடியுப்புச் சுன்னம்பண்ணக்
 கூராக வாதமது சித்தியாமே.

224

**சுரவாதம், சூலை, அண்டவாய்வு, பீத்தவெட்டை,
 சோகை, மூலம் போக மண்டூரம்**

சித்திதர மண்டூரம் ஒன்றுகேளு
 சிறப்பாக யிதைவைத்து முன்னேதானே
 முத்தியாய் சீவனங்கள் செய்யக்கேளு
 முனிவாக அரப்பொடியும் பலமும்பத்து
 நத்தியே காந்தமது பலமும்பத்து
 நாடியேயிது ரெண்டுங் கல்வத்திட்டு
 புத்தியாய் கையானீர் தன்னாலாட்டிப்
 புகலரிய வில்லைதட்டிக் காயப்போடே.

225

போடவே காய்ந்தபின்பு புகலக்கேளு
 போக்கோடே ஓட்டிலிட்டுப் புடத்தைப்போடு
 நாடவே யெடுத்துநீ கல்வத்திட்டு
 நலமாக கையாம்நீர் தன்னாலாட்டி
 வாடவே வில்லைதட்டிக் காயப்போடு
 வடிவாகப் பெரியபுடம் போட்டெடுக்க
 ஊடவே செத்துப்போம் ரெண்டுஞ்சேர்ந்து
 உறுதியாய் எடுத்துநீ வுண்மைகேளே.

226

உண்மையாய் காந்தஅயம் பலமிரண்டு
 உறுதியாய் நிறுத்துமே கல்வத்திட்டு
 தன்மையாய் சூதமது பலமுமொன்று
 தாஷ்டிகமாய்க் கெந்தியது பலமுமொன்று
 வண்மையாய் இதுரண்டும் கல்வத்திட்டு
 வடிவாக அரைத்திடவே கறுத்துப்போகும்
 நன்மையாய் *தந்திவிதை பலமுமொன்று
 நலமாகப் போட்டுநீ அரைத்திடாயே.

227

* தந்தி - வாளம்

அரைத்துநீ சாமமது சென்றபின்பு
 அடைவாகச் சுக்கதுவும் மிளகுங்கூட்டு
 பரைத்துமே பலங்கூட்டு வகைக்குஒன்று
 பதிவாக கெந்திரசம் கல்வத்திட்டு
 நரைத்து கையாம்பீர் தன்னாலாட்டி
 நலமாகக் கடுக்காயும் பலமுமெட்டு
 வரைத்துநீ நெல்லிமுள்ளி பலமுமெட்டு
 வகையாக எல்லாமும் அரைத்திடாயே.

228

அடைத்திடவே கையான்றீர் தன்னிலேதான்
 அடைவாக இருசாமம் சென்றபின்பு
 நரைத்துமே வில்லைதனைத் தட்டித்தானே
 நலமாகக் கதிரிலிடு காய்ந்தபின்பு
 வரைத்துநீ கல்வத்தில் பொடியதாக்கி
 வடிவாக வெருகடிதூள் தேனில்கொள்ளு
 பரைத்துநீ மூன்றுநாள் கொள்ளும்போது
 பதிவாகத் தீருகிற பிணியைக்கேளு.

229

பிணியென்ற வாதமொடு சூலைரோகம்
 பேருலகில் அண்டமுதல் பிணிகள்போகும்
 கனியான பித்தவெட்டை பித்தமாலை
 கண்டுமே தண்டனிட்டுக் கதறியோடும்
 இனியென்ன சோகை காமாலைபோகும்
 இதமாக மூலரோகங்கள் போகும்
 தனியான சூலையொடு முடக்குச்சூலை
 தாஷ்டிகமாய் ஓடிவிடும் தண்மையாமே.

230

தண்மையாய் கரப்பனொடு காசம்போகும்
 தாஷ்டிகமாய் பித்தமொடு தண்மைபோகும்
 வண்மையாய் மண்டைவலி மண்டைக்குத்து
 வடிவாக செங்கரப்பன் பாண்டுரோகம்
 கண்மையாய் வலிகுன்மம் அந்திரவாய்வு
 கதித்துமே ஒடுமிது கணக்குச்சொன்னேன்
 பண்மையாய் எலிகடிகள் ருத்திரவாய்வு
 பறக்குமே ஒருநொடியில் பண்புமாமே.

231

ஆமேதான் விரைவாதம் கழல்வாதங்கள்
 அனைத்துமே போகுமிது அறிந்துபாரு
 சாமேதான் தலைப்பொடுவும் தந்தரோகம்
 தாஷ்டிகமாய் போகுமிது தாக்கிப்பாரு
 காமேதான் கனிவான பித்தவாய்வு
 கருணைபெறப் போகுமிது கண்டுசொன்னேன்
 நாமேதான் சொல்லிவிட்டேன் மண்டிரத்தை
 நாடியே பார்த்திடவே நல்லதாமே.

232

பத்தியங்கூறல்

ஆமேதான் பத்தியத்தை அறையக்கேளு
 அடைவாகச் சுரைக்கீரை முருங்கையாகும்
 வாமேதான் முளைக்கீரை *காளிவத்தல்
 வடிவாகக் குறிஞ்சாவும் வண்மைபாரு
 நாமேதான் *பசும்பயறு நல்லதாகும்
 நலமாகப் புகையிலையும் தள்ளிப்போடு
 காமேதான் பத்தியமாய்க் கொள்ளத்தீரும்
 கனிவாகப் பிணியெல்லாம் தீரும்தானே.

233

தீருமே மண்டூரம் முன்னேவைத்து
 திடமாகப் பிணிபலவும் தீர்ந்தபின்பு
 வாருமே பொன்வாங்கிச் செலவுசெய்து
 வடிவாக வுண்டுடுத்து ஞானம்பாரு
 சேருமே சாஸ்திரங்கள் எல்லாம்பார்த்து
 சிறப்பாக அயச்செம்பை செய்துதானும்
 கோருமே கைபாகமாகச் செய்து
 குணமாக வித்துநீ செலவுசெய்யே.

234

*காளிவத்தல் - மணத்தக்காளி

*பசும்பயறு - பாசிப்பயறு

சிலவுக்கு அயச்செம்பை முன்னேபார்த்து
 சிறப்பாக வைத்துநீ விற்றுத்தானே
 நலமாக வுண்டுடுத்து ஞானம்பாரு
 நாடியே சுழிமுனையை நாட்டம்பாரு
 வலமாக சகலசித்தும் வுடனேயாகும்
 வடிவாகச் சித்திதரும் பிணியைப்பாரு
 கலமாகப் பொருளெல்லாம் காணலாகும்
 காரணமாய் நூல்வரம்பு தெரிந்துகொள்ளே.

235

கொள்ளவே நவகண்டம் தன்னிலேதான்
 கூறினார் சாஸ்திரத்தின் முன்பின்னாக
 மெள்ளவே பண்டிதற்குத் தெரியாதாலே
 மேதினியில் வைத்தசரக்கெல்லாம் ஓடும்
 துள்ளவே பண்டிதங்கள் பலிக்கவில்லை
 துடியாகச் சாஸ்திரங்கள் பொய்யென்பார்கள்
 கள்ளமாய்ச் சொல்லவில்லை கருத்துள்ளோர்க்கு
 காரணத்தைச் சொன்னவனே சித்தனாமே.

236

சித்தனாய்ப் போவதற்கு வாதஞ்சொன்னேன்
 சிறப்பாகவுலகவற்குப் பண்டிதமும் சொன்னேன்
 முத்தனாய் இருப்பதற்கு ஞானம்சொன்னேன்
 முவுலகும் மெச்சவே சூதப்பற்பம்
 நித்தனாய்ச் செய்துமே பாகமாக
 நிலைக்கவே பூரணநானூறு தன்னில்
 புத்தியாய்ச் சொல்லிவிட்டேன் உற்றுப்பாரு
 புகலரிய மௌனத்தைப் பின்புபாரே.

237

பாரப்பா அயச்செம்பு செய்தபேர்கள்
 பதிவாகச் சிவனுக்கு அதிகமாகும்
 காரப்பா சூதத்தைக் கட்டும்பேர்கள்
 கனமான உமையவட்கு அதிகமாகும்
 நேரப்பா இவைரண்டால் வாதமாச்சு
 நிலைத்துமே காயசித்தி நேர்மையாச்சு
 கூறப்பா யிதையறிந்து வல்லோர்தாமும்
 குணமாகச் சைதன்னிய குணமுமாமே.

238

ஆமேதான் கைபாகம் கண்டபேர்கள்
 ஆதிசிவன் தானொக்கும் அடைவுகேளு

நாமேதான் வெளிதனிலே சொல்லாரப்பா
 நலமாக ஒருவருடன் பேசமாட்டார்
 தாமேதான் வுலகத்தில் சொன்னபோது
 தன்மையாய்த் தெருவெல்லாம் தங்கமாகும்
 வாமேதான் நிறைந்துவிடும் மகத்தாம்வித்தை
 வாதிக்குத் தெரியுமிது வண்மைதானே. 239

தானென்ற நூல்தனிலே நாதாக்கள்சொன்னார்
 தாஷ்டிகமாய் மறைபொருளாய்ப் பாடிப்போட்டார்
 வானென்ற பூரண நானூறுதன்னில்
 வழியோடே பொருளறிந்து வண்மைகண்டு
 நானென்ற வுலகத்தோர் பிழைக்கவேண்டி
 நலமாக மறைப்பின்றி பாடிப்போட்டேன்
 கானென்ற இந்தநூல் தனிலேஉள்ள
 கனிவாக மெய்ப்பொருளைக் கண்டுபாரே. 240

கோழித்தைலம்

கண்டுபார் இன்னமொரு நோவுதீர
 கனிவாகத் தைலமொன்று கருதிக் கேளு
 பண்டுநீ வாதமெல்லாம் தீர்வதற்கும்
 பகலிரவு ஆகுமே தைலங்கண்டால்
 வண்டுபோல் திரேகமது வசமதாகும்
 வாகாக ஞானியென்ற தைலந்தன்னை
 கொண்டுநீ கொடுத்திடவே பிணிகள்தீரும்
 குணமாக இதைவைத்துச் செம்புபாரே. 241

பாருநீ ஞானியுட தைலங்கேளு
 பதிவாக ஞானியது முட்டையிட்ட
 காருநீ கோழியது ஒன்றுவாங்கிக்
 கனிவாக மயிர்களைந்து குடலைப்போக்கி
 நாருமே உரலிலிட்டுயிடித்து நைய
 நலமாகக் கடைச்சரக்கு நன்றாய்க் கேளு
 வாருமே பறங்கியுட பட்டைதானும்
 வடிவாகச் சேருஒன்று நிறுத்துக்கொள்ளே. 242

கொள்ளவே வெள்ளையது பூண்டுசேரு
 குணமான மிளகதுவும் சேருவொன்று
 துள்ளவே சுக்கதுவும் சேருவொன்று
 துடியான திப்பிலியும் சேருவொன்று

கள்ளவே ஞானியுடன் யிடித்தபின்பு
 கனிவாகநைய நல்லாய் இடித்தபின்பு
 உள்ளவே தூணிநீர் தன்னைவிட்டு
 உறுதியாய் விட்டொன்றாய்க் காய்ச்சிக்கொள்ளே. 243

காய்ச்சியே யெட்டொன்றாய் ஆனபின்பு
 கனிவாக வேப்பெண்ணை படியுமிட்டு
 பாய்ச்சியே ஒட்டயெரி சட்டியிட்டு
 வடிவாக யெண்ணைபதமாய் வடித்து
 தாய்ச்சியே கால்சோர்தல் கையுச்சோர்தல்
 தணிவாக முடக்கோடு மண்டைக்குத்தல்
 பாய்ச்சியே துவளையது போட்டுத்தீரு
 பதிவாகக் கரண்டி கொள்ளப்பாகமாமே. 244

பாகமாம் அந்திசந்தி கொண்டாயானால்
 பறக்குமே பக்ஷவாதங்க ளெல்லாம்
 யோகமாய் புளிதள்ளி யுண்டபோது
 ஓடிவிடும் நிமிஷத்தில் குலையெல்லாம்
 தாகமாய் அந்திரவாய்வதுவும் போகும்
 தனித்துநின்ற முடக்கோடு உதிரவாய்வு
 காகமாய்ப் போகும்து புளியைத்தள்ளிக்
 கதிவாக வுண்டுபார் பலனுமாமே. 245

பலனாக இத்தைலம் வைத்துக்கொண்டு
 பதிவாக இதைவிற்றுச் சிலவுசெய்து
 நலமாக வுண்டுடுத்தி வாதமார்க்கம்
 நலமாகப் பார்த்திடவே சித்திசித்தி
 குலமாக வாதமது கைபாகந்தான்
 குணமாகத் தப்பிடிவோ தைலம்வைத்து
 உலமாகப் பிழைத்துநீ ஞானம்பாரு
 உற்றுநீ பார்த்திட்டு உறுதிபாரே. 246

உறுதியாய் சிவயோகம் பத்திப்பார்த்து
 உத்துமே மனந்தன்னைத் திடகரித்து
 அறுதியாய் மனத்துடனே ஒத்துச்சேர்ந்து
 அடைவாகச் செய்திடிவோ அதிகவேதை
 நிறுதியாய் திரியாதே ஞானயோகம்
 நேராகப் பார்த்துமனம் நிலையில்நிலு

வறுதியாய் எல்லாமும் வந்துகூடும்
வடிவாகப் பார்த்தவனே வகைகாண்பானே. 247

காணவே ஆறுதலம் யேறியாடக்
கைகண்ட வித்தையிது கருவைப்பாரு
தோணவே யெப்பொருட்கும் இறைவனான
துடியான சிவந்தன்னைத் துதியேசெய்து
வாணவே வெளியோடே பொருளைக்கண்டு
வகையாகச் சித்திதனில் மார்க்கமாக
ஊணவே அறிந்துபார் சித்திதன்னை
உருவாகும் பெருவாழ்வு உடனேயாமே. 248

அயச்செம்பு

உடனாக யின்னமொரு அயச்செம்பைத்தான்
உய்த்துநீ கைபாகமாகச் செய்யத்
திடமாகச் சொல்லுகிறேன் மறைப்பில்லாமல்
திட்டமாய் இதைவித்து ஜீவனத்தை
நடமாடி செய்துநீ ஞானம்பாரு
நவிலாதே ஒருவருக்கும் நலம்சொல்லாதே
முடமாக இருக்காமல் இரும்பைப்பாரு
முக்கியமாய் ஞானம்வரும் முத்தியாமே. 249

முத்தியாம் வாய்வுரெண்டு தேயுவொன்று
முதலாக வகைக்கொன்று நிறுத்துக்கொண்டு
புத்தியாய்க் கல்வத்திலிட்டுத் தானே
புதுமை படப்பழச்சாறு புகலக்கேளு
நத்தியே யிருசாமம் நேகஆட்டி
நலமாகக் குகையிலிட்டு வருக்கிப்போட
புத்தியாய் வருகியது மணிபோலாகும்
பகரரிய சத்தாகும் பாரிலோர்க்கே. 250

பாரிலே சத்தெடுத்து கல்வத்திட்டு
பதிவாக வெங்காரம் யெடையேயிட்டு
நாரியே இருசாமம் கணக்காயாட்டி
நலமாக வில்லைபண்ணிக் கதிரிலிட்டு
ஊரியே பழச்சாறு விட்டரைத்து
உறுதியாய் பத்தெருவில் புடமும்போடு

கோரியேயெடுத்து நீ கல்வத்திட்டு
குணமாக வெங்காரம் பாதிசேரே.

251

பாதிநீ சேர்த்துப்பழச்சாறு விட்டுப்
பாவாக யிருசாமம் நையஆட்டி
வாதியாம் வில்லைதட்டி ரவியில்வைத்து
வடிவாகப் பத்தெருவில் கணக்கப் போடு
நீதியாய்ப் புடம்ஆறி யெடுத்துப்பாரு
நிசமாகக் கருப்பாக யிருக்குமப்பா
சோதியா யிதையெடுத்துக் குகையிலிட்டு
சுருக்காக வருக்கிடவே சத்துமாமே.

252

பஞ்சமித்திரம்

சத்தெடுத்துப் பஞ்சமித்திரன் தன்னைக்கேளு
சரியாக இலுப்பெண்ணெ தேங்காய்பாலும்
நத்தியே நெய்யோடு தேனுங்கூட்டி
நலமாக விளக்கெண்ணை நாடியைந்தும்
முத்திபெறக் கல்வத்தில் முனையாயாட்டி
முக்கியமாய் ஒட்டயெரி எண்ணையாகச்
சித்திபெற சத்தெடுத்து வருக்கிச்சாய்க்கத்
திறமாக மூவேழு திறமுமாமே.

253

ஆமேதான் மூவேழு திரமுமாச்சு
அடைவாகப் பார்த்திடவே ரவியுமாகும்
பாமேதான் ரவியெடுத்துப் பார்க்கும்போது
பதிவாக ரொம்பவே சிவந்துநிற்கும்
காமேதான் முன்வெள்ளி தன்னிலிட்டுக்
கனிவாக நாலுக்கொன்று மாகும்
தாமேதான் உருக்கியே பார்க்கும்போது
தடையறவே பொன்னேழு மாத்துமாமே.

254

மாத்தான அயந்தன்னை முன்னேவைத்து
மயமாக வெள்ளிதனில் கொடுத்தபோது
காத்தாகப் பொன்னாகும் பொன்னைத்தானும்
கனிவாக கவசகுண்டலங்கள் பண்ணு
நாத்தாக ஜெபமாலை பண்ணித்தீரு
நலமாகப் பூசைசெய்து நல்லாய்ப்பாரு

வேத்தான வடிவாகச் சாத்திரத்தை
விதமாகப் பார்க்கவே சித்தியாமே.

255

ஆமேதான் முன்வைத்தகெந்தி செம்பை
அடைவாக முன்வைத்து பின்னேதானும்
காமேதான் ஞானயோகத்தைப் பண்ணு
கனிவாக வுண்டுநீ கருணைகூர்ந்து
சாமேதான் சுழிமுனையில் சார்ந்துநில்லு
தப்பாதே யிப்புலியில் தாணிப்பாரு
பாமேதான் நெற்கிறைத்த தண்ணீர்போலே
பதிவாக வுண்டுடுத்திப் பாகம்பாரே.

256

பாகமாய் வாதமது கிடையாவிட்டால்
பதிவாக வீமரச கற்புரத்தைத்
தாகமாய்ச் சொல்லுகிறேன் இத்தைவைத்து
தாஷ்டிகமாய் பிணிபலவும் தீர்த்துநீயும்
யோகமாய் வுண்டுத்தி வாதந்தன்னை
உறுதியாய்ப் பார்க்கிடவே நல்லசித்தி
யுகமாய் வீமரச கற்புரந்தான்
உற்றுமே கைபாகம் உறைக்கிறேனே.

257

வீமரசகற்புரம்

உரைக்கிறேன் வீமரச கற்புரந்தான்
உறுதி மிக வைத்தியத்திற் காதிபீடம்
பரைக்கிறேன் கற்புரம் கண்டபோது
பதிவாகச் சகலநோய் ஒடிப்போகும்
நரைக்கிறேன் நமனவனும் நாடியோடி
நலமாக பொழிந்துவிடும் நாட்டம்பாரு
வரைக்கிறேன் மானிடர்கள் பிழைக்கவேதான்
வடிவாக யின்னமொரு வடிவுகளே.

258

வடிவாக ரசகற்புரந்தான் கேளு
வண்மையாய் சேரதுவும் ஒன்றுவாங்கி
துடியாக வாலைரசம் பண்ணக்கேளாய்
துப்புறவாய் மிளகதுவும் சேருஒன்று
முடிவாகக் கல்வத்திலிட்டுத் தானே
முனிந்து நல்லவெற்றிலையின் சாற்றாலாட்டி.

குடிவாக யிருசாமம் குமுறவாட்டிக்
குணமாக வழித்துநீ கடத்திலேத்தே.

259

ஏத்தியே மேல்தோண்டி கவிழ்த்துமுடி
இதமாக மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து
வாழ்த்தியே வாலையென்ற அடுப்பிலிட்டு
வளமாக யிருசாமம் தீயைமூட்டி
நாத்திசையும் மெய்க்கவே பூரந்தானும்
நலமாகப் பதங்கமது மேலேஏறும்
காத்துநீ வழித்தெடுத்து தேய்க்கும்போது
கனிவாகப் பூரசம் ஆகுந்தானே.

260

ஆகுமே பூரமது இரதமானால்
ஆதியாய்ப் பிணிபலவும் ஒடிப்போகும்
ஏகுமே வாதமது சித்தியாகும்
இதமாகப் பதமாகும் எளியவேலை
பாகுமே யெல்லாமும் பரிந்துகாணும்
பகலிரவு தோன்றுமது பாகமெத்த
வாகுமே இம்முறையைச் செய்துபாரு
வாதாடிப் பண்டிதங்கள் பார்க்கலாமே.

261

ஆமேதான் பதங்கமென்ற வாலைதன்னை
அடைவாகப் பலம்நாலு நிறுத்துக்கொண்டு
தாமேதான் கல்லுப்புப் படிதானெட்டு
தாஷ்டிகமாய் வறுத்துநீ பொடியதாக்கி
சாமேதான் அடிகனத்த சட்டிதன்னில்
சரியாக இட்டுநீ நிறையமுக்கி
வாமேதான் நடுவிலொரு பள்ளம்பண்ணி
வடிவாக நடுவிலே விட்டிடாயே.

262

விட்டுமே சீலைமண் வலுக்கச்செய்து
விதமாக வாலையென்ற அடுப்பிலிட்டு
கட்டுமே பன்னிரெண்டுசாமம் தீதான்
கனமாக தீயெரித்து தீயைஆற்றி
வாட்டுமே பிரித்துநீ பார்க்கும்போது
வடிவாக தும்பைமலர் போலேயேறி
பாட்டுநீ யிருக்குமது அதனைப்பாரு
பதங்கத்தை வழித்துப்பின் பாகங்கேளே.

263

சீனரசு கற்புரம்

பாகமாய் வீமரசு பதங்கந்தன்னைப்
பரிவாக யெடுத்துநீ பகரக்கேளு
தாகமாய்ச் சீனமது சேருஒன்று
தாஷ்டிகமாய் பொடித்துநீ சட்டியிட்டு
யோகமாய்த் தீயெரிக்க பொரிந்துவெந்து
உற்பனமாய் இருக்குமது உண்மைசொன்னேன்
வாகமாய்ச் சீனமது யிடைகுறைந்து
வடிவாக யிருக்குமது வண்மையாமே.

264

வண்மையாய்ச் சீனமதைக் கல்வத்திட்டு
வடிவாக எருக்கம்பால் சேருஒன்று
உண்மையாய் வெண்கருவாய்ச் சேருஒன்று
ஊத்துநீ யிரண்டுமொன்றாய்க் கலக்கிப்பின்பு
தண்மையாய்த் திரிநாள்தான் வைத்துப்பாரு
தாஷ்டிகமாய் எருக்கினுட பாலுந்தானே
பெண்மையாய் முறிந்துவிடும் எடுத்துநன்றாய்
பேசாதே சீனத்தில் விட்டுத்தேரே.

265

தேறியே சீனத்தில் விட்டுநீயும்
திடமாக இருசாமம் கவரவாட்டி
நீறியே வில்லைதட்டிக் காயப்போடு
நிலையாகக் காய்ந்தபின்பு நேர்மையாக
ஆறியே பத்தெருவில் புடத்தைப்போடு
அடைவாக யெடுத்துநீ ஆண்மைபாரு
கூறியே கொக்குப்போல் நிறமுமாகும்
குணமாகும் இன்னமொன்று குறிப்புக்கேளே.

266

குறிப்பாகச் சீனமது பலமும்நாலு
குணமாக வீமரசு பதங்கம்நாலு
வறிப்பாக யிதுரெண்டும் சேர்த்துக்கல்வம்
வகையாக வெண்கருவாலாட்டி நீயும்
பறிப்பாக வில்லைதட்டிக் காயப்போடு
பதிவாகக் காய்ந்தபின்பு பகரக்கேளு
நெறிப்பாகக் கடத்திலிட்டு மேலேமூடி
நிலையாக மண்ணேழு செய்திடாயே.

267

யுகிமுனி பரிபுரணம் 400

செய்துநீ வாலையென்ற அடுப்பிலிட்டு
 சிறப்பாகத் தீயெரிப்பாய் நாலுசாமம்
 கைத்துமே யெரித்தபின்பு தீயையாற்றி
 கனிவாகப் பார்த்திடவே பாதியேறும்
 பைத்துமே திரும்பவதை வழித்தெடுத்து
 பதையாமல் அடியில்நின்ற தோடேசேர்த்து
 வைத்துமே வெண்கருவால் அரைத்துக்கட்டி
 மயமாக வில்லைதட்டிக் காயப்போடே.

268

காய்ந்துமே வில்லைதான் நன்றாய்க்காய்ந்து
 கனிவாக முன்போலே கடத்திலிட்டு
 மாய்ந்துமே மேலேதான் மூடிநன்றாய்
 மயமாக சீலைமண் வலுக்கச்செய்து
 நாய்ந்துமே முன்போல யெரித்துப்பாரு
 நலமாக அடியில்நிற்கும் நடத்தைப்பாரு
 வாய்ந்துமே வில்லையது வெள்ளையாகும்
 வடிவாக இன்னமொன்று வண்மைகளே.

269

வெடியுப்பு ஜயநீர்

வண்மையாய் வெடியுப்புச் சுன்னக்கேளு
 வடிவாக வெடியுப்பு அஞ்சாங்காய்ச்சல்
 உண்மையாய் பலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு
 உற்றுமே புளிபத்துக் கூடக்கூட்டித்
 தண்மையாய்க் கல்லுரலில் இடித்துத்தானே
 தாஷ்டிகமாய் வில்லையது வட்டுபண்ணி
 வண்மையாய் உலரவைத்துப் பின்புகேளு
 பேசாதே புதுசட்டி யடுப்பிலேத்தே.

270

ஏத்தியே தீயெரிக்கச் சட்டிக்குள்ளே
 இன்பமாய் வில்லைதனை ஒவ்வொன்றிய
 மாத்தியே பற்றியே யெரிந்துபோகும்
 மயமாக வில்லையெல்லாம் போட்டுத்தீரு
 காத்தியே கருப்பாக இருக்கும்பாரு
 கனிவாக மஞ்சளிலே போட்டுப்பார்க்க
 வாத்தியே வேகமது கடுமையாகும்
 வாகாகச் சுன்னத்தை வேராக்கேளே.

271

சீனச்சுன்னம்

கேளுநீ சீனமது வெள்ளையாக

கெடியாகக் கடுஞ்சுன்ன மாவதற்கு
ஆளுமே சீனத்தைப் பொரித்துப்பின்பு
அடைவாகக் கல்வமிட்டரைக்கக் கேளு
நாளுமே வெண்கருவாலாட்டி வில்லை
நலமாகச் செய்துநீ யுலரவைத்து
பாளுமே போகாதே உலையிலுது
பதிவாகச் சீனமது சுன்னமாமே.

272

ஆமேதான் சீனமதன் சுன்னந்தானும்

அடைவாகப் பலமதுதான் பத்துமாகும்
காமேதான் வெடியுப்புச் சுன்னம்பத்து
கனிவாக யிதுரெண்டும் யிடையேசேர்த்து
நாமேதான் கல்வத்திலிட்டுப் பின்பு
நலமாக எருக்கம்பால் தன்னாலாட்டி
வாமேதான் வில்லைபண்ணிக் காயவைத்து
வடிவாகக் காய்ந்தபின்பு வண்மைகேளே.

273

வண்மையாய் சுன்னத்தை வுள்ளேயிட்டு

வடிவாகப் பத்தெருவில் புடத்தைப்போடு
உண்மையாய் வெடியுப்பு சுன்னந்தானும்
உத்துமே பூப்போலே தந்தமாகும்
தண்மையா மிச்சுன்னம் காலனொக்கும்
தாஷ்டிகமாய் யெல்லாமும் சுன்னமாகும்
கண்மையாம் வெடியுப்பு சுன்னந்தன்னைக்
கனிவாக மறைத்தார்கள் சித்தர்தானே.

274

சித்தர்தாம் மறைத்ததுவும் யேதென்றாக்கால்

ஜெகமெல்லாம் வாதமய மாகுமென்று
பத்தாக வெடியுப்பு சுன்னந்தன்னை
பதிவாக மறைத்தார்கள் பெரியோர்தாமும்
நித்தனாய் பூரணநானாறு தன்னில்
நேராகச் சொல்லிவிட்டேன் முனைந்துபாரு
வித்தக னாகவே வேணுமென்றால்
வெடியுப்புச் சுன்னத்தை வைத்திடாயே.

275

வைத்ததொரு வெடியுப்புச் சுன்னந்தன்னை
 வடிவாகப் பீங்கானிலெடுத்துப் பின்பு
 கைத்திடவே பொடியாக்கி பீங்கானுள்ளே
 கணக்காக வைத்திட்டு பூமிதன்னில்
 பத்தனாய்ப் புதைத்துமே மூடிப்போடு
 பாகமாய் நாளெட்டுக் கழிந்துபின்பு
 நைத்துமே சலம்வருகும் சிவந்துகாணும்
 நலமாகக் காரமது ரொம்பவாமே.

276

ஆமேதான் சிவந்துநின்ற காரத்தோடே
 ஆச்சரியம் புளுகோடு வண்டுமுட்டை
 தாமேதா னிட்டுநீ பூரமிட்டுத்
 தப்பாமல் வைத்துநீ சார்புகேளு
 காமேதான் கொப்பளிக்குங் கடுங்காரந்தான்
 கபளிக்கும் யிதன்பெருமை கருதிப்பாரு
 நாமேதான் வெடியுப்பு சுன்னந்தன்னை
 நாட்டினே னிதுலகுவு நடத்தைபாரு.

277

நடத்தையாம் வெடியுப்பு ஜயநீராலே
 நலமானவுப்பு முதலிருபத்தஞ்சும்
 கடத்தையாம் வுபரசங்கள் நூத்திரெண்டும்
 கனிவாகப் பாஷாணம் அறுபானாலும்
 தடத்தையாம் யெல்லாமும் நீறிப்போகும்
 தப்பாது மெழுகுமுதல் தைலமாகும்
 விடத்தையாம் பாம்புவிஷம் போலேயாகும்
 வேதாந்த முடனேதான் விருப்பமாமே.

278

விருப்பமாம் வாதமொடு வசியமாகும்
 விதமான சரக்குக்குக் காலனாகும்
 கருப்பமாய் சரக்குதனை துவைத்துவாட்ட
 கட்டாகும் கட்டினத்தில் வேதைகோடி
 உருப்பமாய் வுற்றுணர்ந்து பார்க்கவாதம்
 உறுதியாய் வாதமென்ற அங்கந்தானும்
 குருப்பமா மெல்லாந்தான் சுன்னத்தாலே
 கொடிபாசம் போடலாம் வாதமாட்டே.

279

ஆட்டான வெடியுப்பை முன்னேவைத்து
 ஆடலாம் வெகுகோடி வித்தைதானும்

யுகிமுனி பரிபுரணம் 400

கூட்டான கூட்டுறவாய் கைபாகத்தால்
 குணமாகச் செய்துவிடக் குணமுமாகும்
 தேட்டான வெடியுப்பு முன்னேதேடு
 தெருவெல்லாம் கனகமய மாகும்பாரு
 மூட்டான யோகசித்தி காயசித்தி
 முடிவான சித்திதரும் முத்தியாமே. 280

வீமரசவாலை

முத்தியாம் வீமரச கற்பூரத்தில்
 முனையான வெடியுப்பு ஐயநீராலே
 பத்தியாய் விட்டரைத்து வட்டுபண்ணி
 பதிவாகப் பத்தெருவில் புடத்தைப்போடு
 சித்தியாய் சூதமது ஓடிடாது
 சிவனவனே யிருக்குமடா செல்வமெத்த
 புத்தியாய் செம்புதனில் நூற்றுக்கொன்று
 பேசாதே கொடுத்திடவே மாற்றுபத்தே. 281

பத்தான வீமரச கற்பூரத்தைப்
 பதிவாக அந்திசந்தி பணமவ்வீதம்
 முத்தாக வுண்டிடவே பிணிகள்போக
 முனிவாகச் சொல்லுகிறேன் முயன்றுகேளு
 சித்தான வாதமெண்பத்து நாலும்
 சிறப்பான பித்தமுதல் நாற்பத்தெட்டும்
 கத்தான சிலேற்பனங்கள் தொண்ணூற்றாறும்
 கனிவாக வோடுமது வீரம்பாரே. 282

பாருமே மேகமொடு கிராணிபோகும்
 பதிவான குஷ்டமுதல் யெட்டும்போகும்
 வாருமே சதையடைப்புண் சயரோகந்தான்
 வாடியே மெலிந்துவிடும் மகோதரங்கள்
 கோருமே பவுத்திரமும் கண்டமாலை
 குணமாகும் மணமாகும் குருவைப்பாரு
 தாருமே சன்னியொடு ரோகமெல்லாம்
 தவறுண்டே போகுமது தாக்கிடாயே. 283

தாக்கியே பத்தியத்தின் தன்மைகேளு
 தாஷ்டிகமாய் பால்நெய்தான் கூட்டிக்கொள்ளு
 நோக்கிடவே காளிவத்தல் முருங்கைக்கூட்டு
 நொடிக்குள்ளே விஷமான பதார்த்தந்தள்ளு

வாக்கிடவே வெங்காயம் சுண்டைவத்தல்
வடிவாகக் கூட்டியே மஞ்சள்தள்ளு
பாக்கிடவே தள்ளிவிட்டு மருந்தையுண்ண
பதிவாக யெல்லாமும் சித்தியாமே.

284

சித்திதரும் நரைதிரைகளற்றுப் போகும்
சிறப்பாகப் பாலகன்போல் மேனியாகும்
முத்திதரும் மூவுலகை யெரித்தயீசன்
முனிவாகத் தேகமது கற்றாணாகும்
பத்தியினால் வாசியது யிறுகியேறும்
பரிதிநிறம் போலவே மேனியாகும்
சத்தியமாய் யிம்முறைகள் நிசமதாகும்
சரியான வாதசித்தி கைக்குள்ளாச்சே.

285

கல்லுப்பு உருக்க

ஆச்சப்பா முன்வைத்த ஜெயநீர்தன்னில்
அழகான கல்லுப்பைக் கல்வத்திட்டு
வாச்சப்பா வெடியுப்பு நீரினாலே
வளமாக அரைத்துவில்லை காயவைத்து
நாச்சப்பா பத்தெருவில் புடத்தைப்போடு
நலமாகக் குகையிலிட்டு வருக்கிப்பாரு
தாச்சப்பா வெள்ளிபொன்போல் கண்விட்டாடும்
தனந்தானும் மென்மேலும் சித்தியாமே.

286

உப்பு ஈயம்

சித்தியாம் கல்லுப்பைக் குகையிலிட்டு
சிறப்பாக வருக்கிடவே யீயமாகும்
புத்தியாய் வுப்பினுட யீயம்தன்னை
புகலரிய சகலசித்தி கண்டபோது
நத்தியே வாதமிதில் கோடாகோடி
நலமாக யென்னாலே எழுதக்கூடா
முத்தியே யெரித்தருளும் யீசன்தானே
முன்பின்னாய்த் தியங்கியே மயங்கினாரே.

287

மயங்கினா ரிதனுடைய ஆட்டைப்பார்த்து
மகத்தான வெகுவேகம் உப்புனாலே
தயங்கினார் கல்லுப்பு மகிமையாலே
தாட்டிகமாய் பூரணநானூர் தன்னில்

வயங்கவே சொல்லிவிட்டேன் உப்புதன்னை
 வடிவாக உப்பைநன்றாய்க் கட்டிப்பாரு
 ஜெயங்காணும் உப்புய்யங் கண்டபோது
 சித்திதரும் மெய்ப்பொருளும் சேரலாமே.

288

சேரவே கல்லுப்பு வருக்கும்போது
 சித்தியாய் தாளகமும் பலமும்ரெண்டு
 வாரவே வெடியுப்பு நீரில்தோய்ச்சு
 வடிவாகச் கற்பூரந்தன்னில் வாட்டு
 கூறவே குறட்டாலே குமுறவாட்டு
 குணமாக யிருசாமம் வாட்டிப்பார்க்க
 ஏரவே தாளகந்தான் உருகிநிற்கும்
 யிதமாக மஞ்சள்நிற மாகும்பாரே.

289

ஆகுமே தாளகத்தை தூரவைத்து
 அடைவாக லிங்கமது பலமிரண்டு
 வாகுமே வெடியுப்பு ஜயநீர்தோச்சு
 வடிவாக யிருசாமம் கற்பூரத்தில்
 தாகுமே அடுக்கடுக்காய் குமுறவாட்டு
 தாஷ்டிகமாய் லிங்கமது வருகிநிற்கும்
 பாகுபெற சிகப்பான மணியுமாகும்
 பதிவாக தூரவைத்துப் பாகங்கேளே.

290

பாகமாய்த் துரிசதுவும் பலமிரண்டு
 பதிவாக வெடியுப்பு ஜெயநீர்தன்னில்
 தாகமாய் வைத்துநீ அடுக்கவாட்டு
 தாஷ்டிகமாய் இருசாமம் வாட்டவாட்ட
 யோகமாய்க் கற்பூரம் மிகவுமிட்டு
 உற்றுநீ வாட்டிடவே பச்சையாகும்
 வாகமாய்ப் பச்சைநிறத் துரிசிதன்னை
 வடிவாகக் கட்டியதைத் தூரவையே.

291

தூரவைத்து *கார்முகிதான் பலமிரண்டு
 துடியாக நிறுத்துநீ யெடுத்துவந்து
 கூறவே வெடியுப்புதனிலே தோய்த்து
 குணமாகக் குறட்டாலே கற்பூரத்தில்
 வாரவே வாட்டிடவே சாமம்நாலு
 வடிவாக வாட்டியதைப் பார்க்கும் போது

யுகிமுனி பரிபுரணம் 400

தாரவே கறுப்பான மணியுமாகும்
தாஷ்டிகமாய் யெடுத்துநீ தூரவையே. 292

*கார்முகி - கருவங்கம்

வைத்துநீ சொல்லுகிறேன் வண்மைகேளு
வடிவாகக் கல்லுப்பு வருகும்போது
நைத்துமே நாலுக்கொன்று தானும்
நலமாகத் தாளாகத்தை முகத்தில்தாக்கு
பைத்துமே சுழித்ததுவும் வாங்கிப்போகும்
பதிவாக யுருகையிலே லிங்கம்தாக்கு
தைத்துமே லிங்கமெடை வீரம்தாக்கு
தாஷ்டிகமாய் வீரயெடை கெந்திதாக்கே. 293

தாக்கவே யுட்கொண்டு சுழித்துவாங்கும்
தாஷ்டிகமாய் மனோசிலையைத் தளரத்தாக்கு
பார்க்கவே வெங்காரம் அடிக்கடிக்குப்
பதிவாக வருக்கியே பண்பாய்த்தாக்கு
ஏற்கவே கார்முகியை யுருக்கித்தாக்கு
இதமாக பஞ்சவர்ண வுப்புமாகும்
தூக்கியே நவலோகம் நூத்தொன்றிய
துடியாக மாத்துதான் பனிரெண்டாமே. 294

பனிரெண்டு மாத்தாகயிருந்த பொன்னை
பாகமுடன் கணேசனருள் பணிந்துபூசி
கனிவாக யெட்டெட்டும் ஜயமதாகும்
காதிலே வேடமுதல் பண்ணிப்போட்டு
இனியென்ன பூசித்து வருகும்போது
யின்பமா யெல்லாமும் சித்திமெத்த
பணிவான அஷ்டகர்மம் ஏவலகேட்கும்
பாரித்துக் கண்டுநீ குருவையுண்ணே. 295

உண்ணிலே பஞ்சவர்ண வுப்புதன்னை
உறுதியாய் அந்திசந்தி வுண்டபோது
நண்ணியே நோவெல்லாமு நணுகாதோடும்
நலமான மேனியது பச்சையாகும்
கன்னிகையர் வெகுபேர்கள் ஆசைப்பட்டுக்
கனிவாக வருவார்கள் சும்மாத்தானும்
சென்னியே நரைதிரைகளத்துப் போகும்
சிறப்பாக வாசியாஞ் சித்திகானே. 296

காணவே வுப்பைத்தான் விட்டவாதி
 கனிவாக வாதத்தின் செயலுங்காணான்
 பூணவே மனசைவிட்ட ஞானியில்லை
 புகழாகச் சாஸ்திரத்தை விட்டோர்காணார்
 வாணவே கைபாகம் தனையும் விட்டு
 வடிவாகப் பின்னொன்றைச் செய்தோர்கெட்டார்
 நாணவே யுப்பையுமுந்திக் கட்டிப்பாரு
 நலமாக யெல்லாமும் நாடிப்பாரே.

297

தாம்பூர பற்பம்

நாடியே தாமிரத்தின் பற்பங்கேளு
 நாதாக்கள் வொளித்திட்டார் நன்மைசொல்வேன்
 கூடியே தாமிரத்தைத் தகடாய்த்தட்டி
 குணமாக அந்தெடைக்கு வீரந்தன்னை
 குடியே முன்செய்த வெடிநீராலே
 சுகமாக யிருசாமம் அரைத்துப்பின்பு
 வாடியே தாமிரத்தின் மேலேகட்டி
 வடிவாகக் காயவைத்து வண்மைகேளே.

298

வண்மையாய்க் காயவைத்து பின்புகேளு
 வடிவாக வெள்ளீயம் சேருஒன்று
 தண்மையாய்ச் சூதமது சேருஒன்று
 தப்பாமலுருக்கியே பிட்டுப் பண்ணி
 உண்மையாய்க் கல்வத்திலிட்டுத் தானே
 உறுதியாயரப் பொடிதானிடையே சேர்த்து
 பண்மையா யரைத்து தாமிரத்தின்மேலே
 பதிவாகக் கட்டியே காயப்போடே.

299

போட்டுமே புதுச்சட்டி அடுப்பிலிட்டு
 புகலரிய வெள்ளீயம் சேருவொன்று
 நாட்டுமே சட்டிதனிலுருக்கி கொண்டு
 நலமாக வுண்டைதனை யதிலேயிட்டு
 கூட்டுமே யிருசாமம் யெரித்துப்பாரு
 குணமாகத்தீ ரொம்ப யெரிப்பாயப்பா
 பாட்டுமே தாமிரநீர் அற்றுப்போகும்
 பதிவாகத் தவளம் போலாகும்பாரே.

300

யுகிமுனி பரிபுரணம் 400

ஆகுமே தாமிர வெள்ளைதன்னை
 அடைவாகக் கல்வத்திலிட்டுக் கேளு
 பாகுபெற வெடியுப்பு நீராலாட்டி
 பதிவாக நால்சாமம் சென்றபின்பு
 போகுமே வில்லைதட்டிக் காயப்போடு
 யிதமாகக் காய்ந்தபின்பு சுன்னத்துள்ளே
 வாகுபெற வைத்துநீ புடத்தைப்போடு
 வடிவாகத் தாமிரமும் தவளமாமே. 301

ஆமேதான் தாமிரமும் தவளமானால்
 ஆடலாம் வெகு கோடி வித்தைதானும்
 வாமேதான் தாமிரத்தின் நிலைத்தசுன்னம்
 வடிவாகச் சாஸ்திரத்தில் சொல்லவில்லை
 நாமேதான் பூரணநானாறு தன்னில்
 நலமாகச் சொல்லிவிட்டேன் நாட்டிலோர்க்கு
 பாமேதான் பதிபாசவினையும் போக
 பாகமாய்ப் பார்த்திடவே பலனுமாமே. 302

பலனாகத் தாமிரத்தின் சுன்னந்தன்னைப்
 பணவிடை தானெடுத்துநீ விராலிக்கிட்டு
 கலனாகப் பிழியவே சாருதானும்
 கனிந்துமே ஜலமாகக் கசிந்துநிற்கும்
 வலமாக அயக்கரண்டி தன்னிலிட்டு
 வடிவாகச் சூதமது பலமும்நாலு
 உலமாக யிட்டுநீ கொதிக்கவைக்க
 உறுதியாம் சூதமது அட்டையாமே. 303

ஆமேதான் சூதத்தை உருட்டிநீயும்
 அடைவாக அஞ்சாக மணியும்பண்ணி
 நாமேதானா மத்தங்காய் தனிலேயிட்டு
 நலமாக மேல்முடி சீலைசெய்து
 சாமேதான் பத்தெருவில் புடத்தைப்போடு
 சரியாகச் சூதமது மணியுமாகும்
 பாமேதா னிருக்குமது துவாரமிட்டு
 பதிவாகப் பூஜைபண்ண வைத்துக்கொள்ளே. 304

சூதமணி

கொள்ளவே சூதமணி கையில்வைத்து
 குணமாக அஞ்செழுத்து மெட்டெழுத்தும்

துள்ளவே ஒதிவிட சகலசித்தி

துப்புறவாய் வந்துவிடும் தூய்மையோர்க்கு

கள்ளமாய் சிவன்வந்து நிர்ந்தஞ்செய்வர்

கருணைதரும் யெட்டெட்டும் சித்திமெத்த

உள்ளபடி தேவிவந்து முன்னேநிற்பான்

உத்துமே தாமீரச் சுன்னமாட்டே.

305

ஆட்டான தாமீரச் சுன்னந்தன்னை

அணுவளவு திரிகடுகில் கொண்டுபாரு

வாட்டான வலிகுன்மம் யெங்கேபோச்சு

வையகத்தில் வாதமொடு அண்டவீக்கம்

நாட்டான அந்திரமாம் வலிகள்போகும்

நலமான முடக்கென்ற குலைபோகும்

யூட்டான காயமே உறுதியாகும்

உற்றுணர்ந்து பார்த்தவனே சித்தனாமே.

306

சித்தனாம் மகோதிரமும் வலிகளெல்லாம்

செகத்திலே யில்லாதே வோடிப்போகும்

முத்தனாம் மேகத்தின் பிணிகள்தீரும்

மோகமுறும் வெட்டைகளும் விரும்பியோடும்

நத்தியே தாமிரத்தின் சுன்னத்தாலே

நலமாக யெல்லாமும் சித்தியாகும்

புத்தியாய் யிதைவைத்து லோகமீதில்

புனிதமாயிருக்கலாம் பின்புகேளே.

307

கேளுமே தாமிரத்தின் சுன்னந்தானும்

கெடியாகப் பலமொன்று நிறுத்துக்கொண்டு

வாளுமே குதமது பலமுமொன்று

வடிவாக யிதுரெண்டுங் கல்வத்திட்டு

நாளுமே வெடியுப்பு ஜெயநீராலே

நலமாக முச்சாமம் அரைத்துவில்லை

பாளுமே போகாதே வில்லைசெய்து

பதிவாகக் காயவைத்துப் பின்புகேளே.

308

பண்பாக வில்லைதன்னை அஞ்சுகன்னம்

பதிவாக உள்ளிட்டுச் சீலைசெய்து

உண்பாகப் பத்தெருவில் புடத்தைப்போடு

உறுதியாய்த் தாமீரம் குதமிரண்டும்

யுகிமுனி பரிபுரணம் 400

வண்பாகச் சுன்னமது ஆகும்பாரு
 வடிவாக யிதையெடுத்து நவலோகத்தில்
 தண்பாக நூறுதனக் கொன்றுதாக்கு
 தாஷ்டிகமாய் நவலோகம் பழுக்கும்பாரே. 309

பாருமே மாத்தென்ன பனிரெண்டாகும்
 பதிவாக யிதவைத்துச் சிலவுசெய்து
 காருமே வுண்டுடுத்தி வாதமார்க்கம்
 கனிவாகச் சாஸ்திரத்தில் கனிந்துநிலு
 யேறுமே உழுதாலே வாதமாகும்
 யிதமாகக் காயசித்தி யெளிதில்செய்து
 வாகுமே நரைதிரைகளெல்லாம் போகும்
 வடிவாகச் சித்தரைத்தான் துதித்திடாயே. 310

துதிக்கவே தாமீரப்பம் சொன்னேன்
 துடியாக கைபாக வரிசைசொன்னேன்
 பதிக்கவே சூதமதுகட்டச் சொன்னேன்
 பதிவாகச் சவுக்காரம் பார்க்கச்சொன்னேன்
 மதிக்கவே வெடியுப்புச் சுன்னஞ்சொன்னேன்
 வகையான வுப்புவகை மருவச்சொன்னேன்
 நதிக்கவே சுழிமுனையை நாடச்சொன்னேன்
 நலமாகக் குணமெல்லாம் நாட்டினேனே. 311

நாட்டினேன் கடைசிதனில் தாம்பூரந்தான்
 நாடியே கைபாகவரிசை சொன்னேன்
 கூட்டவே கூட்டுறவாய் நொறுக்குவெள்ளி
 குணமில்லை சாஸ்திரங்க ளெல்லாமென்று
 வாட்டவே பூரண நானூறுதன்னில்
 வடிவாகக் கைபாக வரிசைகண்டு
 மூட்டவே செய்தாக்கால் யெல்லாம்சித்தி
 முனிவான யிந்நூலை விருமபிப்பாரே. 312

நாகரச கெந்தி

பாருநீ நாகரச கெந்திதன்னைப்
 பகரவே சொல்லுகிறேன் பாரிலோர்க்கு
 வாருமே நாகமது பலமுமெட்டு
 நலமாக யிலுப்பை நெய்தன்னிலேதான்

காருநீ சாரத்தைப் போட்டுத்தானே
 கனிவாக யறுக்கியே சாய்த்துப்போடு
 சாருநீ நாகமது சுத்தியாகும்
 சரியான நாகமதை யெடுத்துக்கொள்ளே. 313

கொள்ளவே சுத்தித்த நாகந்தானும்
 குணமாகப் பலம்நாலு குகையிலிட்டு
 மெள்ளவே யுருகையிலே சூதந்தன்னை
 மேன்மைபெற தொந்தித்து யெடையேசேர்த்து
 துள்ளவே பிட்டாகுங் கல்வத்திட்டு
 துடியாகப் பிட்டிடைக்கு வீரம்போடு
 கள்ளமா யீதிரெண்டும் சாமமாட்டுக்
 கனிவாகத் தண்ணீரும் வருகுந்தானே. 314

வருகுமே தண்ணீரை யிறுத்துப்போடு
 வடிவாக அடியில்நின்ற மஸ்டைத்தானும்
 கருகுமே கரியோட்டில் வருக்கத்தானும்
 கனிவாக மெள்ளவதை வருத்துப்போடு
 உருகவே வருத்திடவே சூதமோடும்
 உறவான வீரமுதலோடிப் போகும்
 குருகவே நாகமது பற்பந்தானும்
 குணமாகக் கிடைக்குமது கொள்கைதானே. 315

கெந்தகசுத்தி

தானேதான் நாகமது சேர்த்துநீராம்
 தாஷ்டிகமாய் தையெடுத்து வைத்துக்கொண்டு
 வானேதான் கெந்தகத்தைச் சுத்திகேளு
 வடிவாக வுவர்மண்ணும் சுன்னம்நேரே
 கானேதான் கலந்துமே கெந்தகத்தைக்
 கனிவாகப் போட்டுநீ லுரவைக்க
 தானேதான் களிம்பகன்று கெந்திதானும்
 நலமாக யிருக்குமது நல்லதாமே. 316

ஆமேதான் களிம்பகன்ற கெந்திதன்னை
 அடைவாக நாகமென்ற பற்பத்தோடு
 காமேதான் யெடைசமனாய்ச் சேர்த்துத்தன்னால்
 கனிவாக வெடியுப்பு நீராலாட்டி

யுகிமுனி பரிபுரணம் 400

வாமேதான் யிருசாமம் ஆட்டிவில்லை
 வடிவாகக் கட்டியே கதிரிலிட்டு
 தாமேதான் குப்பிதனில் பொடித்தடைத்து
 தாஷ்டிகமாய் வாலையென்ற மேரித்தானே. 317

மேரிலே வைத்துநீ ஜாமம்கேளு
 மேன்மை பெற பனிரெண்டு சாமம்தீதான்
 வாரியே யெடுத்துநீ யடுப்பையாற்றி
 வளமாகப் பிரித்துநீ குப்பிதன்னை
 மாரியே உடைத்துப்பார் முருக்கம்பூப்போல்
 மயமாக யிருந்துவிடும் சிந்தூரந்தான்
 கூறியே யிதையெடுத்து டைத்துத்தானே
 குணமாகப் பூசைசெய்து குணமாய்நில்லே. 318

குணமாகச் செம்புதனில் நூற்றுக்கொன்று
 கோதையே வொன்றிட்டு வருக்கிப்பாரு
 வணமான மாத்தென்ன பனிரெண்டாகும்
 வைத்துமே நாகத்தை பூசித்தேறு
 பணமாக யிதையைவத்துப் பூசைபண்ணி
 பதிவாக வுண்டுடுத்தி வளியைத்தேடு
 கணமான சுழிமுனையில் வழியில்சேர
 கண்டுமே வைத்துநீ பூசித்தேறே. 319

பூசித்தே யேரிடவே சுழியிலேதான்
 போக்கோடே வாதசித்தி யானபோது
 வாசியே வடிவாக நின்றபேர்க்கு
 வகையாக அவர்க்குத்தான் சித்திமெத்த
 நாசியே யெல்லர்மும் சித்தியாகும்
 நாதாந்த சற்குணத்தின் நாட்டம்பாரே
 மாசியே வல்லமையைக் காணவேண்டி
 மயமாகச் சித்திரும் வண்மைதானே. 320

நாகசெந்தூரம்

தானென்ற நாகசெந்தூரந் தன்னைத்
 தாஷ்டிகமாய் அந்திசந்தி பணமவ்வீதம்
 கானென்று வுண்ணவே மண்டலத்தில்
 கருணைபெற காயசித்தி யுடனேயாகும்

வானென்ற நரைதிரைகளற்றுப் போகும்
 வடிவாக நோயெல்லாமோடிப் போகும்
 நானென்ற வலிகுன்மம் அந்திரவாய்வு
 நாடாது பித்தவெட்டை போகுந்தானே.

321

போகுமே பெரும்பாடு யெலும்புருக்கி
 பொல்லாத கூயரோகம் ஒடிப்போகும்
 வாகுபெற மகோதரமும் குஷ்டம்போகும்
 வடிவாக விரைவாதம் வாங்கிப்போகும்
 தாகுபெற வெட்டையொடு மேகவாய்வு
 தாஷ்டிகமாய் லிங்கமுடன் புத்துப்போகும்
 யேகுமே மண்டைவலி பித்தசோபை
 யிதமாக வோடிவிடு மின்பமாமே.

322

ஆமேதான் பத்தியத்தை அறியக்கேளாய்
 அடைவான சுண்டையொடு காளிவத்தல்
 வாமேதான் முருங்கையாம் துவரையாகும்
 வடிவான குருவை நெல்லரிசியாகும்
 பாமேதான் பசும்பாலு மோருமாகும்
 பதிவாக விளாம்பழமும் பதிவுமாகும்
 நாமேதான் அரைக்கீரை முளையின்கீரை
 நலமான முத்தெண்ணை கூட்டிக்கொள்ளே.

323

கொள்ளவே யிப்படிக்கிப் பத்யமாகக்
 கொண்டிடவே நாகபற்பம் கூர்ந்துபாரு
 துள்ளவே ஒருவருக்கும் சொல்லிடாதே
 துடியான வாதமென்ன நாகத்தாலே
 உள்ளபடி சொல்லிவிட்டேன் உலகத்தோர்க்கு
 உத்துமே பார்த்தாலே சித்திமெத்த
 வள்ளலார் சொன்னபடி வைத்துப்பாரு
 வடிவான முறையிதுதான் வணங்கிப்பாரே.

324

வணங்கியே பார்க்கவே நாகபற்பம்
 வளமாகச் செய்திடவே வடிவுயேறும்
 உணங்கியே செம்புக்கு நாகம்தொந்தம்
 உறுதியாம் நாகத்தின் ஆட்டத்தாலே
 தணங்கியே நவலோகம் பழுத்துப்போகும்
 தலமாகக் காவிக்குப் புடமிறங்கும்

யுகிமுனி பரிபுரணம் 400

கணங்கியே யிம்முறைபோல் யாரும்சொல்லார்
கனிவாக யுகிமுனி கருதினேனே.

325

கருதியே நாகரசுகெந்தி தன்னைக்
கணக்காக பூரண நானூறுதன்னில்
வருதியே சொல்லிவிட்டேன் பாகமாக
வைத்துமே அறிந்திடவே பிணிகள்தீரும்
உறுதியாய்ச் சொல்லிவிட்டேன் வுலகத்தோர்க்கு
உய்த்துணர்ந்து பார்த்தவனே யோகியோகி
நருதியே நூலெல்லாம் பார்த்தோர்சித்தர்
நலமாக ஆய்ந்தறிந்தோன் நல்லனாமே.

326

நல்லாகப் பூரணத்தை நோக்கிப்பாரு
நலமாகச் சுழிமுனையின் நாட்டம்பாரு
கல்லாக யிருக்காதே வாதந்தன்னை
கனிவாகக் கற்றுமே கொண்டாயானால்
வெல்லாக ஞானவழியடுத்துக் காணும்
வேதாந்த மெய்ப்பொருளை விரும்பிப்பாரு
பொல்லாமை யில்லாமல் நல்லோருக்குப்
புத்தியுடன் ரசவாதம் பேசினேனே.

327

பேசினேன் வடகிரந்தம் தன்னைப்பார்த்து
பெருமைபெற அடுக்கெல்லாம் சோதித்தேறி
வாசினையாய் நிகண்டோடு மருவிப்பார்த்து
வடிவான பொருளிதனை வணங்கியேத்தி
பாசியிலே கல்லெறிதல் போலேயானும்
பதிவாகி விதியாகப்பார்த்து தேறி
காசினியில் நூலெல்லாம் கருதிப்பார்த்து
கணிதமுடன் பொருளதுவைக் கொட்டினேனே.

328

கொட்டினேன் சரக்குகளைச் சுன்னம்பண்ண
குணிதமுடன் சாஸ்திரத்தில் சொல்லிவிட்டேன்
நட்டியாய்ச் சொல்லவில்லை வாதப்போக்கு
நலமர்ன பண்டிதத்தின் செயலின்போக்கு
பெட்டிதனில் பாம்பைவைத்து யெடுத்தாற்போல
பேருலகில் ரசவாதப் பெருமைசொன்னேன்
வட்டிக்குப் பொன்கொடுத்தாற் போலேயாகும்
வடிவாகும் குருவறிய மார்க்கமாமே.

329

ஆமேதான் பற்பங்களுண்ணும் போது
 அடைவாக முன்னேதான் பேதிக்கித்தான்
 தாமேதான் கொடுத்துநீ கழித்துப்போட்டு
 தாஷ்டிகமாய்ப் பின்னாலே பற்பலேகியம்
 வாமேதான் கொடுத்திடவே சித்திமெத்த
 வடிவாக யில்லாட்டால் மருந்துதானும்
 காமேதான் பலிக்கவே மாட்டாதப்பா
 கைவிட்ட குஸ்திரத்தைக் கருவாய்ப்பாரே.

330

பேதிக்கு ஜயஉ லாந்தகன்

பாருமே விரோசனத்தின் குளிகைகேளு
 பதிவாகச் சாஸ்திரத்தில் சொல்லவில்லை
 காருமே பூரணநானாறு தன்னில்
 கனிவாக உறைபொருளாய் சொல்வேனப்பா
 வாருமே கைபாக வரிசைகேளு
 வடிவாகப் பார்த்துணர்ந்த வாதிமார்கள்
 சாருமே கைபாகமாகச் செய்வார்
 சரியாகப் பண்டிதத்தின் சார்புகேளே.

331

சார்வாக விரோசனத்தின் தன்மைகேளு
 சரியாக சுக்கோடு மிளகுதிப்லி
 வாய்பாக யிந்துப்பு கடுகுரோகிணி
 வடிவான சிவதைவேர் கடுக்காய்கூட
 தார்வாக வகைக்கொன்று களஞ்சிதூக்கி
 தாஷ்டிகமாகயாய் சூதமொடு கெந்திதானும்
 ஏர்பாக வகைக்கிரண்டு களஞ்சிசேர்த்து
 யிதமாகக் கல்வத்திலிட்டுக் கேளே.

332

இட்டுநீ கல்வத்திலிட்டுத் தானும்
 யிதமாக ரெண்டையுந்தான் அரைக்கும்போது
 பட்டுமே கரிபோலே யிருக்கும்பாரு
 பதிவான முன்சரக்குச் சேர்த்துத்தானே
 நட்டுமே பழச்சாறு விட்டுச்சாமம்
 நலமாக அரைத்துநீ பின்புகேளு
 வட்டுநீ நேர்வாளம் சுத்திபண்ணி
 வடிவாக யிடைசமனாய்ச் சேர்த்துக் கொள்ளே.

333

சேர்த்துப்பின் பழச்சாறு விட்டரைத்து

செம்மையுடன் தூதுளங்காய் போலேதானும்

பார்த்துநீ வுண்டைபண்ணி கதிரில்வைத்து

பதிவாக யெடுத்துநீ வைத்துக்கொண்டு

நார்த்துநீ பிணிதனக்குக் கொடுக்கக்கேளு

நலமாகத் தலைமுழுகிப் பின்புதானும்

கார்த்துமே மருநாளில் கனிவுகூர்ந்து

கனிவாக ஒருஉருண்டை கொடுத்திடாயே.

334

கொடுத்திடவே விரோசனமாம் வென்னீர்தன்னில்

குணமாகக் கரைத்துநீ கொடுத்துத்தீரு

விடுத்திடவே வாந்தியொடு பேதியாகும்

விதமாகச் சமைத்தரசம் வுண்டுதேரு

கடுத்துமே சீதமொடு பேதிகாணும்

கனிவாக ரொம்பவே பேதியானால்

விடுத்துநீ மோருஞ்சோறுண்ண நிற்கும்

விதமாக சுத்தஜலம் தன்னில்தானே.

335

தானென்ற சுத்தஜலம் தனிலேமுழுகி

தனியான பால்கஞ்சி யிரவிலுண்ணு

வானென்ற மேகத்தின் நீருபோகும்

வடிவாக மறுநாள்தான் சூதபற்பம்

கானென்று வுண்டுவிடு பிணிகள்தீரும்

கனிவாக யிப்படிக்கு வுண்டுதேறு

நானென்ற பிணியெல்லாம் தீர்ந்துபோகும்

நாதாக்கள் சொன்னதிந்த நடத்தைதானே.

336

நடத்தையாம் கூடியரோகி காசரோகி

நலமாக யிவைரெண்டு பேர்களுக்கும்

விடத்தையாம் முதல்நாள்தான் யெண்ணையிட்டு

விதமாக முழுகியபின் மறுநாள்தன்னில்

படத்தையாம் விரோசனத்தின் வுண்டைரெண்டு

பதிவாகக் கொடுத்திடவே பேதியாகும்

குடத்தையாம் வாந்திதான் கக்கிப்போகும்

குணமாகக் கக்கியபின் குறிப்புக்கேளே.

337

வீரம் கைப்பெடுக்க

குறிப்பாக மறுநாள்தான் பற்பங்கேளு

குணமாக வீரத்தைக் கைப்பெடுக்க

யுகிமுனி பரிபுரணம் 400

நெறிப்பாகச் சொல்லுகிறேன் வுத்துக்கேளு

நேராகச் செம்பதுவும் பலமும்ஒன்று

உறுப்பாகத் தகட்டித்து மேலேகேளு

உறுதியாய்ப் புவதுவும் பலமுமொன்று

கறிப்பாக யெருக்கம்பால் தன்னாலாட்டி

கனிவாகச் செம்புமேல் பூசிடாயே.

338

பூசியே கதிரிலிட்டுக் காயப்போடு

புனிதமுடன் பத்தெருவில் புடத்தைப்போடு

வாசியே புடமாறி யெடுத்துப்பாரு

வடிவாகக் கறுப்பாக யிருக்கும்பாரு

தாசியே காரமிட்டு வருக்கினாக்கால்

தாஷ்டிகமாய் வெள்ளிபொன்போல் கண்விட்டாடும்

நாசியே பலமொன்று நிறுத்துக்கொண்டு

நலமாக வீரமது பலமுமொன்றே.

339

ஒன்றாகக் கல்வத்திலிட்டுத் தானே

உறவாகப் பாணியினா லாட்டும்போது

நன்றாக மஞ்சள் போலிருக்கும்பாரு

நலமாகக் கடத்திலே வுள்ளேயிட்டு

வன்றாக மேல்முடி மண்ணுஞ்செய்து

வடிவாக வாலையென்ற அடுப்பிலேற்றி

குன்றாக யிருசாமம் யெரித்திட்டாக்கால்

குணமாகப் பதங்கமது யேறுந்தானே.

340

ஏறுமே வீரமது பதங்கந்தன்னை

யிதமாக வளித்துநீ தூரவைத்து

கூறுமே கைப்பகன்ற வீரந்தானும்

குணமாக யெடுத்துநீ நாவில்பாரு

வாருமே தாளகந்தான் பலமிரண்டு

வடிவாக வளையலுப்பு கவசங்கட்டி

காருமே கரியோட்டில் அடுக்கவாட்டி

கனிவாக மேலப்பி வாட்டிடாயே.

341

வாட்டியே தண்ணீரில் போட்டுப்பாரு

வடிவாக மேலுப்புக்கரைந்து போகும்

நாட்டியே தாளகந்தான் சிவந்துகாணும்

நலமாகக் கல்வத்திலிட்டு நன்றாய்

யுகிமுனி பரிபுரணம் 400

மாட்டியே பாணிவிட்டு அரைத்துத்தாளாய்
 மதியாகக் கடத்திலிட்டு மேலேழுடி
 கூட்டியே சீலைமண் செய்துதானே
 குணமாக அடுப்பேத்தி யெரித்திடாயே.

342

எரித்திட்டு சாமந்தான் நிழலைப்போல
 யிதமாகப் பார்த்திடவே தாளகந்தான்
 வரித்துமே பதங்கமது வுயரயேறும்
 வடிவான பதங்கத்தை வழித்துத்தானே
 கரித்துநீ கல்வத்திலிட்டுத் தானே
 காரணமாய்ப் பவளத்தை யூதிச்சேரு
 குரித்துமே பதங்கத்தினிடையே சேரு
 குணமாகப் பாணியிட்டு அரைத்திடாயே.

343

அரைத்துநீ வுண்டைபண்ணி பின்புகேளு
 அடைவாகக் கதிரிலிட்டுக் காயவைத்து
 நரைத்துமே வளையலுப்பு மேலேகட்டி
 நலமாகக் கரியோட்டில் குமுறவாட்டி
 பரைத்துநீ மேலேதான் பூசிப்பூசிப்
 பதிவாக வாட்டியே கவசந்தன்னை
 திரைத்துமே வுடைத்துப்பார் முருக்கம்பூப்போல்
 திடமாக யிருக்குமது தன்மையாமே.

344

தன்மையாய் சிந்தாரம் தனக்குப்பாதி
 தாஷ்டிகமாய் வீரமது கைப்பெடுத்து
 உண்மையாய் வீரத்தை வொக்கச்சேர்த்து
 உறுதியாய் பாணிவிட்டு நேகவாட்டி
 கண்மையாய் வுண்டைபண்ணி வளையலுப்பு
 கனிவாகக் காட்டியே வாட்டிநல்லாய்
 வண்மையாய் கிளிஞ்சியென்ற சுன்னத்துள்ளே
 வைத்துநீ அடுப்பேத்தி யெரித்திடாயே.

345

எரித்திடவே யிருசாமம் சென்றபின்பு
 யிதமாக ஆறவிட்டுப் பின்புநீயும்
 வரித்திடவே பிரித்துப்பார் சிந்தாரந்தான்
 வடிவாக முருக்கதுவும் தோர்த்துப்போகும்
 பிரித்திடவே பணவீதம் அந்திசந்தி
 பேசாதே திரிகடுகில் கொடுக்கக்கேளு

நரித்திடவே நாளாறு கொடுத்துப்பாரு
நமனுண்ட கற்பமது நான்கண்டேனே. 346

கண்டதொரு கூயத்தினுட வுலாந்தகன்தான்
கனிவாக அகஸ்தீசர் சொன்னவார்த்தை
விண்டிடா தொருவருக்கும் சொல்லவேண்டாம்
விதமான நோவெல்லாந் தீர்ந்துபோக
பண்டுமே முன்னாளே பேதிக்குத்தான்
பதிவாகக் கொடுத்துநீ பின்புகேளு
முண்டுநீ கூயவுலாந்தகனை யுண்ண
முனிவாகத் தீருகிற வியாதிகேளே. 347

கேளுமே எலிகடியும் யிரைப்பும்போகும்
கெடியான துசப்பேருநோய் கிலேசமேகும்
வாளுமே அடைப்போடு புடைப்பும்போகும்
வடிவான வலிவாய்வு வணங்கியோடும்
நாளுமே குதிரைவலி முசல்வலிப்பு
நாடாது பழையகூயம் அகன்றுபோகும்
ஏழுமே கடைபுகு மந்தாரகாசம்
யிதமாகப் போகுமிது மின்பமாமே. 348

இன்பமாம் திமிர்குஷ்டம் குறைகுஷ்டந்தான்
இதமாகஓடும் நல்லெண்ணை தன்னில்
அன்பாக வெண்குஷ்டம் கருங்குஷ்டந்தான்
அடைவாகப் போகுமிது ஆண்மைபாரு
தென்பாக மேகரணம் மேகக்குலை
திடமாக முடக்கென்ற குலைபோகும்
தன்பாக கணவெட்டை குலைபோகும்
தாஷ்டிகமாய் கரப்பனொடு இரைச்சல்போமே. 349

போமெனவே யிரைச்சலொடு மண்டைக்குத்து
பொல்லாத வயிற்றுவலி போகும்பாரு
ஆமெனவே வசியமுத்திர கூயங்கள்
அனைத்துமே ஓடுமது அன்பாந்தேகம்
காமெனவே ஓடிவிடும் பொய்போகாது
கண்டத்தின் மாலையொடு புரைகள்தீரும்
சாமெனவே பருதிகண்ட பனியேபோலச்
சரியாக நோய்போகும் சல்தியாமே. 350

யுகிமுனி பரிபுரணம் 400

சலுதியாய்ப் போகும்து பிளவைப்புத்து
 சாக்ஷியா யோனியென்ற புத்துத்தானும்
 கலுதியாய் யோடுமது கண்காணாமல்
 கனவேக ஐயஉலாந்தகனைச் செய்து
 பெல்சாலியாகவே கொடுத்துத்தீரு
 பிரபலமா யாகும்து பேதமில்லை
 வலியவே செய்துகொடு பிணிகள்தீரும்
 வகையாகக் கொடுத்திடவே வண்மையாமே.

351

ஆமெனவே முசலோடு வலிப்புத்தீரும்
 அடைவாகக் கருத்திரனோடு வாய்வுதீரும்
 நாமெனவே வலிகுன்மம் பித்தகுன்மம்
 நாடாது யெரிகுன்மம் கடல்புக்கோடும்
 வாமெனவே வலிவாய்வு வோடுங்கண்டால்
 வடிவான பசுத்தின் வாதம்போகும்
 தாமெனவே அண்டவலி விரைவாதந்தான்
 தப்பாமல் போகும்து தண்மையோரே.

352

தண்மையாய்ப் பத்தியத்தைச் சாத்தக்கேளு
 ஜெயவுலாந்தக னுண்ணும் போதிலேதானே
 உண்மையாய் சுண்டைக்காய் காளிவற்றல்
 உத்துநீ முசமுசக்கை அவரைக்காயாம்
 பெண்மையா யிஞ்சியொடு பிரண்டையாகும்
 பேரான யேலமொடு பூசணிக்காய்
 வண்மையாய்ப் பசும்பயறு முருங்கையாகும்
 வடிவான கத்தரிக்காய் பிஞ்சுமாமே.

353

ஆமேதான் முசட்டையோடு ஆதண்டங்காய்
 பாதி மகாகடுகோடு அத்திக்காயாம்
 வாமேதான் வடுவுடைய மாங்காயாகும்
 வலிதான பீர்க்கங்காய் பசுவின்மோராம்
 நாமேதான் அரைக்கீரை முளையின்கீரை
 நலமான புளிச்சையொடு பொன்னாங்காணி
 சாமேதான் கடுகோடு யிவற்றைச்சேரு
 சரியாகும் நோய்போகும் சாக்ஷியாமே.

354

சாக்ஷியாம் ஐயத்தினுட வுலாந்தகன்றன்னைச்
 சரியாக வுண்கையிலே சாட்சிகேளு

வாச்சியாய் கொத்தமல்லி பலமிரண்டு
 வடிவாகப் பாணிவிட்டு யூறவைத்து
 தாழ்ச்சியாய் வாராமல் தெளிவிருத்து
 தப்பாமல் ராத்திரி யிலுண்டுதேரு
 காச்சியா யிப்படிக்கு ஆறுபோது
 கனிவாக வுண்டுவரக் கணக்குமாமே.

355

கணக்காக நாளாறு வுண்டுதேறு
 கனிவாகக் புளிதள்ளி நெய்யில்கூட்டு
 துணக்காக வெல்லமொடு சர்க்கரைதான்கூட்டு
 துடியாக அந்திசந்தி பாலுமுண்ணு
 வணக்காகக் கால்படிக்கு வுண்டுவுண்டு
 வடிவாகத் தேகமதைச் சித்தியாக்கு
 பிணக்குத்தான் வாராது சித்திமெத்த
 பெரியோர்கள் சொன்னதிது பேணிப்பாரே.

356

ஞானவழியும் ஆசியும் கூறல்

பேணியே ஆறுதலம்யேறி யாடு
 பெரியாராய்த் திரிந்துநீ பெண்ணைத்தள்ளு
 ஊணியே அஞ்செழுத்தை உறுதியாக்கு
 உத்துநீ ஜீவனத்துக்கிடமே செய்து
 காணியாம் சாஸ்திரத்தைக் கனிந்துபாரு
 காதலாய் நூலெல்லாங் கண்டுதேறு
 ஆணியாம் நெஞ்சகத்தை மரித்துக்கொள்ளு
 ஆடவே சித்திதான் அனந்தமாமே.

357

அநந்தமாம் பெண்ணைத்தான் விட்டாயானால்
 அப்பனே யெல்லோரும் சித்தராவார்
 கனந்தமாம் ரஜகுளிகை தன்னைக்கண்டால்
 காரணமாய்ச் சித்திகளும் மெத்தவுண்டு
 அனந்தநாள் லகிரியினில் முந்திடாதே
 வடிவான பெண்ணோடே மருவவேண்டாம்
 சனந்தனாய் வந்தவித்தை செய்தபேர்கள்
 சரியான சிவனுக்கு அதிகமாமே.

358

அதிகமாம் சிவனுக்கு மேலதாகும்
 அடைவாக வாதவித்தை கண்டபேர்கள்

பதிகமாம் பண்டிதத்தைக் கற்றுக்கொண்டோர்
 பகலிறவாய் பிரிமாவின் போதமாகும்
 நதியாக யிதுரெண்டும் ஒத்தபேர்கள்
 நானிலத்தில் நீடுழிக்காலம் வாழ்வார்
 கெதிவேறு யில்லையப்பா யிவர்க்குத்தானும்
 கெட்டியாய் ஆதரவு வாதந்தானே.

359

வாதமென்ன ஆருக்குக் கிடைக்கவேணும்
 வடிவாகச் சாஸ்திரத்தை பார்த்தபேர்க்குள்
 நீதமாய் வருக்கு கிடக்கவேணும்
 நேரான மனத்தோர்க்குச் சித்தியாகும்
 காதலாய் பெண்மோகம் கொண்டவர்க்கு
 கருத்துறவே யில்லையப்பா வாதமட்டும்
 சேதமாய் வாதத்தைச் சுட்டேனென்று
 செகத்திலே அலைவார்கள் கோடிதானே.

360

கோடிதான் கரிசுட்டு கெட்டோர்கோடி
 குடியாகச் சாஸ்திரத்தைப் பார்த்துச்சுட்டு
 வாடியே யலைந்தோர்கள் கோடாகோடி
 வடிவான ஞானவழி காணார்கோடி
 ஓடியே லுருராய் யலைந்து கெட்டு
 உண்மைதனை காணாமலழிந்தர் கோடி
 நாடியே பொய்சொல்லித் திரிவார்கோடி
 நாட்டிலே வாதிதான் அலைந்தவாறே.

361

வாறுகேள் வாதவித்தை கண்டபேர்கள்
 வாய்மூடி யிருப்பார்கள் வழிகாணார்போல்
 கூடுமே யொருவருடன் பேசமாட்டார்
 கைகுவித்துப் பிச்சைதனை வாங்கியுண்பார்
 பாருக்குள் அவர்க்கென்ன நீதிதோன்றும்
 பகுத்தறிந்து கேட்போர்க்குப் பலனைச்சொல்வார்
 ஊருமே யில்லாதார் போலேதானும்
 யுத்துமே யிருப்பார்கள் கோடிதானே.

362

தானென்ற வாதந்தான் கிட்டாவிட்டால்
 தண்மையாய்ப் பண்டிதத்தை மனதிலுண்ணி
 வானென்ற சயவுலாந்தகனை வைத்து
 வடிவாகப் பிணிபலவும் தீர்த்துத்தானே

யுகிமுனி பரிபுரணம் 400

நானென்ற சோத்துக்கு யிடத்தைப்பண்ணு
 நலமாக வுண்டுடுக்கச் சித்தியாக்க
 ஊனென்ற பண்டிதத்தைச் சொன்னேனப்பா
 உத்துநீ கைபாகமாகச் செய்யே. 363

செய்யவே முன்னெடுத்த சரக்குதப்பில்
 செயமில்லை யென்றுநீ தள்ளிப்போடு
 பையவே பின்பொருக்கால் சரக்கைவைத்து
 பதிவாகப் பற்பங்கள் செய்துநன்றாய்
 மெய்யாகப் பிணிக்காரன் தனக்குயீந்து
 மேன்மையாய்ப் பொன்வாங்கி சீவனத்தை
 வையகத்தி லிருந்துமே பண்ணித்தேறு
 வடிவாக யெல்லாமும் வண்மையாமே. 364

ஆமேதான் அகண்ட பரிபுரணத்தை
 அடுக்காறு தலத்திலே யேறியாடு
 வாமேதான் ஆறுதலமேறி நில்லு
 வழிகாணும் பொருள்காணு மருவிநில்லு
 சாமேதான் ஞானவழியடுத்துக் காணும்
 தற்பரத்தின் சார்பறிந்து தலத்தில்தில்லு
 காமேதான் நாதவொலி கீதமாகும்
 கருணைதரும் ஆனந்த வொளியுமாமே. 365

ஒளியான ஆகாசம் தன்னிலேதான்
 யுத்துநீ பார்த்திடவே ஒளிவுகாணும்
 வழியான வழியோடே யேறிப்பாரு
 வகையான வேதாந்த காலைப்பாரு
 வெளியான சாகாத தலையைப்பாரு
 வேதாந்த நாதவொளி தானேதோன்றும்
 உளியான மனதடக்கி யுயிரைப்பாரு
 உத்துமே சித்திதரும் வுண்மையாமே. 366

உண்மையாய் மனதுதனை விட்டிடாதே
 உத்துநீ பார்த்திடவே அனேகசித்தி
 வண்மையாய்ப் பாராட்டால் சித்தியில்லை
 வடிவான மனக்குரங்கை வசமதாக்க
 தண்மையாய் வாசிதனை மடக்கியேற்றித்
 தானவனா யாவதற்குத் தலைமைபெற்று

பெண்மையாய் ஆறுதல மேறிப்பாரு
பேரின்ப வீட்டைநீ பேணுஷாயே. 367

பேணவே சித்தராய்ப் பேர்படைத்து
பிரதாப மாகவே வாதநூலை
ஆணவே ஆறுத்தாய்ப் பார்த்துக்கொண்டு
அறிவான பேய்மனதை நிறுத்திக்கொண்டு
ஊணவே யுட்பொருளை ஆராய்நிட்டு
உத்துநீ பண்டிதங்கள் பலவுஞ்செய்து
நாணவே நவலோக வாசல்புக்கு
நலமான வாசலதின் நடத்தைப்பாரே. 368

வெடியுப்புச் சுன்னஜெயநீர்

நடத்தைபார் முன்னேதான் வெடியுப்பைத்தான்
நன்றாகக் காச்சியே வைத்துக்கொண்டு
திடத்தைப்பார் புளியுடனே சேர்த்திடித்து
திட்டமாய் யெரியிட்டுச் சுண்ணாம்பாக்கி
உடத்தையாய் ஜயநீரைப் பண்ணிக்கொண்டு
உத்துநீ சகல சரக்கதனைக்கட்டி
விடத்தையாம் நவலோகம் தனிற்கொடுத்து
வெத்திபெறச் சித்தனாய்த் திரியலாமே. 369

வெள்ளிவேலை

ஆமேதான் இதுதானும் கிடையாவிட்டால்
அடைவாகப் பண்டிதமும் இல்லாவிட்டால்
காமேதான் இன்னமொன்று வெள்ளிமார்க்கம்
கூனிவாகச் சொல்லுகிறேன கருணைகூர்ந்து
நாமேதானிந்த நானாறு தன்னில்
நலமாகக் கைபாக வரிசைகேளு
சாமேதான் சகலசித்து மாடலாகும்
சைதன்ய வீடுநலம் தண்மைபாரே. 370

பாருமே வெள்ளையென்ற பாழாண்ந்தான்
பலம்நாலு எடுத்துமே சுத்திகேளு
காருமே வெள்ளாவி தன்னிலேதான்
கருணையாய் வைத்துநீ சுத்திபண்ணி
சாறுமே கரியோட்டில் யெடுத்துவைத்து
சரியாக வெடியுப்பு நீரினாலே

யுகிமுனி பரிபுரணம் 400

சூறுமே யிருசாமம் சுருக்குப்போடு
குணமாக வளையலுப்பு கவசம்கட்டே. 371

கட்டியே கரிதனிலே யடுக்கவாட்டு
கனிவாகப் புகைபோகா கதமாய்க்கட்டும்
முட்டியே பின்னொருக்கால் குமுறவாட்டு
மூலவுலக மெய்க்கவே கட்டிப்போகும்
வட்டியே வெள்ளியம் குகையிலிட்டு
வருதியா யறுக்கியே யிடைதானீயக்
குட்டியாம் குரங்குபோல் வள்ளேவாங்கும்
குணமாக வெட்டையா யுடையுந்தானே. 372

உடைக்கின்ற வெள்ளியந் தன்னிலேதான்
உத்துநீ குதத்தை யெடையேசேர்த்து
விடையாக கல்வத்தில் இதனையிட்டு
விதமாக வெடியுப்பு நீரினாலே
குடையாக அரைத்துநீ வில்லைதட்டிக்
குணமாக ரவியிலிட்டுக் காய்ந்தபின்பு
படையாக அஞ்சுகன்னத்துள்ளே யிட்டு
பாகமாய்ப் பத்தெருவில் புடத்தைப்போடே 373

போடவே பத்தெருவில் புடமுமொன்று
போராக வெளிப்புடந்தான் புடமுமொன்று
நாடவே போட்டுவர வெள்ளியந்தான்
நலமாகச் சூதத்தைப் பிடித்துக்கொள்ளும்
கூடவே சூதமது யெடைபோகாது
குணமாக யிருக்குமது குருவைக்காரு
பாடவே யிதுபோகும் குணத்தைக்கேளு
பதிவாக வேதையிது மூர்க்கமாமே. 374

ஆமேதான் வெள்ளியம் நூறுசேரு
ஆதரவாய்க் கரண்டியிட்டு சுருக்கிநன்றாய்
வாமேதான் குழம்பான சாணிதன்னில்
வடிவாகச் சாய்த்துவரத் திரும்புகேளு
நாமேதான் பதினொருக்கால் உருக்கிச்சாய்த்து
நலமாக லுரலது வாங்கிநன்றாய்ச்
சாமேதான் குகையிட்டு வருக்கிக்கொண்டு
சரியாக நூத்துக்கு ஒன்றுதாக்கே. 375

தாக்கிடவே வெள்ளீயம் நீரைவாங்கி
 தத்தளித்து மாசத்த வெள்ளியாகும்
 வாக்கிடவே வெள்ளிதான் பத்துமாத்து
 வடிவாக யிதைவித்துச் செலவுசெய்து
 நோக்கிடவே யாறுதலம் யேரியாடு
 நுணுக்கமாய்ப் பாரெல்லாம் தம்மைப்போலே
 ஆக்கிடவே யெண்ணியே பதியில்நிலு
 அன்பான பூரணத்தைப் பார்த்திடாயே.

376

பார்த்திடவே பூரணமும் உன்னுக்குள்ளே
 பதிவான வாசியதும் உன்னுக்குள்ளே
 யேத்திடவே யாறுதலம் உன்னுக்குள்ளே
 யின்பரஸ வாதமுதல் உன்னுக்குள்ளே
 கோத்திடவே தொம்பதமும் உன்னுக்குள்ளே
 குணமான மெய்ப்பொருளும் உன்னுக்குள்ளே
 சாத்திடவே சகலமுந்தான் உன்னுக்குள்ளே
 சர்வபரி பூரணமும் உன்னுதாச்சே.

377

ஆச்சப்பா ஞானசித்தி வேணுமென்றால்
 அருள்பெருகும் சவுக்காரம் முடிக்கவேணும்
 பாச்சப்பா அயச்செம்பு செய்யவேணும்
 பதிவான பண்டிதத்தைப் பாகம்வைத்து
 நாச்சப்பா இவற்றாலே பொன்னுவாங்கி
 நலமாக வுண்டுடுத்தி பின்புகேளு
 வாச்சப்பா ஞானம்வந்து லபிக்கும்பாரு
 வடிவாக யிதையறிய வண்மையாச்சே.

378

ஆச்செனவே ஐம்புலனை யடக்கிநீயும்
 அடைவாக வாசியதை மறித்துத்தள்ளி
 பாச்செனவே பரிகரித்து யறுதியாக்கு
 பரப்பிரம சுருபத்தை பரிந்துயேத்தி
 நாச்செனவே சிவகெங்கை தெரிசித்தேத்தி
 நலமாக குருபத்தி நடப்புக்கண்டு
 வாச்செனவே யிருந்தாலே ஞானமாகும்
 வடிவான பொருளறிந்து வணங்கிநில்லே.

379

வணங்கிடவே வாதசித்தி கைக்குள்ளாகும்
 வடிவான யெட்டெட்டும் சித்தியாகும்

உணங்கியே திரேகமது சித்தியாகும்
யுலகிலே யெப்பொருளும் சித்தியாகும்
துணங்கியே யஷ்டகர்மம் சித்தியாகும்
தொல்லுலகில் ரசவாதம் சித்தியாகும்
தணங்கியே திரியாதே சாத்திரத்தைத்
தாஷ்டிகமாய் எல்லாழும் பார்த்திடாயே. 380

பார்த்திடவே வெள்ளிவித்தை பலிக்கும்பாரு
பதிவாக யிதைவித்து சீவனத்தை
ஏத்திடவே செய்துநீ யோகம்பாரு
யேழைமதி போகாதே வெள்ளிதன்னைக்
காத்திடவே வித்துநீ வீடுகட்டிக்
கனிவாகப் பெண்களுக்கு நகைகள்பண்ணி
சாத்திட்டுப் பாராதே பாவமாகும்
சரியாக ஞானவழி தேடிடாயே 381

தேடியே ஞானத்தின் செயலறிந்தால்
திட்டமாய்க் காயசித்தி யுடனேயாகும்
வாடியே திரியாதே ராஜயோகம்
வடிவாக வந்துவிடும் நடத்தைசொன்னேன்
ஊடியே பெண்களுக்கு யறுதிசெய்து
யுத்துநீ பொட்டிட்டு அனுபவித்தால்
கூடியே நரகவழி போவாயப்பா
குணமாக யிதையறிந்து கூடுகூடே. 382

கூடவே பொருளறியார் வாதம்பாரார்
குணமாக சாஸ்திரத்தை யறியமாட்டார்
நாடவே பாஷாண்டியாய்த் திரிந்து
நலமான காவிவேஷங்கள் சாத்தி
ஓடவே திரிந்தலைந்து மாள்வாரப்பா
யுத்துமே யவர்களுக்கு யறுதியில்லை
சாடவே மெலிந்துமே திரிவாரப்பா
சதியாகி நரகிற்குப் போவார்தானே. 383

தானென்ற வுலகத்தில் வாதம்வந்தால்
தருதூரும்பனாய்த் திரிந்து பெண்ணைச்சேர்ந்து
ஊனென்ற பேர்களுக்கு நகைகள்பண்ணி
உத்துமே தாவடங்கள் போட்டுப்பார்த்து

வானென்ற வடிதுவண்டு மதங்கள்பேசி
வடிவர்க பாத்திரமாய்த் திரிவாரப்பா
கூனென்ற 'குருடரவர் நரகமெய்திக்
குணங்கெட்டு அலைவார்கள் கோடிதானே. 384

தானேதான் அலையாமல் சொல்லக்கேளு
தடையில் லாமலது கிடையாவிட்டால்
ஊனேதான் உலகத்தோர் சிரிப்பாரப்பா
உளவான நிர்மூடர் தன்னைத்தானும்
வானேதான் வங்கவே வெள்ளிவித்தை
வடிவாகச் சொல்லுகிறேன் வைத்துக்காட்ட
நானேதான் மயங்கியே காலில்வீழ்வார்
நாடியே பணம்வாங்கி வாதம்செய்யே. 385

பிரட்டுவெள்ளி

செய்யவே பிரட்டான வெள்ளிவித்தை
செம்மையாய்ச் சொல்லுகிறேன் நன்மையாக
பய்யவே வெள்ளியது சீனமாகப்
பதிவாகக் குகையிலிட்டு வருக்கும்போது
கையவே கெந்தியது யிடையேதூக்கு
கறியாகப் போகுமது நிறமும்தானும்
வையகத்தி லெடுத்துநீ கையில்லொண்டு
வடிவாக ரசங்கட்டித் தாரேனென்னே. 386

கட்டியே ரசவெள்ளி பண்ணித்தாரேன்
கனிவாகக் குளிகைமணி பண்ணித்தாரேன்
முட்டியே யென்றுநீ சொல்லிப்பின்பு
முனிவாக அவனைரசம் வாங்கச்சொல்லு
கெட்டியாய் வெள்ளியென்ற கரியைத்தானும்
கெடியாக நாலுக்கு ஒன்றுசேரு
வட்டியாய்க் கரியுந்தானென்ன வென்றால்
வடிவாகப் பூநீரு குருவாம்சொல்லே. 387

சொல்லியே யிரும்பாலே குழாயுமொன்று
சொக்கியே அடிதனிலே அடைத்துநல்லாய்
நல்லியே யிச்சுதந் தன்னையிட்டு
நலமாகச் சட்டிதனில் மண்ணையிட்டு

யுகிமுனி பரிபூரணம் 400

மெல்லவே அதில்புதைத்து சாமமொன்று
விதமாக யெரிப்பிட்டு அடுப்பையாற்றி
கல்லவே குழாய்தனைக் கொட்டித்தானே
கனிவாகத் துணிதனிலே பிழிந்திடாயே. 388

பிழிந்திடவே கொஞ்சமது கீழேவீழும்
பேசாதே வெண்ணை போலிருக்கும்பாரு
கழிந்திடவே யுருட்டியே குளிந்தநீரில்
கனிவாக மூன்றுநாள் போட்டுவைக்க
வழிந்திடவே யிறுகியது மணியாய்நிற்கும்
மாசத்த வெள்ளிமணி போலேயாகும்
விளிந்திடவே யதையெடுத்துக் காரங்கூட்டி
விரைவாக உருக்கவே சொல்லுவாயே. 389

உருக்கவே குதமது ஓடிப்போகும்
உறுதியாய் வெள்ளியது அடியில்நிற்கும்
பெருக்கவே யிதைவித்துச் செலவுசெய்யப்
பேராசையால் மனது அவதிப்பட்டு
நெறுக்கவே பார்த்திருந்த மனுஷன்தானும்
நிலையாக அவர்செய்தார் குதவெள்ளி
கருக்கவே சொல்லித் தொந்தரவுசெய்வர்
கனிவாகக் காலிலே விழுவார்தாமே. 390

காலிலே விழுந்துன்னைத் தோத்தரித்து
கனிவாக யென்குருவே யென்றுசொல்லி
பாலிலே யுனைவணங்கும் போதிலேதான்
பதிவாக அவன்கையில் பணத்தைவாங்கு
தாலியே வித்துமே பணமும்தந்து
தாஷ்டிகமாய் கொடுப்பார்கள் வுலகமாடு
சாலியே சரக்குதனை வாங்கிவாங்கி
சமுசயங் களில்லாமல் பழகுவாயே. 391

பழகினால் சரக்கோடே வாதமெய்யும்
பழகாட்டால் வாதமது நிலைக்காதப்பா
உழவிட்டே யிருந்தாலே பயிறுமாகும்
உழகாட்டால் பயிறுமில்லை வுலுத்தமாடு
தழுகவே சரக்குதனை வாங்கிச்சுட்டால்
தாஷ்டிகமாய் அயச்செம்பு நிலைக்கும்பாரு

கமுகு போலிருக்தாதே செம்பைமுந்திக்
கண்டிடவே ஞானமது கருதுந்தானே. 392

தானென்ற அயச்செம்பு பண்ணவென்றால்
தாஷ்டிகமாய்ச் சவுக்கார முப்புமில்லை
வானென்ற எலுமிச்சம் பழந்தான்போலும்
வடிவாக வெடியுப்பு ஜயநீர்வேண்டாம்
கானென்ற நவலோகம் ஒன்றோடொன்று
கனிவாகச் சேர்ந்ததினால் அயத்தின்செம்பு
நானென்ற ஆக்கமதாய் முறைகள்சொன்னேன்
நாதாந்த ரூபத்தின் நடத்தைதானே. 393

காணவே புரட்டதுவு முன்னிருந்தால்
காணுமே வாதமது கருத்தில்வைப்பீர்
ஊணவே புரட்டதுதான் செய்யாவிட்டால்
உத்துநீ பண்டிதர்களிடத்தில் சாரு
நாணவே நலமாக அவிழ்தம்வைத்து
நாடியே பிணிதனக்கு யீய்ந்துமைந்தா
தோணவே வாதத்தை பின்னேபாரு
தொல்லுலகில் யோகம்வரும் சுருக்கமாமே. 394

ஆமேதான் வழலையென்ற சவுக்காரத்தை
அழகாக வைப்பதற்கு அடைவுசொன்னேன்
நாமேதான் அதன்பின்னே வெடியுப்புத்தான்
நன்றாகச் சுன்னவகை நவிலச்சொன்னேன்
காமேதான் சீரைசக் கற்பூரத்தை
கனிவாகச் செய்துபிணி தீர்க்கச்சொன்னேன்
வாமேதான் ரசப்பதங்கம் வைப்பதற்கு
வடிவாக கைபாகம் வரிசைசொன்னேன் 395

சொன்னதொரு நாகரச கெந்திதன்னைச்
சூட்சமாய் வைப்பதற்கு முறைகள்சொன்னேன்
நன்னயமாய் தாளகத்தின் சுன்னஞ்சொன்னேன்
நலமாகக் களங்குவகை நடத்தைசொன்னேன்
இந்நிலத்தில் வெள்ளைப் பாஷாணச்சுன்னம்
யிதமாக வைப்பதற்குப்பாகம் சொன்னேன்
கன்னல்போல் கட்டுகள் பாஷாணவர்க்கம்
கனிவாகக் களங்குமுதல் காட்டினேனே. 396

காட்டினேன் வெடியுப்புச் சன்னப்போக்கு
காதலால் இருவரைக்குமாகச் சொன்னேன்
தீட்டினேன் அம்புக்குள் கூர்மைபோல
செகச்சாலக் குருவென்றும் சொல்லக்கேளு
மூட்டியே கடைசியிலே வெள்ளிவித்தை
முடிவாக வைப்பதற்கு முறையுஞ்சொன்னேன்
தேட்டிலே வாதமொடு பண்டிதங்கள்
திறமாகப் பூரணத்தில் செப்பினேனே. 397

செப்பினேன் சிவன்தானம்மைக்குக் சொல்ல
சிறப்பாக அம்மைதான் மனமகிழ்ந்து
ஒப்பியே அசுவனிக்குச் சொன்னபோது
உயர்வான அசுவனியும் விசுவனிக்குத்
தப்பியே சொல்லிவிட விசுவன்றானும்
தாஷ்டிகமாய் நந்திக்கு அரிக்கையிட்டான்
செப்பினார் நந்தியவர்தன் மந்திரிக்குச்
செயமான தன்மந்திரி மகிழ்ந்தார்தானே. 398

தானேதான் தன்மந்திரி மனமகிழ்ந்து
தாஷ்டிகமா யகத்தியற்குச் சொன்னாரப்பா
வானேதான் அகத்தியரு மனமகிழ்ந்து
வடிவாக புலத்தியற்கு வரிசைகூற
ஊனேதான் புலத்தியரும் மனமகிழ்ந்து
உத்துநீ தேரையர்க்குச் சொன்னாரப்பா
நானேதான் தேரருமே மனமகிழ்ந்து
நாடியே யூகிக்குச் சொன்னவாரே. 399

வாறுகேள் யூகியவர் அகந்தெளிந்து
வடகிரந்தந் தனைப்பார்த்து வரிசையாலே
காறுகேள் பத்துலகும் தமிழாற்பாடி
கனிவாக நூலெல்லாம் தேர்ந்துபார்த்து
நீறுகேள் வுலகத்தோர் பிழைக்கவென்று
நிலையாகப் பூரணமும் நாநூராகக்
கூறுகேள் ஆசிரிய விருத்தமாகக்
குணமாகப் பாடினேன் குருவுமாச்சே. 400

ஓம்நமசிவாய

பரிபுரணம் 400 முற்றிற்று

